

Specjalne badanie Eurobarometr 540

Europejczycy i ich języki

Raport

Prace w terenie: Wrzesień-październik 2024 r.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

Badanie przeprowadzone przez Verian w imieniu Verian Belgium
na wniosek Komisji Europejskiej, Dyrekcja Generalna ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury (DG EAC)
Badanie koordynowane przez Komisję Europejską, Dyrekcję Generalną ds. Komunikacji
(DG COMM „Monitorowanie mediów i Eurobarometr”)

Tytuł projektu	Specjalne badanie Eurobarometru „Europejczycy i ich języki”
Wersja językowa	PL
Numer katalogowy	NC-02-24-122-EN-N
ISBN	978-92-68-12045-3
DOI	10.2766/28257

© Union européenne, 2024 r.

<https://www.europa.eu/eurobarometer>

Zdjęcie Crédit: Zdjęcia Getty

Dokument przygotowany przez Pierre Dieumegard dla [Europe-Democracy-Esperanto](#)
Celem tego „tymczasowego” dokumentu jest umożliwienie większej liczbie osób w Unii Europejskiej zapoznania się z dokumentami sporządzonymi przez Unię Europejską (i finansowanymi z ich podatków).

Jeżeli nie ma tłumaczeń, obywatele są wykluczeni z debaty.

Ten dokument „Eurobarometr” istniał tylko w języku angielskim, w pliku pdf. Od pierwszego pliku stworzyliśmy plik odt., przygotowany przez oprogramowanie Libre Office, do tłumaczenia maszynowego na inne języki. Wyniki są obecnie dostępne we wszystkich językach urzędowych.

Pożądane jest, aby administracja UE przejęła tłumaczenie ważnych dokumentów. „Ważne dokumenty” to nie tylko przepisy ustawowe i wykonawcze, ale także ważne informacje potrzebne do wspólnego podejmowania świadomych decyzji.

Aby wspólnie omówić naszą wspólną przyszłość i umożliwić wiarygodne tłumaczenia, międzynarodowy język esperanto byłby bardzo przydatny ze względu na jego prostotę, regularność i dokładność.

Skontaktuj się z nami:

[Kontakto \(europokune.eu\)](mailto:Kontakto@europokune.eu)

<https://e-d-e.org/-Kontakti-EDE>

Zawartość

WPROWADZENIE.....	4
STRESZCZENIE.....	6
I. WIELOJĘZYCZNOŚĆ W UE.....	9
1. Języki ojczyste obywateli europejskich.....	10
2. Inne języki używane.....	15
3. Biegłość w językach innych niż język ojczysty.....	25
II. UŻYWANIE JĘZYKÓW W RÓŻNYCH KONTEKSTACH.....	37
1. Częstotliwość używania języków innych niż język ojczysty.....	38
2. Sytuacje, w których języki są regularnie używane.....	51
3. Preferencje mediów.....	61
III. METODY UCZENIA SIĘ JĘZYKA.....	64
1. Najważniejsze języki dla rozwoju osobistego.....	65
2. Najważniejsze języki dla rozwoju dzieci.....	68
3. Korzyści z nauki nowego języka.....	71
4. Zachęty do nauki nowego języka.....	78
5. Przeszkody w nauce nowych języków.....	84
6. Jak Europejczycy uczą się nowych języków.....	89
7. Efektywność metod uczenia się.....	94
8. Korzystanie z tłumaczeń maszynowych online.....	98
IV. CITIZENS NA TEMAT WIELOJĘZYCZNOŚCI.....	100
1. Posługiwanie się jednym lub kilkoma językami oprócz języka ojczystego.....	101
2. Ochrona języków mniejszości.....	107
3. Poprawa umiejętności językowych jako priorytet polityki.....	110
WNIOSKI.....	113
1. Wielojęzyczność w UE.....	114
2. Używanie języków w różnych kontekstach.....	114
3. Nauka języków obcych: motyw i metody.....	115
4. Postawy obywateli w kwestii wielojęzyczności.....	116
SPECYFIKACJE TECHNICZNE.....	117
(W kwestionariuszu nie jest dostępny tutaj).....	122
(ZAŁĄCZNIKI danych nie są dostępne tutaj).....	123
KOMENTARZE.....	124
Jak zwykle komunikat prasowy jest bardzo pozytywny i pochlebny dla polityki Unii Europejskiej.....	124
Tekst, grafika i tabele są często w zbyt niskiej rozdzielczości, aby można było je wykorzystać.....	124
Błędy podważają wiarygodność dokumentu.....	125
Usunięto wrażliwe kwestie z poprzedniego sprawozdania.....	125
Przypomnienie sprawozdania z 2012 r.....	125
Co nowego w raporcie z 2024 r.....	125

WPROWADZENIE

Unia Europejska jest domem dla wielu języków, obejmujących 24 języki urzędowe, ponad 60 języków regionalnych i mniejszościowych, a także różne języki, którymi posługują się imigranci. Chociaż polityka edukacyjna i językowa podlega jurysdykcji każdego państwa członkowskiego, co ogranicza bezpośrednią rolę UE, Unia pozostaje zaangażowana w zachowanie i wspieranie jej bogatej różnorodności językowej. Zobowiązanie to opiera się na przekonaniu, że tożsamość kulturowa, integracja społeczna i spójność są wzmacniane przez język oraz że wielojęzyczność może zwiększyć dostęp obywateli do społeczno-ekonomicznych korzyści płynących ze zjednoczonej Europy. Kompetencje językowe są niezbędne do mobilności, współpracy i wzajemnego zrozumienia ponad granicami.

Zalecenie Rady z 2019 r. w sprawie kompleksowego podejścia do nauczania i uczenia się języków¹ jest głównym dokumentem politycznym w dziedzinie uczenia się języków. Każdy europejski uczeń powinien mieć możliwość nauki dwóch języków oprócz języka szkolnego. W zaleceniu podkreślono znaczenie pełnego opanowania języka nauczania jako podstawy uczenia się i osiągnięć edukacyjnych, przy jednoczesnym docenianiu różnorodności językowej i wspieraniu nauczania wrażliwego pod względem językowym. Państwom członkowskim zaleca się promowanie innowacyjnych, integracyjnych i wielojęzycznych metod pedagogicznych, z wykorzystaniem europejskich narzędzi i platform, takich jak Europejska Platforma Edukacji Szkolnej (ESEP).

Kluczowym europejskim instrumentem promowania nauki języków obcych jest program Erasmus+. Program zapewnia szkolenia i możliwości mobilności młodzieży w krajach programu i krajach partnerskich. Finansuje również projekty współpracy między szkołami, w tym w zakresie nauki języków obcych i świadomości językowej.

Niniejsze badanie jest sposobem oceny, czy obywatele zgadzają się z europejskimi celami w zakresie wielojęzyczności i czy postępują w tym kierunku. Badanie dotyczy znajomości języków europejskich, obejmującej umiejętności, posługiwanie się językami i postawy wobec języków.

Badanie zostało przeprowadzone przez Verian w 27 państwach członkowskich UE od września do października 2023 r., z udziałem 26,523 respondentów w wieku 15 lat i z różnych środowisk demograficznych w ich językach ojczystych, zleconych przez Dyрекcję Generalną ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury (DG EAC).

Zastosowaną metodyką są badania Eurobarometru przeprowadzone przez Dyрекcję Generalną ds. Komunikacji („Dział Monitorowania Mediów i Eurobarometru”). WE wszystkich krajach przeprowadzono wywiady bezpośrednie, uzupełnione wywiadami samouzupełniającymi w Czechach, Danii, Malcie i Finlandii. W załączniku do niniejszego sprawozdania załączono notę techniczną dotyczącą sposobu prowadzenia wywiadów przez instytucje należące do sieci

Verian. Zawarte są również metody rozmowy kwalifikacyjnej i przedziały ufności. Analizę wyników badania przeprowadzono zarówno na szczeblu UE, jak i poszczególnych krajów. Dodatkowe spostrzeżenia zaczerpnięto z różnych danych społeczno-demograficznych i behawioralnych, takich jak wiek, wykształcenie, zawód, status społeczny, korzystanie z internetu, stabilność finansowa, poziomy urbanizacji i wskaźniki oparte na działaniach związanych z uczeniem się języków obcych i liczbie używanych języków obcych. W miarę możliwości wyniki niniejszego badania porównano z wynikami poprzedniego badania na ten temat, które zostało przeprowadzone w 2012 r. w ramach fali Eurobarometr 77.1. Aby umożliwić dokładną porównywalność wyników, średnie UE-level przedstawione w 2012 r. zostały ponownie obliczone, aby uwzględnić wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE i Chorwacji.

Uwaga: W niniejszym sprawozdaniu państwa są określane przez ich oficjalny skrót. Skróty użyte w niniejszym sprawozdaniu odpowiadają:

Belgia	BĄDŻ	Litwa	LT
Bułgaria	BG	Luksemburg	LU
Czechy	CZ	Węgry	HU
Dania	DK	Malta	MT
Niemcy	DE	Niderlandy	NL
Estonia	EE	Austria	PRZ Y
Irlandia	IE	Polska	PL
Grecja	EL	Portugalia	PT
Hiszpania	ES	Rumunia	RO
Francja	FR	Słowenia	SI
Chorwacja	HR	Słowacja	SK
Włochy	IT	Finlandia	FI
Republika Cypryjska	CY*	Szwecja	SE
Łotwa	LV		

Cypr jako całość jest jednym z 27 państw członkowskich UE. Jednakże wspólnotowy dorobek prawny został zawieszony w części kraju, która nie jest kontrolowana przez rząd Republiki Cypryjskiej. Ze względów praktycznych do kategorii „CY” i średniej dla UE-27 zalicza się wyłącznie wywiady przeprowadzone w części kraju kontrolowanej przez rząd Republiki Cypryjskiej.

¹ [Zalecenie Rady z dnia 22 maja 2019 r. w sprawie kompleksowego podejścia do nauczania i uczenia się języków \(europa.eu\)](#)

STRESZCZENIE

Postawy obywateli w kwestii wielojęzyczności

- 86 % respondentów (bez zmian od 2012 r.) uważa, że każdy w Unii Europejskiej powinien mieć możliwość posługiwania się przynajmniej jednym językiem obcym, podczas gdy 69 % (-4) popiera ideę, że osoby w UE powinny mówić więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego.
- Dziewięciu na dziesięciu respondentów (90 %, +5) w wieku 15-24 lat zgadza się, że Europejczycy powinni posługiwać się przynajmniej jednym dodatkowym językiem. Podobnie 90 % (+1) respondentów, którzy studiowali po 20 roku życia, zgadza się z tą perspektywą, znacznie wyższą w porównaniu z mniej wykształconymi odpowiednikami.
- Trzy czwarte Europejczyków (76 %, -2) zgadza się, że poprawa umiejętności językowych powinna być traktowana priorytetowo jako cel polityczny, przy czym 35 % (+1) wyraża zdecydowane porozumienie.
- Młodszy respondenci w wieku od 15 do 24 lat (80 %, +2) są jeszcze bardziej przekonani, że poprawa umiejętności językowych powinna stanowić priorytetowy cel polityki. Podobne proporcje można zaobserwować dla osób, które kontynuowały edukację w wieku powyżej 20 lat, które są bardziej prawdopodobne (82 %, =) na poparcie tego pomysłu w porównaniu do osób, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych.
- Ponad ośmiu na dziesięciu Europejczyków (84 %) popiera ochronę języków regionalnych i mniejszościowych.

Wielojęzyczność w UE

- Około sześciu na dziesięciu Europejczyków (59 %) jest w stanie przeprowadzić rozmowę w co najmniej jednym języku innym niż ich język ojczysty, co oznacza wzrost z 56 % w 2012 r. (+3 punkty procentowe) i 55 % w 2005 r. Około 28 % (+1) zgłaszają, że mogą rozmawiać w co najmniej dwóch i 11 % (+1) co najmniej trzech językach.
- Kobiety, młodsze osoby i osoby z wyższym wykształceniem wykazują większą skłonność do wielojęzyczności. W szczególności 79 % (+5 od 2012 r.) osób w wieku 15–24 lat może rozmawiać w co najmniej jednym dodatkowym języku niż ich język ojczysty (w porównaniu z 44 %, +6 wśród osób w wieku 55 lat i starszych), a 39 % (+2) może mówić w co najmniej dwóch. Ponadto od 2012 r. odnotowano wzrost o 3 punkty procentowe, przy czym 15 % z nich jest w stanie rozmawiać w trzech dodatkowych językach. Ponadto osoby na stanowiskach kierowniczych lub należące do wyższych klas społecznych są bardziej skłonne do biegłości w

dodatkowych językach. Na przykład 83 % (+6) menedżerów ma zdolność posługiwania się jednym językiem oprócz języka ojczystego, podczas gdy 44 % (+6) może mówić dwoma dodatkowymi językami, a 19 % (-1) biegnie w trzech.

- Angielski jest najbardziej rozpowszechniony, a 47 % (+5) Europejczyków twierdzi, że mówią nim wystarczająco dobrze, aby porozmawiać. Następnie następuje francuski (11 %, =) i niemiecki (10 %, -2). Umiejętności mówienia po angielsku znacznie wzrosły, przy czym największy wzrost odnotowano w Hiszpanii (38 %, +16), Czechach (41 %, +14) i Portugalii (41 %, +14).
- Regarding najbardziej rozpowszechniony język ojczysty, co² nie dziwi i zgodnie z populacją, niemiecki wynosi 19 %, a następnie francuski (15 %), włoski (13 %), hiszpański (9 %) i polski (9 %). Na szczęblu europejskim 2 % respondentów odpowiedziało, że mówi dodatkowym językiem, który uważają za swój język ojczysty.
- Wśród języków regionalnych lub mniejszościowych najbardziej rozpowszechnionym językiem ojczystym na szczęblu UE jest kataloński (nieco poniżej 1 % ogółu ludności Europy). Wśród języków migracyjnych najczęściej występują arabski i turecki (zarówno nieco poniżej 1 %).

Motywy i metody uczenia się języków

- Wśród języków innych niż język ojczysty nauka języka angielskiego wyróżnia się 77 % (-1) biorąc pod uwagę jego kluczowe znaczenie dla rozwoju osobistego, a następnie niemiecki (14 %, -3), francuski (13 %, -1) i hiszpański (12 %, =)³.
- Młodszy respondenci (w wieku 15-24 lat) wykazują większą skłonność do dostrzegania korzyści płynących z nauki języków, przy czym 18 % (=) rozpoczęło naukę nowego języka w ciągu ostatnich 2 lat, w porównaniu z zaledwie 2 % (-1) wśród osób w wieku 55 lat i starszych.
- Ogólnie rzecz biorąc, poziomy szkolnictwa wyższego korelują ze stwierdzeniem, że wielojęzyczność jest ważna. Stabilność finansowa i wyższy status społeczny są również zgodne z uznaniem dla języków takich jak angielski, niemiecki i francuski.
- Na pytanie, który język obcy jest najważniejszy dla dzieci, aby uczyć się z myślą o ich przyszłości, Europejczycy uważają angielski (85 %, -3) za

2 Liczby te przedstawiają język ojczysty, a także drugi język ojczysty, jeżeli jest wskazany przez pozwanego (D48a.f.mtongues.ex.NNDK).

3 Liczby te wykluczają język ojczysty respondenta jako język najistotniejszy dla ich rozwoju osobistego: dotyczy tylko języków innych niż język ojczysty.

najważniejszy język. Inne języki podążają w dużej odległości, z niemieckim (13 %, -6), hiszpańskim (13 %, =), francuskim (12 %, -4) i chińskim (11 %, -2) jako najważniejszym. Między państwami członkowskimi istnieją duże różnice w tym, które języki są najważniejsze. Jeśli większość krajów powszechnie wymienia angielski z Holandią i Szwecją, które odnotowały najwyższe wartości na poziomie 96 %, inne, takie jak Słowenia (55 %) lub Słowacja (45 %) również kładą duży nacisk na język niemiecki.

- Główne korzyści płynące z nauki nowego języka to możliwości zatrudnienia za granicą (51 %), umiejętność zrozumienia osób z innych kultur (45 %), uzyskanie lepszej pracy w kraju, w którym mieszkają (42 %), korzystanie z niej podczas wakacji za granicą (42 %) i korzystanie z niej w pracy (w tym podróżowanie za granicę w celach służbowych (40 %).
- Jeśli chodzi o naukę języków, Europejczycy uczą się głównie języka obcego poprzez edukację (47 %), a następnie oglądają telewizję/słuchanie w radiu (20 %) i rozmawiają nieformalnie z native speakerem (17 %). Około 20 % (-1 p.p. w porównaniu z 2012 r.) uczy się obecnie języka, a 9 % zamierza rozpocząć naukę języka (+1). 48 % (+3) nie nauczyło się ostatnio języka i nie zamierza rozpocząć w 2024 r. 21 % (=) nigdy nie nauczyło się innego języka niż język ojczysty. Zainteresowanie nauką innego języka jest wyższe wśród mężczyzn i młodszych osób.
- Respondenci z najmłodszych grup demograficznych (15-24-latków) są znacznie bardziej skłonni niż starsze pokolenie (55 lat i więcej), aby powiedzieć, że nauczyli się przez naukę online (27 % vs 7 %) lub oglądając telewizję/filmy lub słuchając radia (34 % vs 12 %). Młodzi Europejczycy częściej mówią, że korzystali z lekcji „jeden do jednego” z nauczycielem (6 % vs 3 %), ucząc się za pomocą materiałów audiowizualnych offline (13 % vs 5 %) lub robiąc kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem (12 % vs 7 %).
- Europejczycy najprawdopodobniej uważają, że bezpłatne lekcje są najlepszą zachętą do uczenia się lub doskonalenia umiejętności językowych (27 %, -2), a następnie mają możliwość nauki w kraju, w którym mówi się językiem (18 %, =), jeśli istniała perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie (18 %, +2) i jeśli za to zapłacili (17 %, -1).
- Motywacja odgrywa kluczową rolę w nauce języka. Prawie czterech na dziesięciu (39 %, +3) respondentów wyraża, że brak motywacji jest ważnym powodem, który zniechęca ich do nauki dodatkowego języka, podczas gdy 28 % (=) podaje ograniczenia czasowe jako przeszkodę. Możliwość korzystania z tłumaczenia maszynowego nie wydaje się być ważnym powodem, aby nie uczyć się języków (5 %). Około 60 %

respondentów twierdzi, że rzadko lub nigdy nie korzysta z tłumaczeń maszynowych.

Używanie języków w różnych kontekstach

- Wśród Europejczyków, którzy mówią co najmniej jednym dodatkowym językiem innym niż ich język ojczysty, 31 % codziennie używa pierwszego innego języka (+8). Angielski jest najczęściej używany codziennie (20 %, +8), a następnie niemiecki (4 %, =), francuski (3 %, +1) i hiszpański (3 %, =). 46 % mówi po angielsku „często” lub codziennie. 7 % mówi często lub codziennie (-1), 7 % francuski (+2) i 5 % hiszpański (=).
- Respondenci wskazali, że najczęściej używali swojego pierwszego języka obcego podczas wakacji za granicą (50 %, +5), a następnie używali go w internecie (44 %, +9) oraz w celach rozrywkowych (39 %, +4), takich jak oglądanie filmów/telewizji lub słuchanie radia. 35 % (+5) Europejczyków wskazało, że używa najlepszego innego języka do komunikowania się ze znajomymi. 29 % twierdzi, że używa go do czytania wiadomości, 28 % (+3) do rozmów związanych z pracą.
- Jeśli chodzi o konsumpcję mediów, większość (53 %) opowiedziała się za treściami z napisami nad nazwami filmów i programów zagranicznych, przy czym preferencja ta wzrosła o 11 punktów procentowych od 2012 r. (42 %) i o 16 od 2005 r.

I. WIELOJĘZYCZNOŚĆ W UE

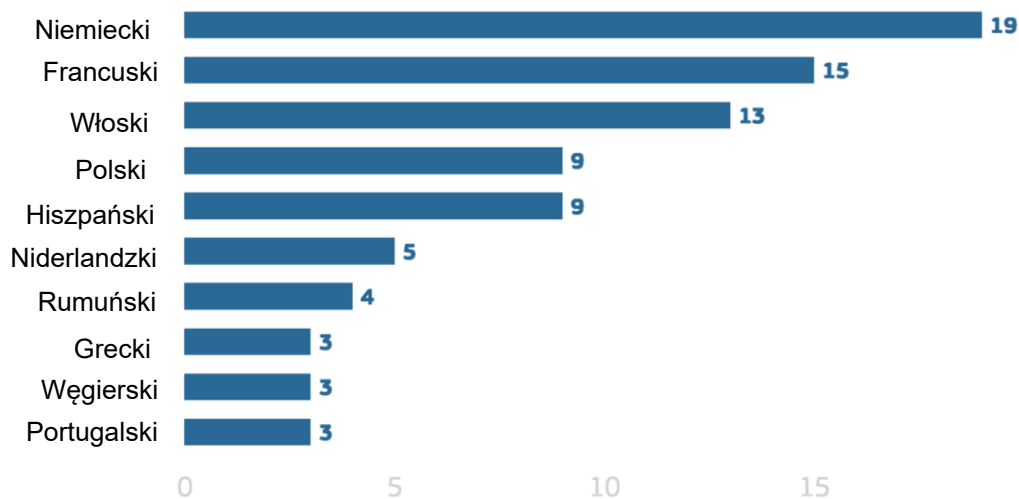
W tym początkowym segmencie sprawozdania zagłębiamy się w obecny stan różnorodności językowej w UE. Sekcja rozpoczyna się od języków podstawowych, które Europejczycy identyfikują jako języki ojczyste. Następnie przechodzi do dodatkowych języków, z którymi Europejczycy mogą płynnie rozmawiać, wskazując te, które cieszą się powszechną biegłością w całej Europie i w poszczególnych państwach członkowskich. Raport ma na celu zbadanie powszechnie używanych dodatkowych języków, ocenę samooceny poziomu kompetencji przed przystąpieniem do eksploracji dodatkowych języków, które Europejczycy używają do bardziej otwartych działań, takich jak zrozumienie audycji informacyjnych, czytanie artykułów i komponowanie e-maili.

w zakresie rozmieszczenia ludności i imigracji obserwowanych w Unii.

Ogólnie rzecz biorąc, język niemiecki jest najczęściej używany jako język ojczysty, a blisko co piąty (19 %) Europejczyków twierdzi, że jest to ich język ojczysty, a następnie francuski (15 %), włoski (13 %), hiszpański (9 %) i polski (9 %). Język niderlandzki jest używany jako język ojczysty przez 5 % respondentów, podczas gdy wszystkie inne języki są używane przez mniej niż 5 % uczestników⁵.

Od czasu poprzedniego sprawozdania, opublikowanego w czerwcu 2012 r., nastąpiły dwie zmiany: przystąpienie Chorwacji do Unii Europejskiej w dniu 1 lipca 2013 r. oraz wystąpienie Zjednoczonego Królestwa z UE w dniu 31

D43aamtongues.ex.NNDK. Całkowity język ojczysty (UE27) (%)

● Wrzesień/
październik 2023 r.

Podstawa: 26129 (Wszyscy respondenci z wyjątkiem tych, którzy odpowiedzieli „Nie wiem” i „brak” na D48a)

1. Języki ojczyste obywateli europejskich

Najczęściej używanym językiem ojczystym jest niemiecki, francuski, włoski, polski i hiszpański.

Uczestnicy badania zidentyfikowali swój język ojczysty⁴, czyli pierwszy język, który mówią z rodziną, w domu lub w społeczności. Ich odpowiedzi zostały następnie skatalogowane na podstawie wcześniej ustalonej listy obejmującej 38 języków. Wszelkie dodatkowe wymienione języki zostały pogrupowane w „inną” kategorię. W przypadku gdy osoby wskazały, że mają więcej niż jeden język ojczysty, zostały policzone i włączone do tej sekcji.

Różnorodność języków ojczystych w Europie jest ogromna, co odzwierciedla szeroki zasięg demograficzny w całej UE. Częstotliwość posługiwania się językami rodzimymi ma tendencję do dostosowania się do tendencji

stycznia 2020 r. Szczególnie to ostatnie zdarzenie miało wpływ na względną przewagę różnych języków w bloku. Najbardziej oczywisty jest duży spadek odsetka rodzimych użytkowników języka angielskiego, z 13 % w 2012 r. do 2 % w 2023 r. Prawdopodobnie w wyniku tej samej zmiany, względny odsetek rodzimych użytkowników języka niemieckiego i francuskiego wzrósł odpowiednio z 16 % do 19 % i z 12 % do 15 %. Zmiana jest mniej widoczna lub nieistotna dla mniejszych grup językowych.

⁴ D48a. Myślisz o językach, w których mówisz, który język jest twoim językiem ojczystym?

⁵ Dla tej sekcji wyniki zostały ponownie obliczone w celu uwzględnienia pierwszego i drugiego języka ojczystego z wyłączeniem „Nie wiem” i „None” odpowiedzi: D48a.f.mtongues.ex.NNDK. Całkowity język ojczysty. Wyniki te należy interpretować ostrożnie ze względu na niską bazę obserwowaną dla niektórych języków. Aby uzyskać dodatkowe informacje na temat marginesu błędów związanych z liczebnością próby, zaleca się zapoznanie się ze specyfikacjami technicznymi przedstawionymi na końcu niniejszego sprawozdania.

Na szczeblu krajowym widzimy, że dla większości Europejczyków, co nie dziwi, ich język ojczysty jest jednym z języków urzędowych kraju, w którym mieszkają.

Respondenci na Węgrzech i w Portugalii (99 % i 98 %) są szczególnie skłonni używać języka urzędowego swojego kraju jako języka ojczystego, a następnie Czechy (96 %), Grecja (95 %) Finlandia, Szwecja, Włochy i Dania (wszystkie w 94 %). Natomiast na Łotwie (72 %) i w Estonii (73 %) najmniej prawdopodobne jest posługiwanie się językiem urzędowym. W obu tych krajach znaczna część respondentów twierdzi, że ich językiem ojczystym jest odpowiednio rosyjski (28 %) i (25 %). W innych przypadkach, podobnie jak w Hiszpanii, języki współurzędowe, takie jak kataloński (7 %), galicyjski (4 %) wyjaśniałyby względną niską liczbę Hiszpanów posiadających hiszpański jako język ojczysty (85 %).

Inne kraje o stosunkowo dużej mniejszości mówiącej nieoficjalnym językiem tego kraju to Luksemburg, gdzie 19 % wymienia portugalski jako swój język ojczysty; Słowacja i Rumunia, gdzie 9 % i 6 % respondentów wymienia odpowiednio język węgierski jako swój język ojczysty.

Malta i Dania są jedynymi krajami, w których co najmniej jeden na dziesięć ma dwa języki ojczyste.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

Respondenci zostali również zapytani, czy posługują się dodatkowym językiem, który uważają za swój język ojczysty⁶, co pozwala respondentowi wskazać więcej niż jeden język ojczysty. Ponieważ to pytanie nie zostało

Na szczeblu europejskim 2% respondentów odpowiedziało, że mówi dodatkowym językiem, który uważają za swój język ojczysty.

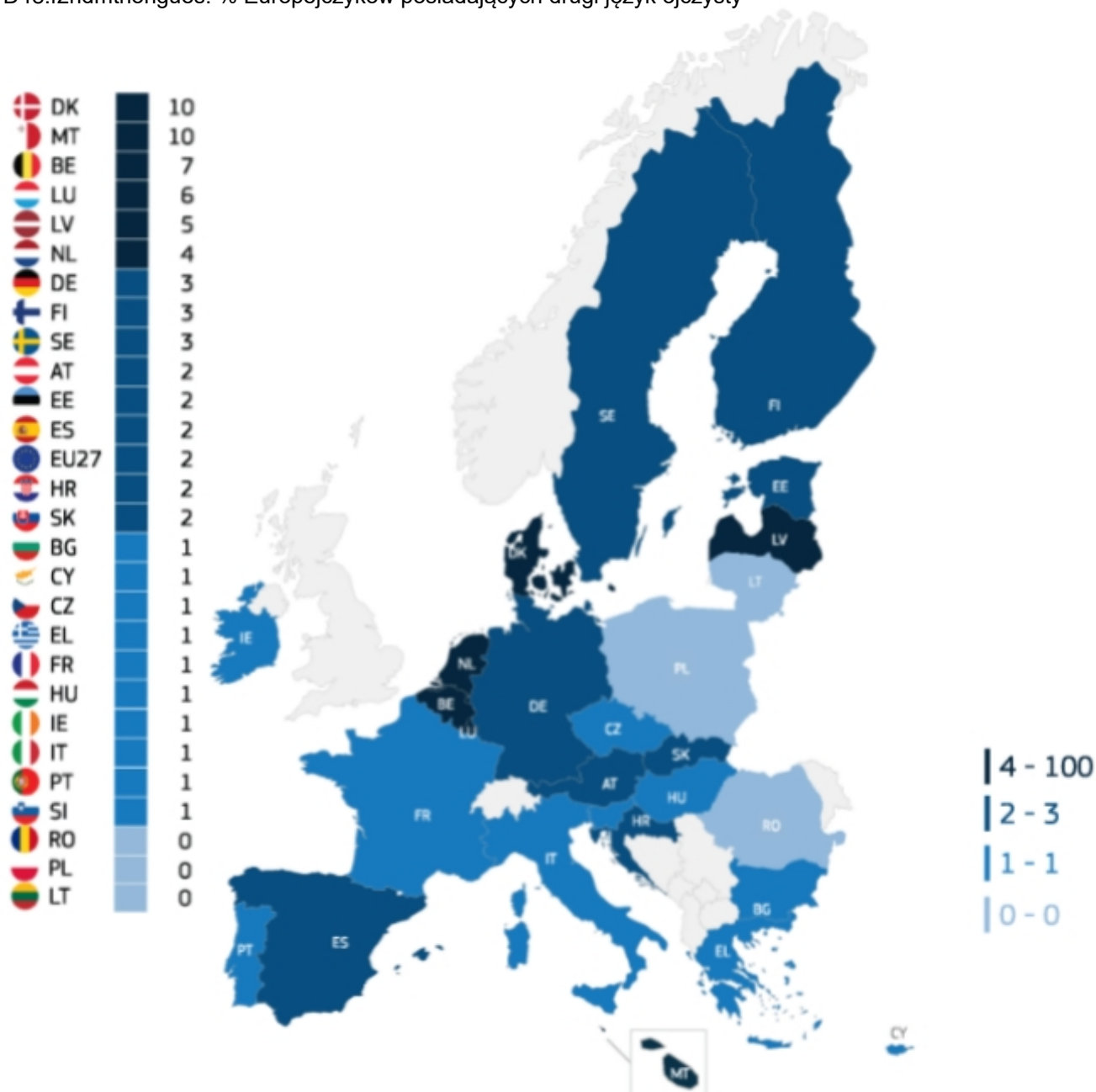
D48a. Myślisz o językach, w których mówisz, który język jest twoim językiem ojczystym?																															
	UE-27	PRZY	BA DŹ	BG	CZ	DK	DW	DE	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Niemiecki	19	84			1	1	86	88	95		1			1	1	1				7				84				1	1	1	1
Francuski	14	1	36								1		1	89	1					17		1		1		1					
Włoski	13		1				1	1						1		92				3		1									
Hiszpański	9		1				1	1			1		83	1		1				3											1
Polski	8		1				2	2	1		3								4	1					94						1
Niderlandzki	5		50			1	1													1			93								
Rumuński	4		1				1	1			1		1			1	1			1							89				
Grecki	3											94					90			1		1									
Węgierski	3	1									1										97		1				6		8		
Portugalski	3		1								1			1						19						97					
Bułgarski	2			85												1	1														
Czeski	2	1			93																		1						1		
Angielski	2	1	2	1	2	2	1	1	1	1	80	1	1	1	3	1	6	1		3	1	5	1	1	3		2	1	2	2	1
Szwedzki	2																													3	93
Kataloński	1												7	1																	
Chorwacki	1	1					1	1			1			89									1					1			
Duński	1				92										1																
Fiński	1									1																			94	1	
Litewski	1										1							1	91	1											
Słowacki	1				1						1																		85		
Słoweński	1																										93				
Turecka	1	2		9			2	2	1			2											2								
Arabski			1			1	1	1					1	2						1			1								1
Galicyski													4																		
Łotewski																		71													
Estoński										72																					
Maltański																						91									
Romany Serbski/Bośniacki/Montenegrin				4																									1		
Irlandzki/Gaelicki		1													2					2			1				3				

D48a.f.rntongues.ex.NNDK. Całkowita liczba języków ojczystych (%)

zadane w poprzednich badaniach, dane dotyczące trendów są nieobecne w przedstawionych poniżej danych liczbowych.

⁶ Q48f.rntongues. Czy jest to drugi język ojczysty/język ojczysty?

D48.f2ndmthongues. % Europejczyków posiadających drugi język ojczysty

Na szczeblu krajowym istnieją tylko dwa kraje, w których co najmniej jeden na dziesięciu respondentów twierdzi, że posługuje się drugim językiem, który również uznali za swój język ojczysty: Malta (10 %) i Dania (10 %), a następnie Belgia (7 %), Luksemburg (6 %), Łotwa (5 %) i Niderlandy (4 %). W trzech krajach (Rumunia, Polska i Litwa) mniej niż 1 % ludności wspomina o drugim języku ojczystym.

Dane społeczno-demograficzne wskazują, że osoby w młodszym wieku (w wieku 15-24 lat) są bardziej podatne na drugi język ojczysty niż osoby w starszym wieku (w wieku 55 lat i powyżej), z częstością odpowiednio 3 % w porównaniu do 1 %.

D48f_2ndmtongues to twój... Całkowity drugi język ojczysty/język ojczysty? (% UE)	
	(Drugi) język ojczysty
UE-27	2
Płeć	
Człowiek	2
Kobieta	2
Wiek	
15-24	3
25-39	2
40-54	2
55 +	1
Edukacja (koniec)	
15—	0
16-19	1
20+	2
Nadal studiuje	4
Kategoria społeczno-zawodowa	
Samozatrudniony	1
Zarządcy	2
Pozostałe białe kołnierze	2
Pracownicy ręczni	2
Osoby domowe	0
Bezrobotny	2
Emerytowany	1
Studenci	4
Trudności z płaceniem rachunków	
Przez większość czasu	2
Od czasu do czasu	2
Prawie nigdy/Nigdy	2
Zalóżmy, że należymy do	
Klasa robotnicza	2
Niższa klasa średnia	2
Klasa średnia	2
Wyższa klasa średnia	3
Klasa wyższa	1
Aktywność jako osoba ucząca się języka	
Bardzo aktywny	3
Aktywna	2
Nieaktywne	1

2. Inne języki używane

Nieco ponad połowa Europejczyków twierdzi, że oprócz języka ojczystego mówi co najmniej jednym innym językiem.

Respondenci zostali zapytani o to, w ilu językach są w stanie mówić wystarczająco dobrze, aby przeprowadzić rozmowę, poza (pierwszym) językiem ojczystym⁷.

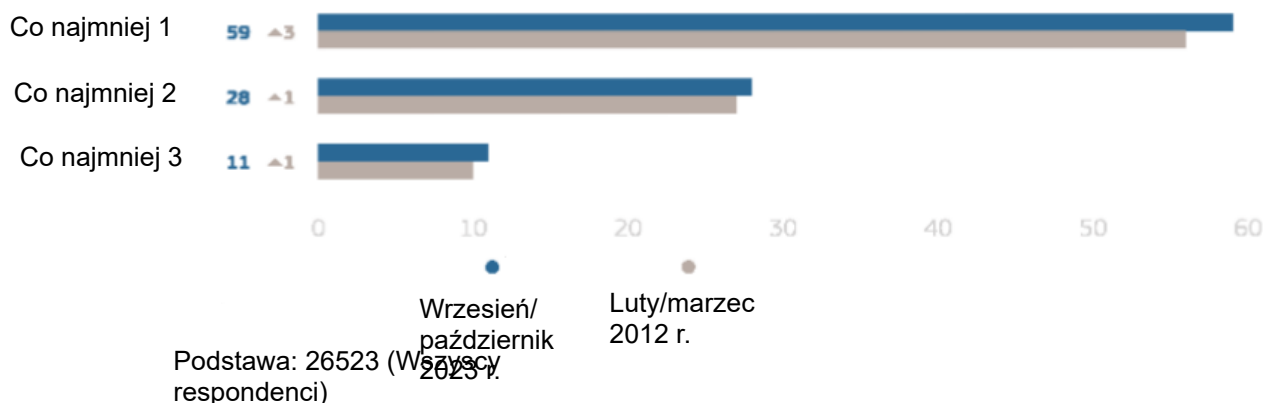
Większość Europejczyków (59 %) jest w stanie przeprowadzić rozmowę w co najmniej jednym dodatkowym języku, nieco ponad jedna czwarta (28 %) jest w stanie mówić co najmniej dwoma dodatkowymi językami, a nieco ponad jeden na dziesięć (11 %) – co najmniej trzy. Z drugiej strony, nieco ponad jedna trzecia wszystkich Europejczyków (39 %) nie jest w stanie mówić żadnym dodatkowym językiem wystarczająco dobrze, aby prowadzić rozmowę.

W porównaniu z 2012 r. obserwujemy wzrost odsetka respondentów, którzy używają co najmniej jednego języka oprócz (pierwszego) języka ojczystego (56 % do 59 %). Sugeruje to również niewielki postęp w porównaniu ze wskaźnikiem 56 % w 2005 r. W przypadku respondentów, którzy potrafią posługiwać się co najmniej dwoma i trzema językami, obecne wyniki są podobne do wyników

odnotowano w Luksemburgu (99 %, +1), Holandii (97 %, +3) i Szwecji (97 %, +5). W sześciu krajach mniej niż połowa respondentów mówi więcej niż językiem ojczystym, przy czym najniższy odsetek odnotowano w Polsce (33 %, -17), Rumunii (34 %, -14) i na Węgrzech (38 %, +3).

Jeśli chodzi o długoterminowy cel UE, zgodnie z którym każdy obywatel posiada praktyczne umiejętności w co najmniej dwóch dodatkowych językach, istnieje tylko dziewięć państw członkowskich, w których co najmniej połowa jest w stanie to zrobić, przy czym najwyższy odsetek zaobserwowano w Luksemburgu (91 %, +7), Niderlandach (74 %, -3), Słowenii (68 %, +1), Danii (63 %, +5) i na Łotwie (64 %, +10), na Malcie (59 %, =), Finlandii (57 %, +9), Estonii (56 %, +4) i Belgii (56 %, +4). Respondenci najmniej skłonni do posługiwania się co najmniej dwoma językami oprócz języka ojczystego to: Polska (7 %, -15), Rumunia (11 %, -11), Węgry (14 %, +1), Włochy (16 %, = 6), Portugalia (17 %, +3), Grecja, Irlandia i Bułgaria (wszystkie trzy – odpowiednio 18 %, +3, =, -1).

D4Bcount. Języki, w których mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL (EU27) (%)

odnotowanych w 2005 r., odpowiednio 28 % i 11 %⁸.

Na poziomie krajowym widzimy wiele różnic:

W siedmiu krajach co najmniej dziewięciu na dziesięciu respondentów rozmawia w co najmniej jednym dodatkowym języku, przy czym najwyższy odsetek

⁷ W tej sekcji wyniki zostały ponownie obliczone w celu podsumowania liczby języków używanych przez respondentów innych niż ich pierwszy język ojczysty (d48a).

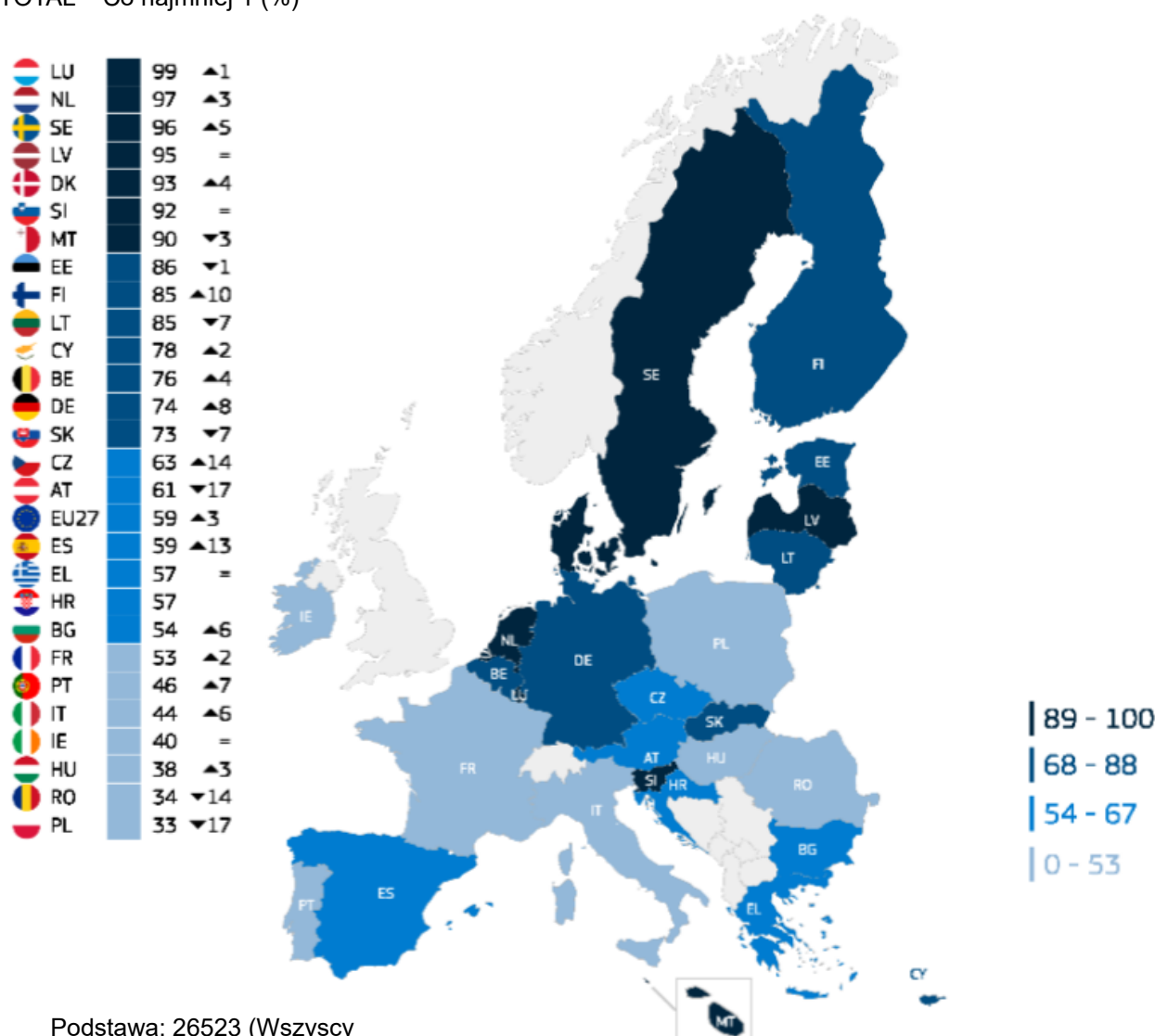
⁸ Dane za 2005 r. dotyczą okresu, w którym UE liczyła 25 członków.

Umiejętność posługiwania się co najmniej trzema językami jest bardziej rozpowszechniona w krajach UE, od 1 % dla Polski do 76 % w Luksemburgu. Tylko w jednym kraju większość respondentów jest w stanie posługiwać się trzema dodatkowymi językami niż ich językiem ojczystym: Luksemburg (76 %, +15), a następnie Niderlandy (42 %, +5), Słowenia (41 %, +7), z ponad 4 na 10 respondentów, którzy mogą rozmawiać w trzech innych językach. Respondenci najmniej skłonni do posługiwania się co najmniej trzema innymi językami niż ich język ojczysty to Irlandia (5 %, +1), Grecja (4 %, =), Portugalia (4 %, =), Rumunia (3 %, -5), Węgry (3 %, -1) i Portugalia (1 %, -6).

w szczególności w Czechach (63 %, +14), Hiszpanii (59 %, +13) i Finlandii (85 %, +10). W sześciu krajach zmniejszyła się: Austria (61 %, -17), Polska (33 %, -17), Rumunia (34 %, -14), Słowacja (73 %, -7), Malta (90 %, -3) i Estonia (86 %, -1). W 16 krajach odsetek osób posługujących się dwoma dodatkowymi językami wzrósł, przy czym największy wzrost odnotowano w Czechach (33 %, +11), Hiszpanii (28 %, +10), Łotwie (64 %, +10) i Finlandii (57 %, +9). Znaczne spadki odnotowano w Polsce (7 %, -15), Rumunii (11 %, -11), na Litwie (45 %, -7) i we Włoszech (16 %, -6).

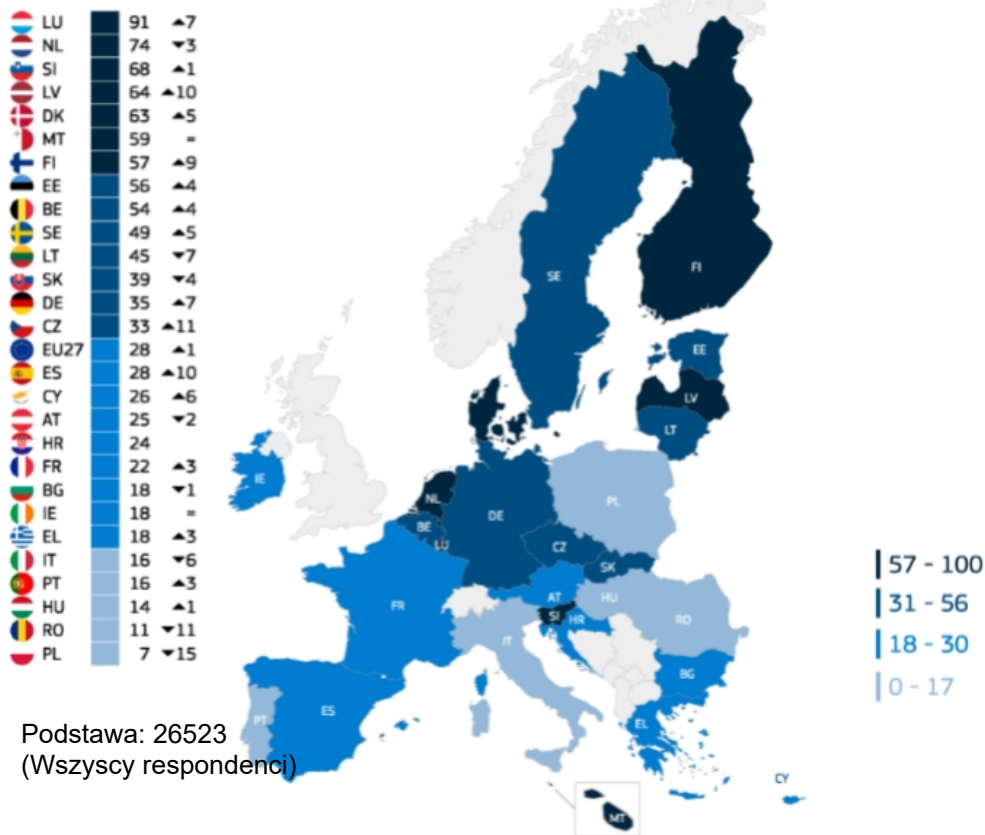
W porównaniu z 2012 r. i 2023 r. w 15 państwach członkowskich wzrósł odsetek respondentów, którzy

D48count. Dodatkowe języki, którymi mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL – Co najmniej 1 (%)

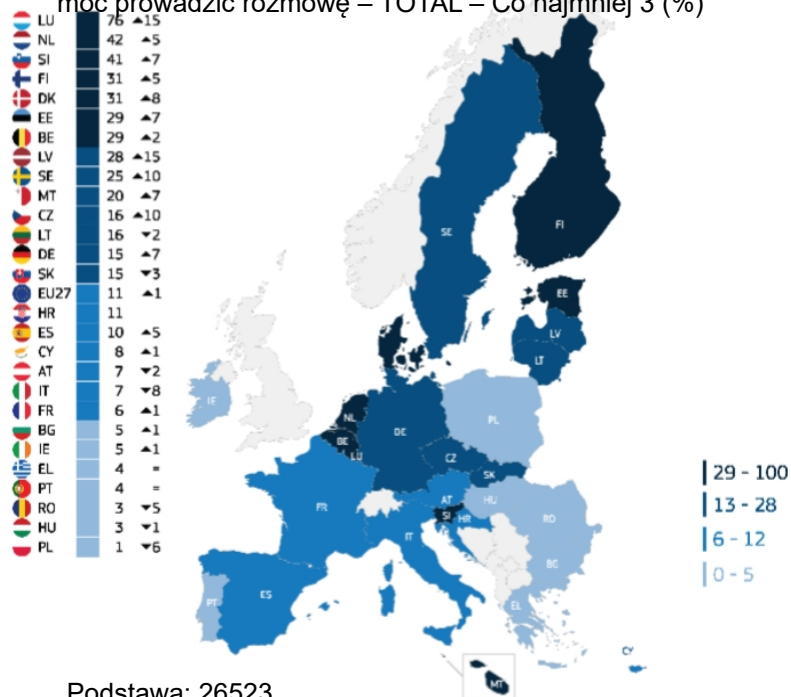

posługują się jednym językiem oprócz języka ojczystego,

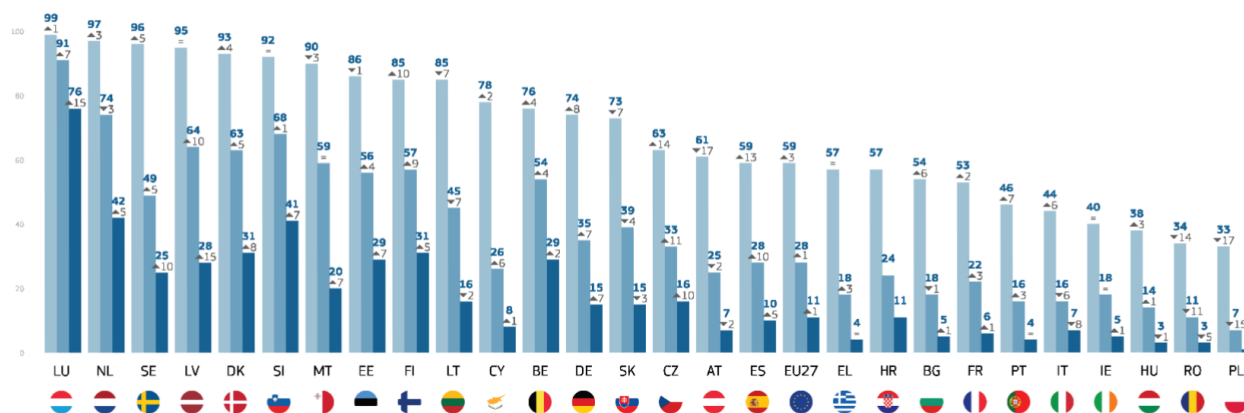
D4Bcount Dodatkowe języki, które mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL – Co najmniej 2 (%)

D4Bcount. Dodatkowe języki, którymi mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL – Co najmniej 3 (%)

D4Bcount. Języki, w których mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL (%)

Co najmniej 1
 Podstawa: 26523 (Wszyscy respondenci)

Co najmniej 2

Co najmniej 3
 Wrzesień/
 październik 2023 r.

Istnieją różnice społeczno-demograficzne i behawioralne między tymi, którzy to robią, a tymi, którzy nie mówią żadnym dodatkowym językiem wystarczająco dobrze, aby prowadzić rozmowę. Najbardziej znaczące różnice są związane z wiekiem, wiekiem ukończenia edukacji, zawodem, pozycjonowaniem społecznym, korzystaniem z internetu i możliwością płacenia rachunków gospodarstw domowych (miara zamożności).

- Mężczyźni częściej niż kobiety (62 % vs 56 %) mówią co najmniej jednym dodatkowym językiem wystarczająco dobrze, aby prowadzić rozmowę, i nieco bardziej skłonni do mówienia dwoma (29 % vs 27 %).
- Młodzi ludzie, w szczególności osoby w wieku 15-24 lat (79 %), są bardziej prawdopodobni w porównaniu z osobami starszymi, zwłaszcza osobami w wieku 55+ (44 %) mówiącymi jednym dodatkowym językiem i podwójnie skłonni do posługiwania się dwoma (39 % vs 21 %). Bliższe spojrzenie na kategorię młodych Europejczyków w wieku 15–24 lat wskazuje na znaczny wzrost ich zdolności do posługiwania się jednym dodatkowym językiem. W porównaniu z rokiem 2005 (74 %) i 2012 r. (74 %) można zaobserwować wzrost o 5 punktów procentowych. Wzrost ten z czasem jest jeszcze wyższy w przypadku młodych Europejczyków w wieku od 15 do 24 lat, którzy potrafią mówić dwoma dodatkowymi językami. Gdyby w 2005 r. i 2012 r. 11 % i 37 % respondentów w wieku 15–24 lat mogło mówić odpowiednio dwoma dodatkowymi językami, w 2023 r. odsetek ten wzrósł do 39 %.
- Respondenci, którzy ukończyli naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20 lat lub starszych, są bardziej prawdopodobni (80 %), niż ci, którzy ukończyli naukę w wieku 15 lat lub poniżej (23 %), aby mówić o jednym dodatkowym języku wystarczająco dobrze, aby przeprowadzić rozmowę. To samo dotyczy osób, które posługują się dwoma dodatkowymi językami (43 % vs 7 %). Studenci są również głównie biegli w dodatkowych językach, a 85 % mówi co najmniej jednym, 46 % co najmniej dwa i 18 % co najmniej trzy. Osoby zajmujące stanowiska kierownicze najprawdopodobniej posługują się co najmniej jednym dodatkowym językiem (83 %), zwłaszcza w porównaniu z osobami domowymi (33 %), pracownikami fizycznymi (51 %) i emerytami (41 %). Ci, którzy stawiają się wysoko na drabinie społecznej, częściej mówią co najmniej jednym innym językiem. Na przykład obserwujemy to w przypadku respondentów, którzy uważają przynależność do wyższej klasy średniej (87 %), w porównaniu do klasy robotniczej (40 %).
- Ludzie, którzy codziennie korzystają z Internetu, są sześć razy bardziej skłonni do posługiwania się co najmniej dwoma innymi językami w porównaniu z tymi, którzy nigdy z niego nie korzystają (32 % vs 5 %).

- Nic dziwnego, że istnieje związek między liczbą dodatkowych języków a zakresem, w jakim ludzie są zaangażowani w naukę nowych języków. W związku z tym osoby, które są bardzo aktywne w nauce nowych języków, są również znacznie bardziej prawdopodobne niż ci, którzy są nieaktywni, aby zrozumieć co najmniej dwa dodatkowe języki na tyle dobrze, aby przeprowadzić rozmowę w nich (odpowiednio 53 % vs. 19 %)⁹.

⁹ Rozróżnienie między aktywnymi uczniami odbywa się na podstawie pytania QB3. Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz Nieaktywni uczący się, czyli ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego zrobić w nadchodzącym roku.

D48count Języki, które mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę – TOTAL (% – UE)			
	Co najmniej 1	Co najmniej 3	Co najmniej 3
UE-27	59	28	11
Płeć			
Człowiek	62	29	12
Kobieta	56	27	11
Wiek			
15-24	79	39	15
25-39	71	33	13
40-54	62	28	12
55 +	44	21	9
Edukacja (koniec)			
15—	23	7	2
16-19	48	18	7
20+	80	43	19
Nadal studiuje	85	46	18
Kategoria społeczno-zawodowa			
Samozatrudniony	71	36	15
Zarządcy	83	44	19
Pozostałe białe kołnierze	67	27	11
Pracownicy ręczni	51	20	8
Osoby domowe	33	14	5
Bezrobotny	54	21	7
Emerytowany	41	20	8
Studenci	85	46	18
Trudności z płaceniem rachunków			
Przez większość czasu	45	18	8
Od czasu do czasu	50	22	9
Prawie nigdy/Nigdy	65	32	13
Zalóżmy, że należymy do			
Klasa robotnicza	40	16	6
Niższa klasa średnia	53	23	9
Klasa średnia	64	30	12
Wyższa klasa średnia	87	53	25
Klasa wyższa	84	59	31
Aktywność jako osoba ucząca się języka			
Bardzo aktywny	89	53	24
Aktywna	72	36	16
Nieaktywne	49	19	7

Angielski dominuje jako język, w którym Europejczycy najprawdopodobniej mogą mówić.

Respondenci zostali zapytani, który inny język, jeśli w ogóle, mówią wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę, jako pierwszy, drugi lub trzeci inny język¹⁰.

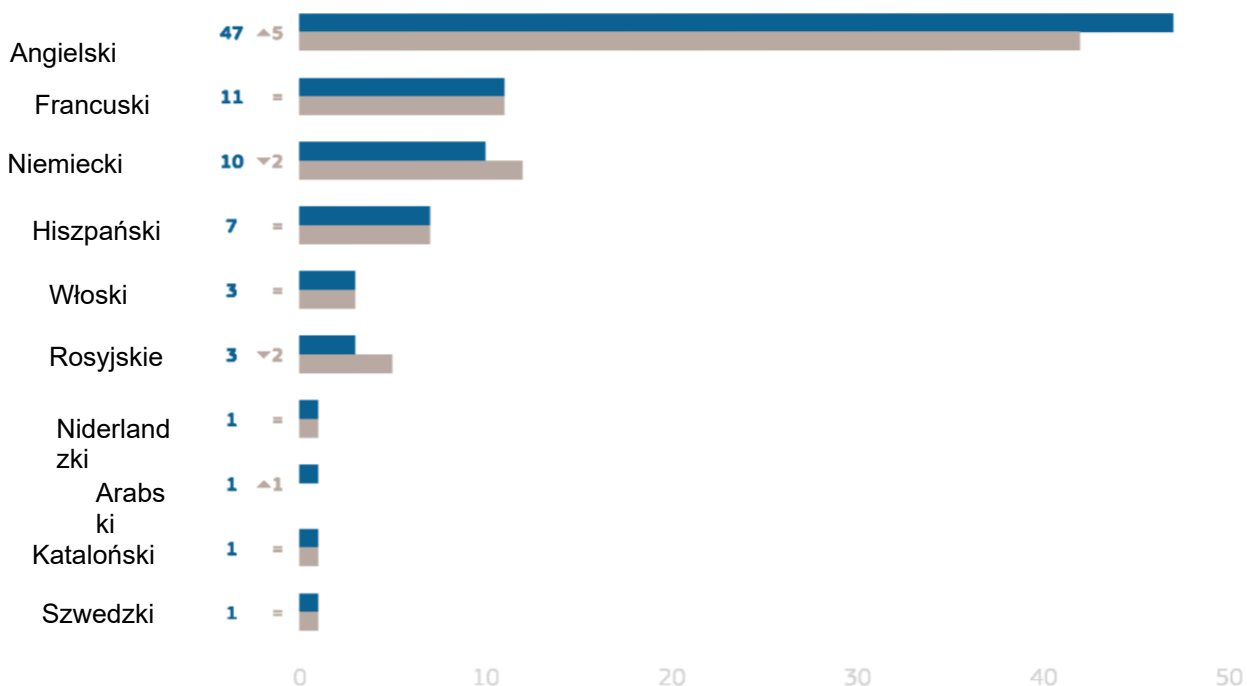
Wśród języków używanych nie jako (pierwszy) język ojczysty, angielski z dużym marginesem dominuje nad wszystkimi innymi językami. Prawie połowa Europejczyków (47 %) twierdzi, że mówi o tym, co stanowi nieznaczny wzrost (+5) w porównaniu z 2012 r. Za tym idzie więcej niż jeden na dziesięciu, którzy mówią po francusku (11 %, =), niemieckim (10 %, -2), hiszpańskim (7 %, =), włoskim (3 %, =) i rosyjskim (3 %, -2).

Na poziomie krajowym język angielski jest najczęściej używany jako język inny niż język ojczysty w każdym państwie członkowskim UE, z wyjątkiem Luksemburga. Jest to drugi najczęściej używany język obcy. Luksemburczycy najczęściej wymieniają francuski (77 %), który jest językiem urzędowym w kraju, a następnie angielski (68 %) i niemiecki, również język urzędowy (59 %).

Respondenci w Holandii (93 %), Szwecji (90 %), Danii (87 %) na Malcie (86 %) i Finlandii (81 %) są szczególnie skłonni mówić po angielsku jako języku obcym. Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć to w Rumunii (25 %), Polsce (27 %) i Bułgarii (29 %). W Belgii francuski, który jest językiem urzędowym w kraju, jest drugim najczęściej używanym językiem innym niż język ojczysty (46 %). Niderlandzki i niemiecki, które są również językami urzędowymi, wymienia się odpowiednio 13 % i 17 %. W Irlandii, gdzie angielski jest językiem urzędowym, irlandzki/gaelicki jest najczęstszym językiem innym niż język ojczysty, który respondenci są w stanie mówić wystarczająco dobrze, aby przeprowadzić rozmowę (36 %), a następnie angielski (15 %) francuski (12 %).

W porównaniu z 2012 r. we wszystkich państwach członkowskich UE język angielski znacznie rośnie jako pierwszy, drugi lub trzeci inny język, w którym respondenci mówią wystarczająco dobrze, aby móc rozmawiać, przy czym największy wzrost odnotowano w Hiszpanii (38 %, +16 %), Czechach (41 %, +14) i Portugalii (41 %, +14 %).

D48.otherlang. A jaki inny język, jeśli w ogóle, mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę? — Pierwszy, drugi i trzeci inny język (UE27)(%)

Podstawa: 26523 (Wszyscy respondenci)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

¹⁰ D48.otherlang. A jaki inny język, jeśli w ogóle, mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę? Pierwszy, drugi i trzeci język. Wyniki zagregowano z D48b, D48c i D48d.

D48.otherlang. A jaki inny język, jeśli w ogóle, mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę? — Pierwszy, drugi i trzeci inny język (%)

	UE-27	P R ZY	BA DŻ	BG	CY	CZ	DE	DK	EE	EL	ES	FI	FR	HR	HU	IE	IT	LT	LU	LV	MT	NL	PL	PT	RD	SE	SI	SK	
Angielski	47	54	58	29	73	41	65	87	58	51	38	81	40	41	30	15	33	44	68	54	86	93	27	41	25	90	61	38	
Francuski	11	9	46	3	9	4	16	11	2	6	12	4	7	4	2	12	9	3	77	3	13	27	1	12	7	12	2	2	
Niemiecki	10	7	17	5	7	19	11	49	14	7	3	18	6	15	13	7	3	12	59	18	4	61	5	1	2	25	33	19	
Hiszpański	7	4	9	3	1	2	8	9	2	2	14	4	13	1	2	6	6	1	12	2	4	9	1	8	3	8	4	2	
Włoski	3	8	5	1	3	2	4	1	1	3	4	2	5	8	2	1	3	1	7	1	51	1	1	1	3	2	13	2	
Rosyjskie	3	1	1	14	4	14	3	0	50	2	0	4	0	1	2	1	1	62	0	66	1	0	5	0	1	1	2	14	
Niderlandzki	1	1	13	1	1	0	1	0	0	0	0	0	0	1	1	0	0	3	0	0	5	0	0	0	0	1	0	0	
Czeski	1	1	0	0	0	3	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	24	
Chorwacki	1	1	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	55	0
Kataloński	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	11	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Słowacki	1	1	0	0	1	16	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9	
Szwedzki	1	0	0	0	0	0	0	14	1	0	0	48	0	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	5	0	0	
Fiński	0	0	0	0	0	0	0	0	18	0	0	4	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	
Bułgarski	0	0	0	12	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	
Łotewski	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	23	0	0	0	0	0	0	0	0	
Irlandzki/ Gaelicki	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	16	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	
Rumuński	0	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	5	0	0	0	
Serbski/ Bośniacki/ Montenegrin	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	9	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	22	0

Baza wrzesień/październik 2023 r.: 26523 (Wszyscy respondenci)

Jeśli chodzi o język niemiecki jako język obcy, w którym respondenci mogą prowadzić rozmowę, widzimy największy wzrost na Cyprze (7 %, +5), a następnie w Czechach (19 %, +4) i na Łotwie (18 %, +4). Z drugiej strony największy spadek liczby języków niemieckiego jako obcego odnotowano w Polsce (5–14 %), Holandii (61 %, -10) i Luksemburgu (59 %, -10). Największy wzrost liczby hiszpańskich odnotowano zwłaszcza w Luksemburgu (12 %, +7 %), Danii (9 %, +5) Belgii (9 %, +4) i Niemczech (8 %, +4). Największy spadek liczby hiszpańskiego w innym języku obserwuje się we Włoszech (11 %, -5), a następnie w Portugalii (8 %, -2) i w Rumunii (3 %, -2).

Język angielski jest używany przez połowę Europejczyków jako język ojczysty lub innylangug¹¹.

W tej sekcji badamy biegłość Europejczyków w mówieniu wszystkimi ich językami, w tym zarówno pierwszym, jak i drugim językiem ojczystym, a także dodatkowymi językami.

Język angielski jest zdecydowanie najczęściej używanym przez Europejczyków językiem o 50 % (+6), a następnie niemieckim (29 %, -1), francuskim (25 %, =), hiszpańskim (17 %, +1) i włoskim (16 %, -1).

Na drugim miejscu znajduje się polski (9 %, -1), a następnie holenderski (6 %, =), rumuński (5 %, -1) i

¹¹ Dla tej sekcji wyniki zostały ponownie obliczone, aby uwzględnić całkowitą liczbę używanych języków, dodając d48a, d48b, d48c i d48d z wyjątkiem tych, którzy odpowiedzieli „Nie wiem” i „None” do D48a.

portugalski (3 %). Rosyjski, który jest uznawany za język mniejszościowy w niektórych krajach, zajmuje 9. miejsce jako język mówiony z 4 % (-2).

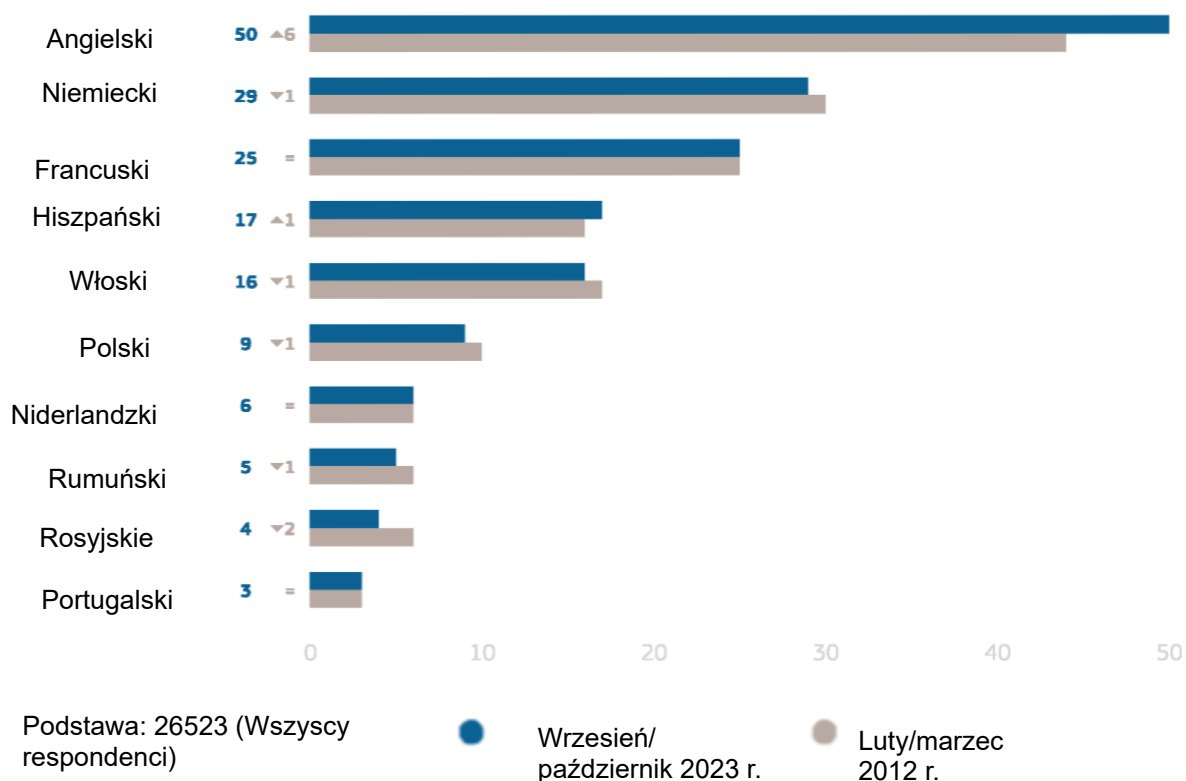
Na poziomie krajowym, oprócz Irlandii (97 %, -2), która ma angielski jako język urzędowy, obserwujemy ten sam schemat, co w poprzedniej sekcji. W Holandii (95 %, +4) respondenci mogą mówić po angielsku, a następnie Szwecja (91 %, +3), Malta (91 %, -1) i Dania (90 %, +4). Rzadziej mówi się po angielsku w Rumunii (27 %, -5), Polsce (31 %, -4) i na Węgrzech (31 % +11).

W przypadku języka niemieckiego na pierwszym miejscu znalazły się Niemcy (98 %, +1) i Austria (98 %, -1). Wśród krajów, które nie są językiem urzędowym, Holandia zajmuje pierwsze miejsce (61 % – 12), a następnie Dania (50 %, +2) i Słowenia (33 %, – 9).

Francuski naturalnie zajmuje pierwsze miejsce w krajach, w których jest językiem urzędowym z Francją (97 %, =), Luksemburgiem (94 %, -2) i Belgią (83 %, +2). Wśród krajów, które nie mają go jako języka urzędowego, Holandia zajmuje pierwsze miejsce (27 % – 3 %), a następnie Niemcy (16 %, +2) i Portugalia (13 %, – 3) Jeśli chodzi o hiszpański, Hiszpania jest niezaskakująco pierwsza z 97 % (-1). W krajach, w których język urzędowy nie jest językiem urzędowym, Luksemburg (15 %, +9) zajmuje pierwsze miejsce we Francji (14 %, =) i Szwecji (10 %, +4).

Ponadto język włoski jest używany przez 97 % respondentów we Włoszech, gdzie jest językiem urzędowym. Następnie plasuje się Malta (520/0, -5), Słowenia (13 %, -1) i Luksemburg (10 %, -1).

D48.alllang. Myślisz o językach, w których mówisz, który język jest twoim językiem ojczystym? A jaki inny język, jeśli w ogóle, mówisz wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę? (UE27) (%)

3. Biegłość w językach innych niż język ojczysty

Większość Europejczyków, którzy są w stanie mówić po angielsku, niemiecku, francusku lub hiszpańsku jako dodatkowe języki uważa, że mają stosunkowo dobre umiejętności.

Za każdy dodatkowy język inny niż język ojczysty (do trzech), który respondent powiedział, że potrafi mówić wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę, zostali poproszeni o ocenę swoich umiejętności za pomocą prostej trzypunktowej skali – bardzo dobrej, dobrej, podstawowej¹². W niniejszej sekcji skoncentrowano się na zdolności Europejczyków do mówienia innymi językami niż ich pierwszy język ojczysty. Omawiane tu liczby dotyczą tylko respondentów, którzy mówią odpowiednio pierwszym, drugim lub trzecim językiem innym niż ich język ojczysty.

Ogólnie rzecz biorąc, na szczeblu UE widzimy, że trzech na dziesięciu (30 %) Europejczyków, którzy posługują się co najmniej jednym innym językiem niż ich pierwszy język ojczysty, ocenia ich umiejętność posługiwania się pierwszym innym językiem jako bardzo dobrą, co stanowi wzrost o 4 punkty procentowe. Cztery na dziesięć (41 %) oceniają go jako dobry, niewielki spadek (-4) w porównaniu z 2012 r., podczas gdy jeden na czterech (24 %, -4) uważa, że jest on podstawowy.

Jeślichodzi o drugi język Europejczyków, 16 % Europejczyków, którzy znają co najmniej dwa inne języki niż ich język ojczysty, uważa, że ich poziom jest bardzo

dobrze, podczas gdy cztery na dziesięć (42 % -1) myślą, że mówią to na poziomie podstawowym.

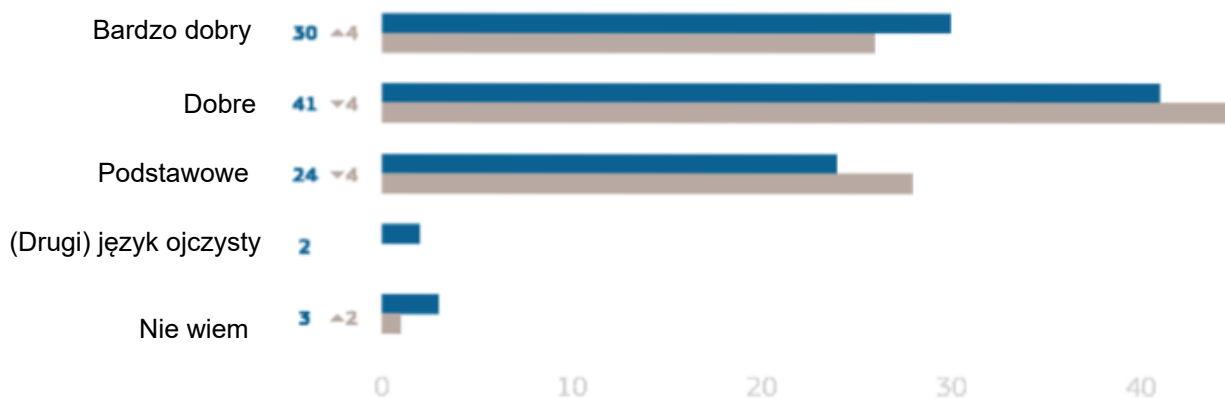
Patrząc na trzeci inny język, jeden na dziesięciu (11 % +3) Europejczyków, którzy potrafią mówić, uważa, że ich poziom jest bardzo dobry, podczas gdy 25 %. Uważają, że jest dobry, a ponad połowa (54 %-1) uważa, że jest to podstawa.

Patrząc na szczebel krajowy, widzimy, że w trzech krajach ponad połowa respondentów twierdzi, że bardzo dobrze posługuje się swoim pierwszym innym językiem: Luksemburg (63 %), Cypr (54 %) i Malta (51 %). Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć to w Polsce (12 %), Rumunii (13 %) oraz na Węgrzech i Portugalii (18 %). Ponad połowa twierdzi, że poziom pierwszego drugiego języka jest dobry we Włoszech (60 %) i w Polsce (54 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że ich drugi poziom znajomości języka jest bardzo dobry w Luksemburgu (54 %), Hiszpanii (28 %) i Chorwacji (26 %). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to w Rumunii (2 %), Polsce (5 %) i Estonii (10 %). Najbardziej prawdopodobne jest, że jest dobry we Włoszech (49 %), Portugalii (44 %) i Czechach (43 %) i podstawowych w Polsce (64 %), Finlandii (59 %) i Rumunii (56 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że ich trzeci poziom znajomości języków obcych jest bardzo dobry w Luksemburgu (37 %), Grecji (35 %), Hiszpanii, Słowacji i Słowenii (22 % wszystkich). Najmniej prawdopodobne

P48f.1. Czy Twój poziom jest bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty? —Pierwszy inny język (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

dobry, co stanowi niewielki wzrost (+3) w porównaniu z 2012 r. Ponad jedna trzecia (37 %, -5) myśli, że mówią to

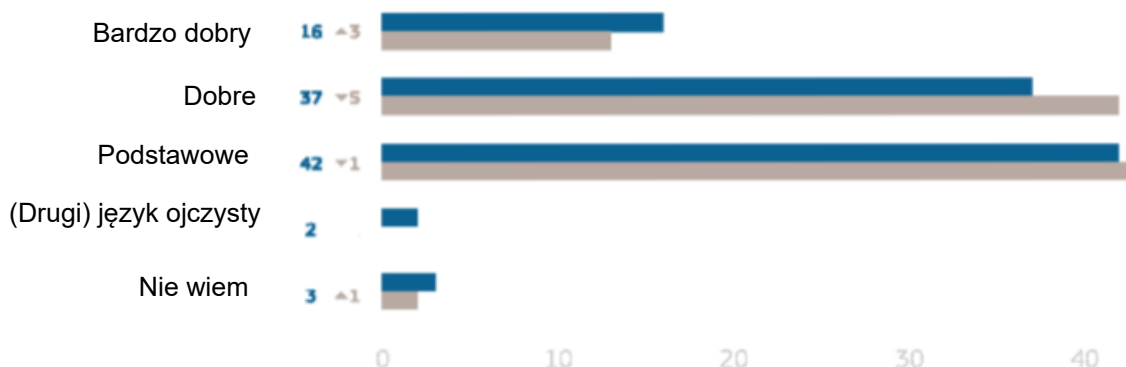
jest, że powiedzą to na Węgrzech (3 %), Estonii i Finlandii (zarówno 4 %), jak i w Polsce (5 %). Najczęściej mówią, że jest dobry w Chorwacji (38 %), Polsce (37 %) i we Włoszech (35 %).

W porównaniu z 2012 r. do 2023 r. w siedmiu państwach respondenci częściej mówią dobrze lub bardzo dobrze w

¹² D48f1, f2 i f3 dla każdego dodatkowego języka wymienionego w d48b,c i C1 „czy twój (pierwszy/drugi/trzeci dodatkowy język) jest bardzo dobry, dobry lub podstawowy?”

swoim pierwszym innym języku, przy czym największy wzrost odnotowano w Portugalii (66 %, +11), Irlandii (63 %, +8) i w Polsce (66 %, +6), przy czym spadek odnotowano w 18 państwach członkowskich, w szczególności na Malcie (75 %, -11), Czechach (70 %, -11), Danii (73 %, -10) i na Łotwie (73 %, -9).

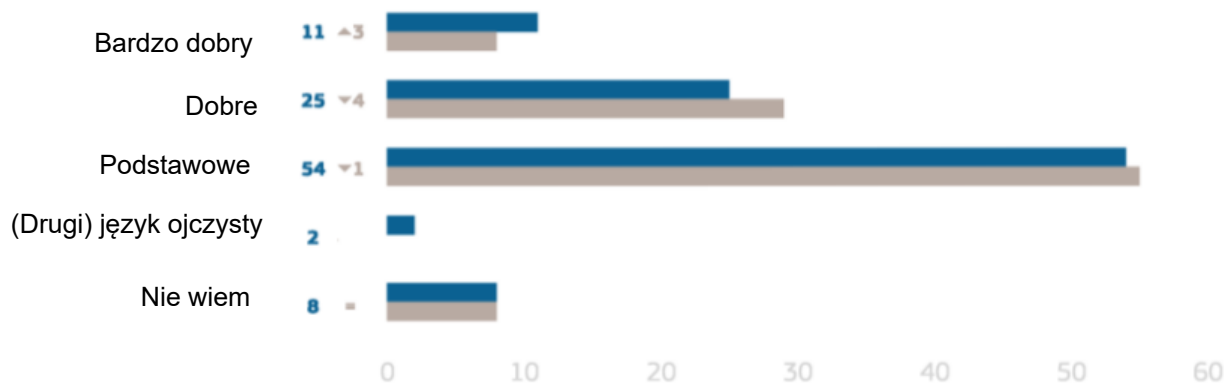
048f.2. Czy Twój poziom... bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty?:-drugi inny język (EU27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

P48f.3. Czy Twój poziom jest bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty? —Trzecie inne języki (UE27) (%)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

Austrii (32 %, -19). Wśród osób, które potrafią mówić innymi językami niż ich język ojczysty, analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

Patrząc na drugi inny język, widzimy wzrost odsetka respondentów, którzy mówią nim na poziomie wyższym niż podstawowy w ośmiu krajach, przy czym największy wzrost odnotowano w Irlandii (56 %, +12), we Włoszech (61 %, +11) i Portugalii (56 %, +11). W 16 krajach odnotowano spadek, przy czym największy spadek odnotowano na Cyprze (44 %, -24), Rumunii (39 %, -16) i na Słowacji (65 %, -12) i Czechach (61 %, -12).

- Młodszy respondenci są bardziej skłonni do posługiwania się swoim pierwszym innym językiem na bardzo dobrym poziomie, a blisko czterech na dziesięciu (38 %) osób w wieku 15-24 lat twierdzi to, w porównaniu z co czwartym (24 %) wśród osób w wieku 55 lat i wyższym (różnica o 14 punktów procentowych). To samo dotyczy ich drugiego języka (18 % vs 13 %) i trzeciego języka (15 % vs 9 %). Respondenci w najstarszej kategorii – 55 lat i więcej są bardziej skłonni (31 %) powiedzieć, że ich pierwszy inny język jest podstawowy, w porównaniu z respondentami w wieku od 15 do 24 lat, najmłodszą demografią (14 %).
- Europejczycy, którzy chodzili do szkoły w wieku powyżej 20 lat, częściej mówią w swoim pierwszym

W porównaniu z 2012 r. do 2023 r. w 11 państwach respondenci częściej mówią w swoim trzecim innym języku dobrze lub bardzo dobrze, przy czym największy wzrost odnotowano w Polsce (42 %, +25), we Włoszech (44 %, +18) i Portugalii (44 %, +12) i Rumunii (36 %, +12), przy czym spadek odnotowano w 15 państwach członkowskich, w szczególności w Danii (27 %, -19) i w

innym języku na bardzo dobrym poziomie niż ci, którzy opuścili szkołę w wieku 15 lat lub mniej (35 % w porównaniu z 31 %). To samo dotyczy tych, którzy mówią na dobrym poziomie (41 % vs 33 %). Lepiej wykształcona grupa jest również bardziej skłonna do posługiwania się drugim innym językiem na dobrym poziomie niż grupa mniej wykształcona (42 % w porównaniu z 28 %). To samo dotyczy trzeciego języka (29 % vs 19 %).

- Prawie połowa (49 %) osób uważających się za należących do klasy wyższej twierdzi, że posługuje się swoim pierwszym innym językiem na bardzo dobrym poziomie, w porównaniu z 29 % w klasie średniej i 25 % w klasie robotniczej.

- Wśród kategorii społeczno-zawodowych studenci (41 %) i menedżerowie (37 %) najczęściej mówią swoim pierwszym innym językiem na bardzo dobrym poziomie, w porównaniu z emerytami (23 %) i pracownikami fizycznymi (22 %).
- Respondenci, którzy nigdy nie mają problemów z zaplaceniem rachunków, są bardziej skłonni (31 %) mówić w swoim pierwszym innym języku na bardzo dobrym poziomie niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi trudnościami (23 %). To samo dotyczy tych, którzy mówią swoim drugim językiem na dobrym poziomie (38 % vs 32 %).

Q48f_1 Czy Twój poziom... jest bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty? Pierwszy inny język (% – UE)

	Bardzo dobry	Dobre	Podstawowe	(Drugi) język ojczysty	Nie wiem
UE-27	30	41	24	2	3
Płeć					
Człowiek	30	41	23	2	4
Kobieta	29	41	24	3	3
Wiek					
15-24	38	42	14	3	3
25-39	34	42	19	2	3
40-54	27	41	26	2	4
55 +	24	39	31	2	4
Edukacja (koniec)					
15—	31	33	29	2	5
16-19	18	41	35	2	4
20+	35	41	19	2	3
Nadal studiuje	41	43	9	4	3
Kategoria społeczno-zawodowa					
Samozatrudniony	32	39	24	1	4
Zarządcy	37	44	15	2	2
Pozostałe białe kołnierze	25	45	24	3	3
Pracownicy ręczni	22	40	31	2	5
Osoby domowe	31	35	31	1	2
Bezrobotny	29	34	29	3	5
Emerytowany	23	36	35	2	4
Studenci	41	43	9	4	3
Trudności z płaceniem rachunków					
Przez większość czasu	23	39	30	3	5
Od czasu do czasu	28	40	25	3	4
Prawie nigdy/Nigdy	31	41	23	2	3
Zalóżmy, że należymy do					
Klasa robotnicza	25	35	32	3	5
Niższa klasa średnia	26	40	28	2	4
Klasa średnia	29	43	23	2	3
Wyższa klasa średnia	43	41	12	2	2
Klasa wyższa	49	37	9	1	4
Aktywność jako osoba ucząca się języka					
Bardzo aktywny	39	41	14	3	3
Aktywna	29	42	23	3	3
Nieaktywne	24	41	29	2	4

Q48f_2 Czy Twój poziom... jest bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty?
Drugi inny język (% – UE)

	Bardzo dobry	Dobre	Podstawowe	(Drugi) język ojczysty	Nie wiem
UE-27	16	37	42	2	3
Płeć					
Człowiek	15	37	43	1	4
Kobieta	16	38	41	2	3
Wiek					
15-24	18	38	41	1	2
25-39	19	38	38	2	3
40-54	14	37	45	1	3
55 +	13	38	43	2	4
Edukacja (koniec)					
15—	18	28	48	1	5
16-19	10	30	53	2	5
20+	18	42	37	1	2
Nadal studiuje	18	40	37	2	3
Kategoria społeczno-zawodowa					
Samozatrudniony	20	35	42	1	2
Zarządcy	20	39	38	1	2
Pozostałe białe kołnierze	12	40	44	0	4
Pracownicy rączni	12	32	49	2	5
Osoby domowe	9	40	50	1	0
Bezrobotny	14	36	41	2	7
Emerytowany	13	36	44	2	5
Studenci	18	40	37	2	3
Trudności z płaceniem rachunków					
Przez większość czasu	15	32	48	2	3
Od czasu do czasu	16	35	41	2	6
Prawie nigdy/Nigdy	16	38	42	1	3
Założmy, że należymy do					
Klasa robotnicza	16	31	45	3	5
Niższa klasa średnia	11	38	43	3	5
Klasa średnia	16	37	43	1	3
Wyższa klasa średnia	18	43	36	2	1
Klasa wyższa	25	41	29	0	5
Aktywność jako osoba ucząca się języka					
Bardzo aktywny	19	40	37	2	2
Aktywna	14	36	45	1	4
Nieaktywne	13	36	46	1	4

Q48f_3 Czy Twój poziom... jest bardzo dobry, dobry, podstawowy, czy też jest to drugi język ojczysty/język ojczysty? Trzeci inny język (% – UE)

	Bardzo dobry	Dobre	Podstawowe	(Drugi) język ojczysty	Nie wiem
UE-27	16	37	42	2	3
Płeć					
Człowiek	15	37	43	1	4
Kobieta	16	38	41	2	3
Wiek					
15-24	18	38	41	1	2
25-39	19	38	38	2	3
40-54	14	37	45	1	3
55 +	13	38	43	2	4
Edukacja (koniec)					
15—	18	28	48	1	5
16-19	10	30	53	2	5
20+	18	42	37	1	2
Nadal studiuje	18	40	37	2	3
Kategoria społeczno-zawodowa					
Samozatrudniony	20	35	42	1	2
Zarządcy	20	39	38	1	2
Pozostałe białe kołnierze	12	40	44	0	4
Pracownicy ręczni	12	32	49	2	5
Osoby domowe	9	40	50	1	0
Bezrobotny	14	36	41	2	7
Emerytowany	13	36	44	2	5
Studenci	18	40	37	2	3
Trudności z płaceniem rachunków					
Przez większość czasu	15	32	48	2	3
Od czasu do czasu	16	35	41	2	6
Prawie nigdy/Nigdy	16	38	42	1	3
Założmy, że należymy do					
Klasa robotnicza	16	31	45	3	5
Niższa klasa średnia	11	38	43	3	5
Klasa średnia	16	37	43	1	3
Wyższa klasa średnia	18	43	36	2	1
Klasa wyższa	25	41	29	0	5
Aktywność jako osoba ucząca się języka					
Bardzo aktywny	19	40	37	2	2
Aktywna	14	36	45	1	4
Nieaktywne	13	36	46	1	4

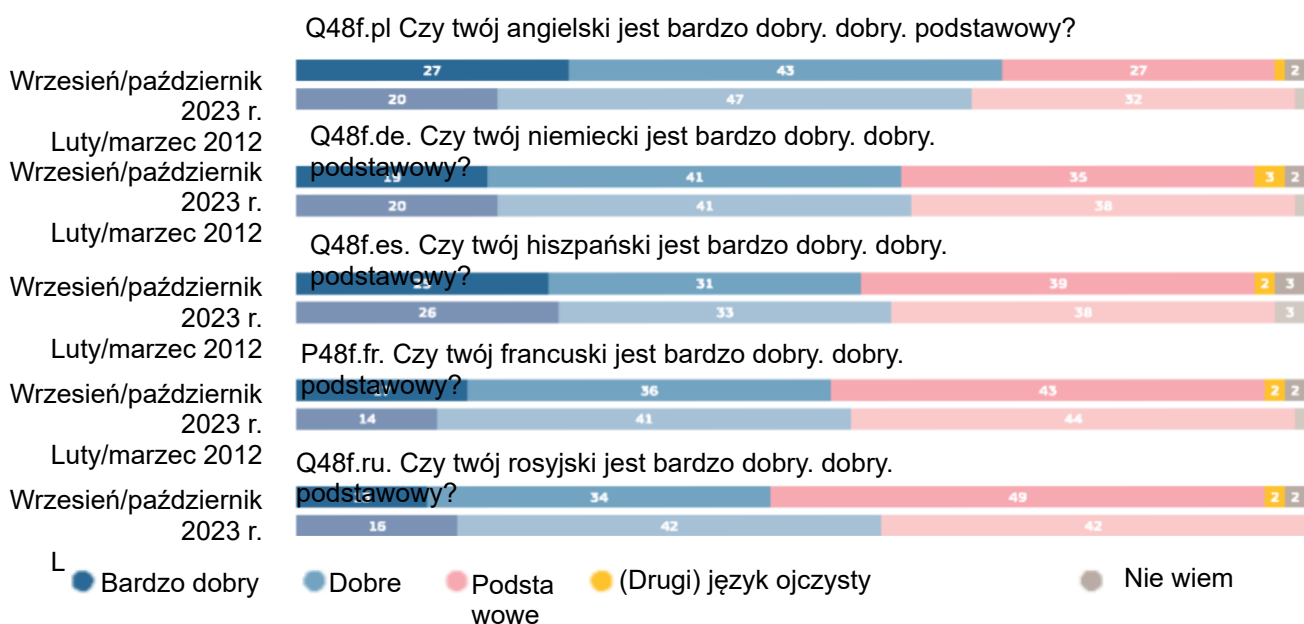
Większość Europejczyków, którzy znają pięć najczęściej używanych dodatkowych języków, czuje się pewnie w swoim zestawie umiejętności językowych.

Ta pierwsza sekcja koncentruje się na umiejętnościach respondentów, którzy mówią w pięciu najczęściej używanych językach w Europie: Angielski, francuski, niemiecki i hiszpański, a w mniejszym stopniu rosyjski.

Jak wspomniano wcześniej, dla siebie nawzajem niż ich pierwszy język ojczysty, który respondent powiedział, że są w stanie mówić wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę (do trzech), zostali poproszeni o ocenę swoich umiejętności za pomocą prostej trzypunktowej skali – bardzo dobrej, dobrej, podstawowej¹³.

W przypadku respondentów, którzy mówią po angielsku, ponad czterech na dziesięciu uważa, że ma dobry (43 %) poziom, niewielki spadek (-4) w porównaniu z 2012 r. lub bardzo dobry (27 %, +7) poziom, z kolejnym co czwartym (27 %, -5) mówiącym o tym na poziomie podstawowym.

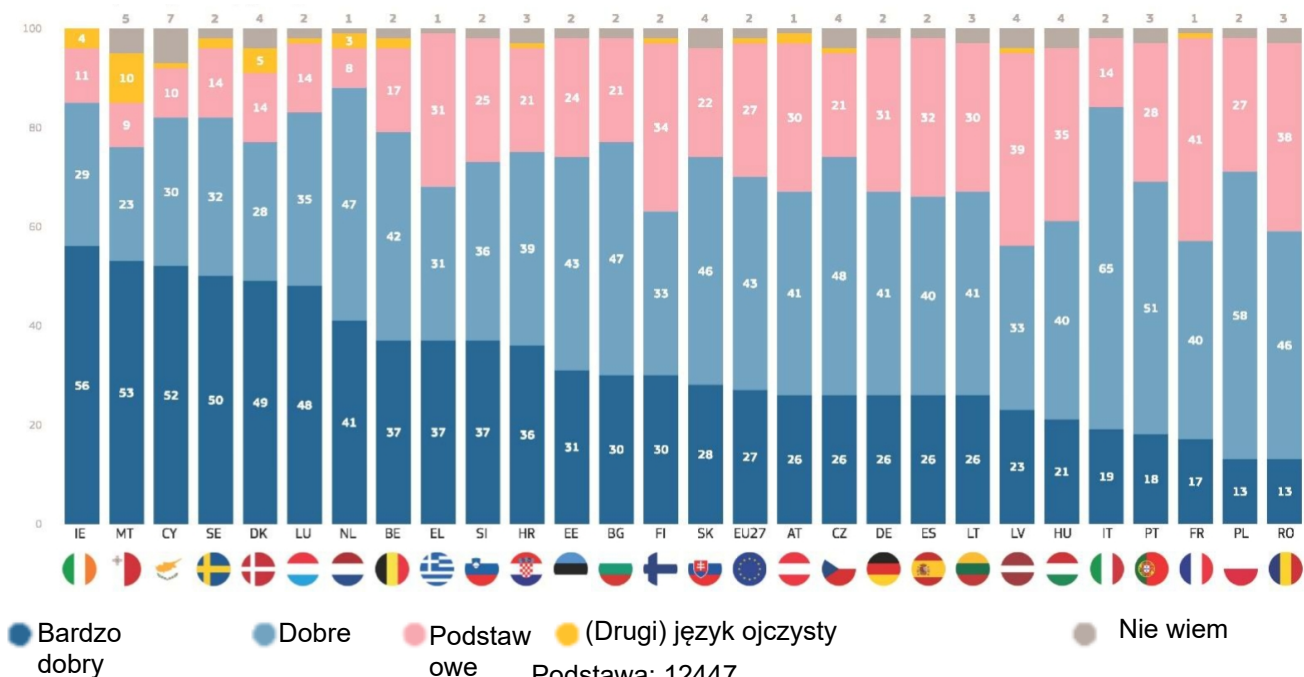
Wśród tych, którzy mówią po francusku jako dodatkowy język niż ich język ojczysty, niewielu ocenia ich zdolność jako „bardzo dobrą” (17 %, +3), ale większość jako „podstawowa” (43 %, -1). Prawie dwie trzecie osób mówiących po niemiecku (60 %, -1) mówi dobrze lub bardzo dobrze, podczas gdy 56 % (-3) osób mówiących po hiszpańsku ma dobry lub bardzo dobry poziom. Wśród rosyjskojęzycznych 47 % (-11) wskazuje, że umiejętności są lepsze niż podstawowe.

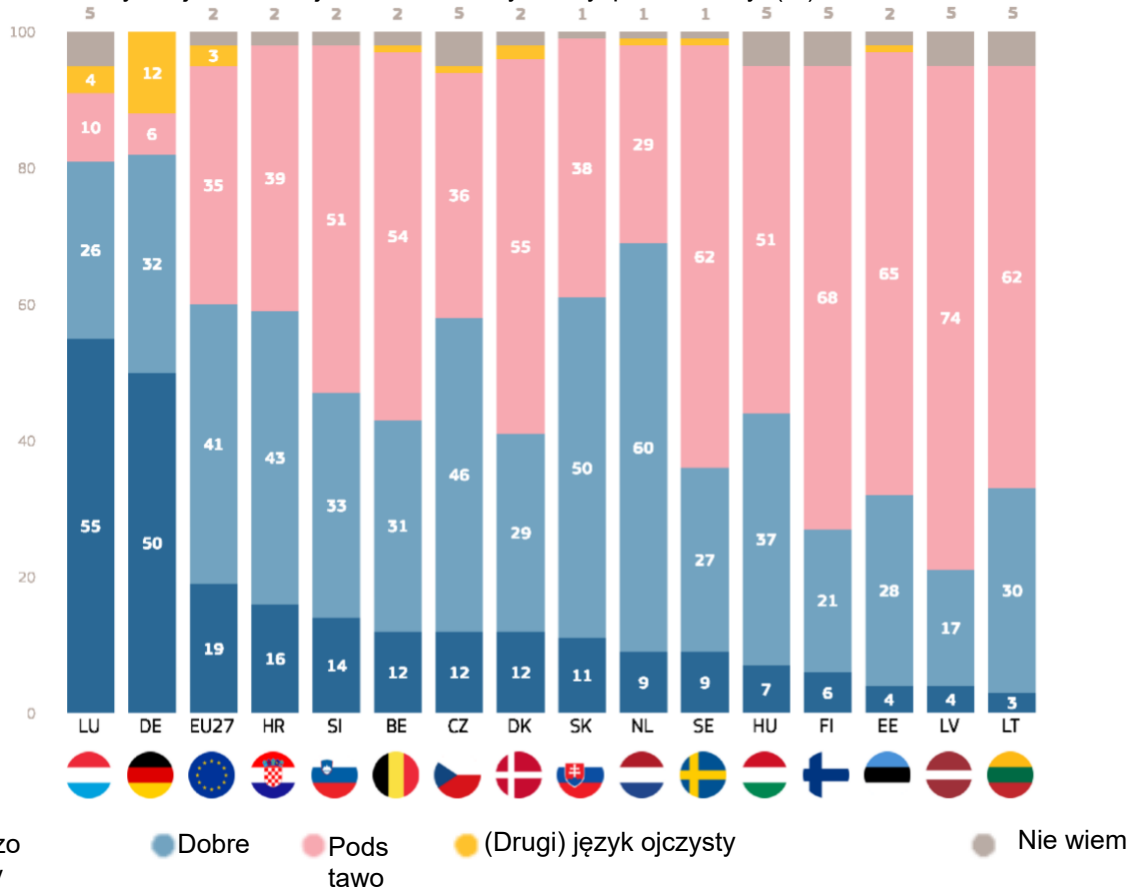
Podstawa: różni się w zależności od języka mówionego. Język angielski: 12447; Francuski: 2887; Niemiecki: 2772; Hiszpański: 1931 R.; Rosyjski 2823

13 innel.lv.vgood. Czy Twój poziom jest bardzo dobry? dobry?

Q48f.pl Czy twój angielski jest bardzo dobry, dobry, podstawowy? (%)

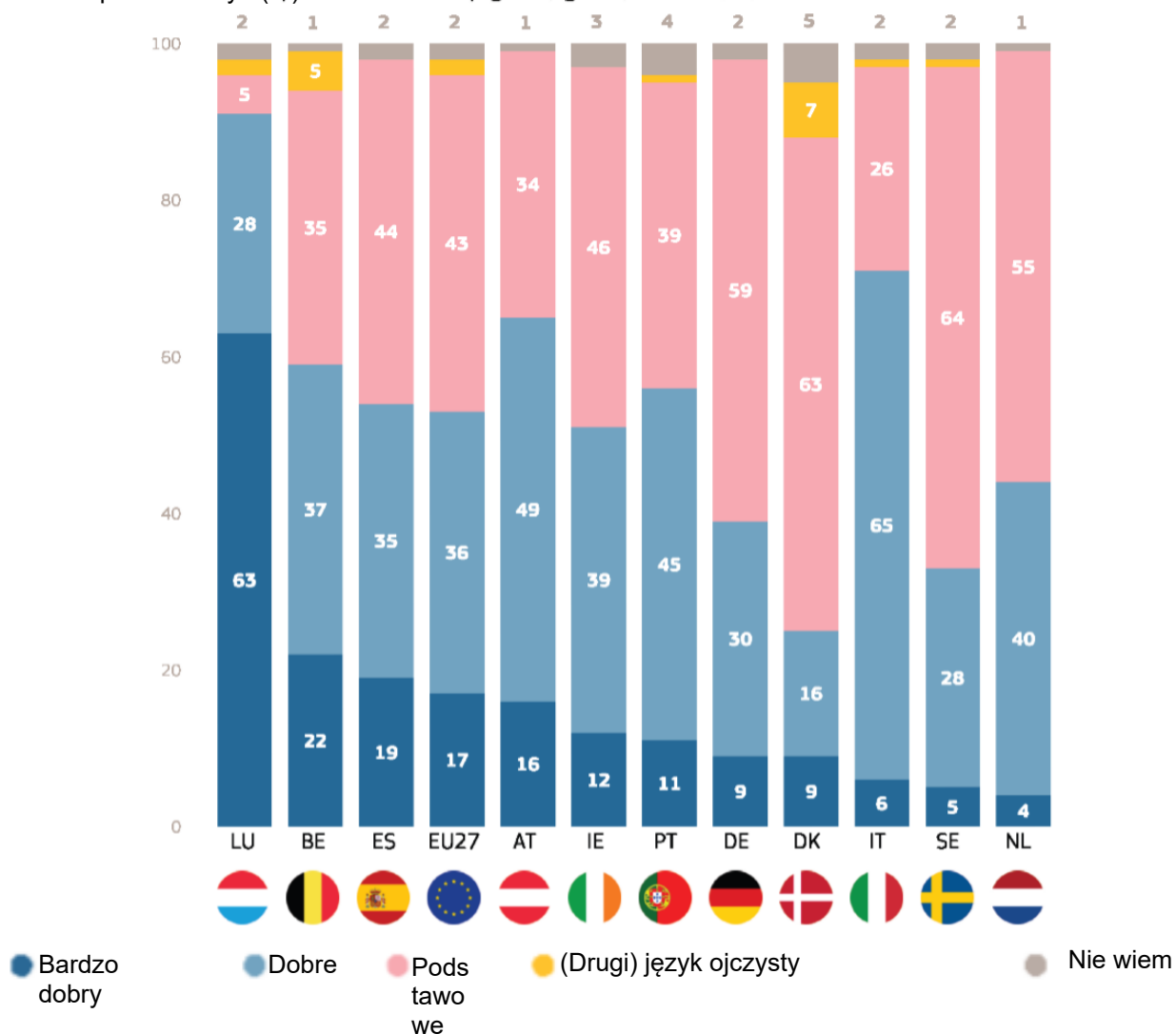

Q48f.de Czy twój niemiecki jest bardzo dobry, dobry, podstawowy? (%)

Podstawa: 2772 (pozwany, który mówi po niemiecku jako pierwszy, drugi lub trzeci inny język, z wyłączeniem krajów, w których respondenci mają mniej niż 100 respondentów)

P48f.fr. Czy twój francuski jest bardzo dobry, dobry, podstawowy? (%)

Podstawa: 2887 (pozwanym, który mówi po francusku jako pierwszy, drugi lub trzeci inny język, z wyłączeniem krajów, w których respondenci mają mniej niż 100 respondentów)

Wśród wszystkich języków obcych angielski wyróżnia się jako język, w którym Europejczycy mają najlepsze umiejętności.

Ta sekcja umożliwi nam zapoznanie się z biegłością Europejczyków w posługiwaniu się różnymi językami. Przedstawione poniżej dane dotyczą tylko respondentów, którzy mogą mówić w co najmniej jednym innym języku niż ich język ojczysty (59 %) ¹⁴.

Ogólnie rzecz biorąc, widzimy, że angielski jest pierwszym językiem używanym na każdym poziomie przez respondentów, którzy mówią dodatkowym językiem niż ich język ojczysty. Jest to oczywiście odzwierciedleniem faktu, że angielski jest pierwszym innym językiem używanym przez Europejczyków. Na przykład nieco więcej niż jeden na pięciu twierdzi, że mówi to bardzo dobrze, a następnie odpowiednio francuski, niemiecki i hiszpański – 3 %.

Większość (55 %) respondentów twierdzi, że mówi po angielsku na bardzo dobrym poziomie (21 %, +6) lub dobrym (34 %), co stanowi niewielki spadek (-2) w porównaniu z 2012 r., a kolejny na pięciu (21 %, -3) mówi na poziomie podstawowym.

Wśród tych, którzy mówią innym językiem, co dziesiąty respondent (10 % -1) deklaruje, że mówi po francusku na bardzo dobrym poziomie (3 %) lub dobrym (7 %). Mówi się o podstawowym poziomie 8 % (-1) tych samych respondentów. Po niemiecku mówi również 10 % (-3) respondentów z 3 %, którzy wspominają o bardzo dobrym poziomie i 7 % dobrym poziomie. Dodatkowo mówi się o nim na poziomie podstawowym przez 6 % respondentów (-2).

Jeśli chodzi o hiszpański, obserwujemy te same dane, co w 2012 r., a 7 % respondentów twierdzi, że mówi tym językiem na dobrym lub bardzo dobrym poziomie. Z drugiej strony mówi się na poziomie podstawowym o 5 % (=). Wreszcie, włoski jako piąty najczęściej używany inny język jest praktykowany na dobrym lub bardzo dobrym poziomie tylko przez 3 % (=) respondentów. Mała mniejszość (2 %, =) mówi to na poziomie podstawowym.

Na szczeblu krajowym widzimy, że w 15 krajach większość Europejczyków, którzy mówią innym językiem niż ich pierwszy język ojczysty, wierzą, że mówią po angielsku na poziomie lepszym niż podstawowy. W pięciu krajach co najmniej siedem na dziesięć uważa, że: Holandia (84 %), Cypr (77 %), Szwecja (76 %), Malta (72 %), Dania (71 %). Respondenci są najmniej skłonni do

powiedzenia tego na Łotwie (31 %), na Litwie (35 %) i na Słowacji (39 %). Ponad czterech na dziesięciu twierdzi, że ich poziom angielskiego jako drugiego języka jest bardzo dobry na Malcie (50 %), gdzie jest to język urzędowy, Cypr (49 %) i Szwecja (46 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że mają wyższy niż podstawowy poziom francuskiego w Luksemburgu (71 %) i Belgii (35 %), gdzie jest to język urzędowy, a następnie we Włoszech, Portugalii i Irlandii (15 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że ich poziom języka niemieckiego jako języka obcego jest lepszy niż podstawowy w Luksemburgu (48 %), gdzie jest to język urzędowy, Holandia (44 %), Dania (21 %) i Słowenia (17 %). Jeśli chodzi o hiszpański, respondenci najczęściej oceniają swoje umiejętności jako dobre lub bardzo dobre w Hiszpanii, gdzie hiszpański jest językiem urzędowym, Francja (12 %) i Portugalia (9 %). Jeśli chodzi o hiszpański, najwyższe wyniki odnotowano w Hiszpanii (34 %), kraju, w którym obowiązują inne języki współurzędowe, Francji (6 %) i Irlandii (4 %).

Włoski jest najprawdopodobniej używany na poziomie wyższym niż podstawowy jako drugi język na Malcie (36 %), Słowenii i Chorwacji (po 9 %) i Rumunii (6 %).

Jeśli chodzi o język rosyjski, najwyższy odsetek osób mówiących tym językiem na poziomie wyższym niż podstawowy jako drugi język znajduje się na Litwie (55 %), na Łotwie (51 %) i w Estonii (39 %), w krajach o znacznej mniejszości rosyjskojęzycznej i sąsiadujących z Rosją. Znaczny odsetek respondentów, którzy dobrze lub bardzo dobrze mówią po rosyjsku, znajduje się dalej w Bułgarii (19 %), Czechach (11 %) i Słowacji (9 %).

Porównując lata 2012–2023, widzimy, że w 18 krajach respondenci, którzy mówią innym językiem niż ich język ojczysty, częściej mówią po angielsku jako języku na dobrym lub bardzo dobrym poziomie, przy czym największy wzrost odnotowano w Portugalii (61 %, +21), Irlandii (30 %, +18), gdzie jest to język urzędowy, oraz Hiszpanii (43 %, +14). Znaczny spadek odnotowano na Malcie (72 %, -10), gdzie jest językiem urzędowym, oraz na Grecji (60 %, -7).

Francuski rośnie w sześciu krajach, w szczególności we Francji (12 %, +5), gdzie jest językiem urzędowym, przy czym największy spadek odnotowano wśród tych, którzy posługują się nim jako dodatkowy język na dobrym lub bardzo dobrym poziomie zarejestrowanym we Włoszech (15 %, -9) i Rumunii (9 %, -8).

W pięciu krajach respondenci są nieco bardziej skłonni do mówienia po niemiecku jako dodatkowym języku na dobrym lub bardzo dobrym poziomie, na przykład w Grecji (7 %, +2), ale w większości krajów proporcje te spadły,

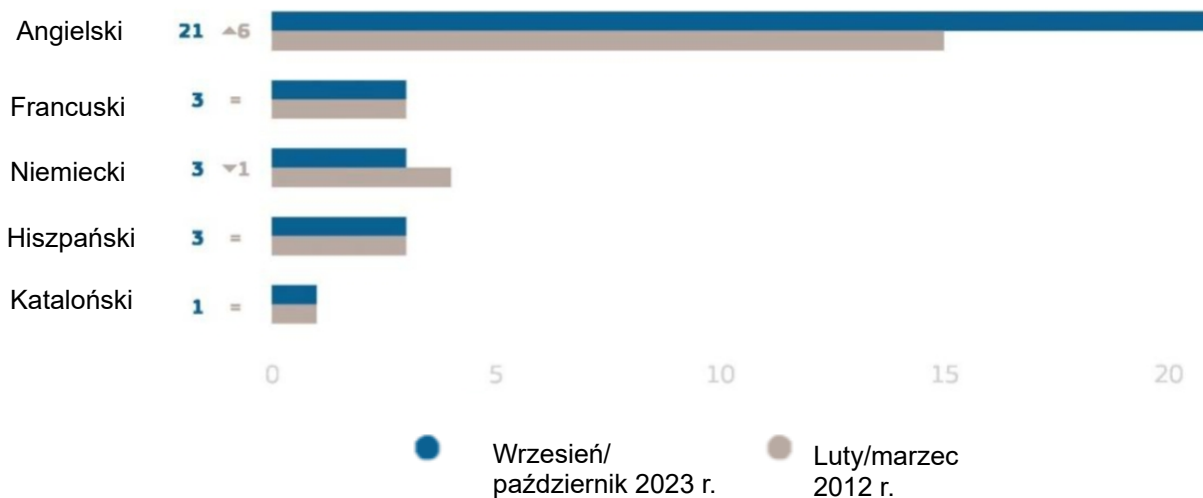
¹⁴ W tej sekcji wyniki zagregowano z odpowiedzi Q48f_1, Q48f_2 i Q48f_3 na poziomie pierwszego, drugiego i trzeciego języka (języków) innych niż ich język ojczysty.

zwłaszcza w Luksemburgu (48 %, -20), gdzie jest to język urzędowy, Węgry (14 %, -11) i Niderlandy (44 %, -11).

W porównaniu z 2012 r. respondenci są znacznie mniej skłonni do mówienia po hiszpańsku jako dodatkowym języku na dobrym lub bardzo dobrym poziomie w Hiszpanii (21 %, -14), Portugalii (9 %, -4) i Rumunii (2 %, -4), przy niewielkim wzroście odnotowanym w innych krajach, na przykład w Luksemburgu (8 %, +3) i Czechach (4 %, +3).

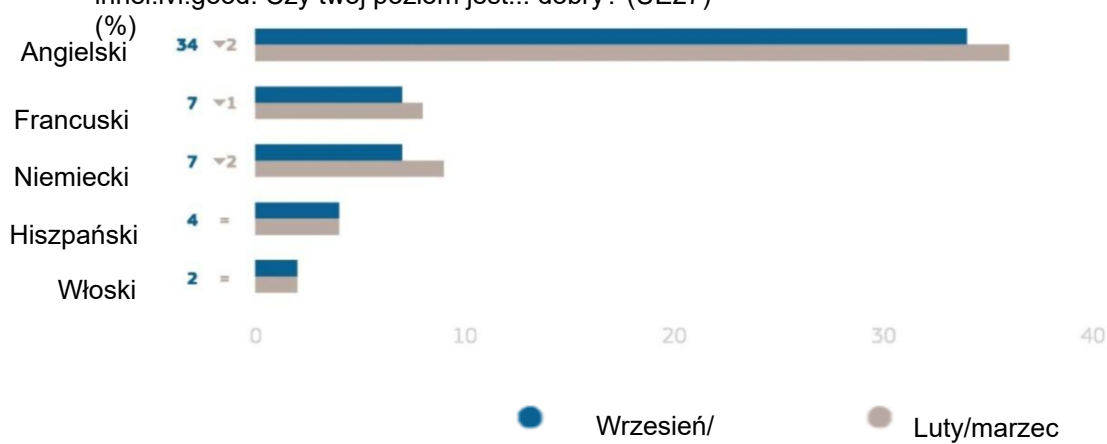
Proporcje dotyczące włoskiego w tym zakresie pozostały mniej więcej stałe, z wyjątkiem znaczących spadków na Malcie (36 %, -6) i w Rumunii (6 %, -4). Rosyjski zmniejszył się w 14 krajach, w szczególności w Bułgarii (19 %, -23 %), na Litwie (55 %, -16), Estonii (39 %, -10) i na Łotwie (51 %, -8).

innet.lvl.vgood. Czy twój poziom jest... bardzo dobry? (UE27) (%)

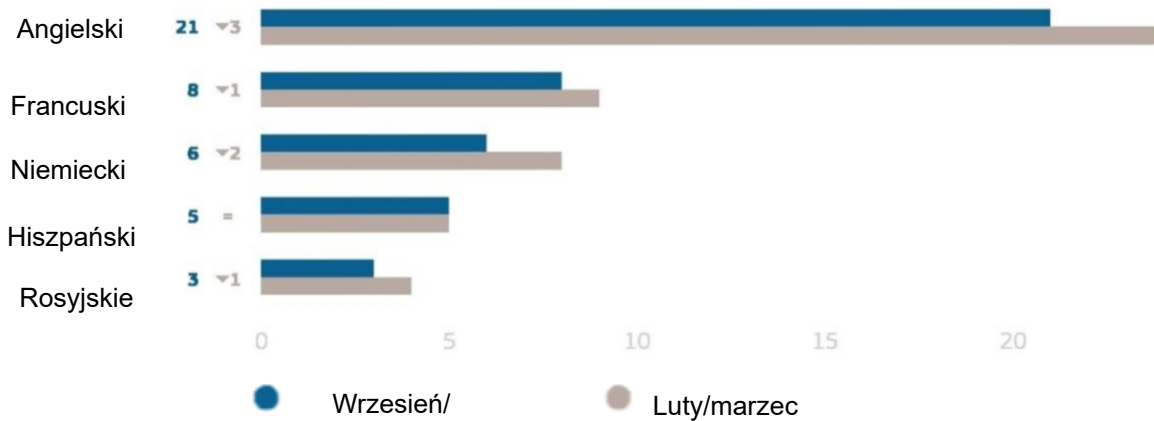
Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

innet.lvl.good. Czy twój poziom jest... dobry? (UE27)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

innet.lvl.basic. Czy twój poziom jest... podstawowy? (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

II. UŻYWANIE JĘZYKÓW W RÓŻNYCH KONTEKSTACH

Po zbadaniu poziomu wielojęzyczności w Europie w niniejszym rozdziale sprawozdania przeanalizowano sposób, w jaki Europejczycy używają dodatkowych języków, które rozumieją wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę. Dokładniej, jeśli chodzi o to, jak często z nich korzystają i do czego ich używają. Rozdział kończy się rozdziałem poświęconym owocowaniu mediów w języku obcym.

1. Częstotliwość używania języków innych niż język ojczysty

Jedna trzecia Europejczyków codziennie używa języków obcych.

Respondenci zostali zapytani, jak często używają każdego języka innego niż język ojczysty, że mówią wystarczająco dobrze, aby prowadzić rozmowę (maksymalnie do trzech języków)¹⁵.

Co trzeci (31 %) respondentów używa swojego pierwszego dodatkowego języka każdego dnia lub prawie każdego dnia, w porównaniu z 23 % w 2012 r., podobny

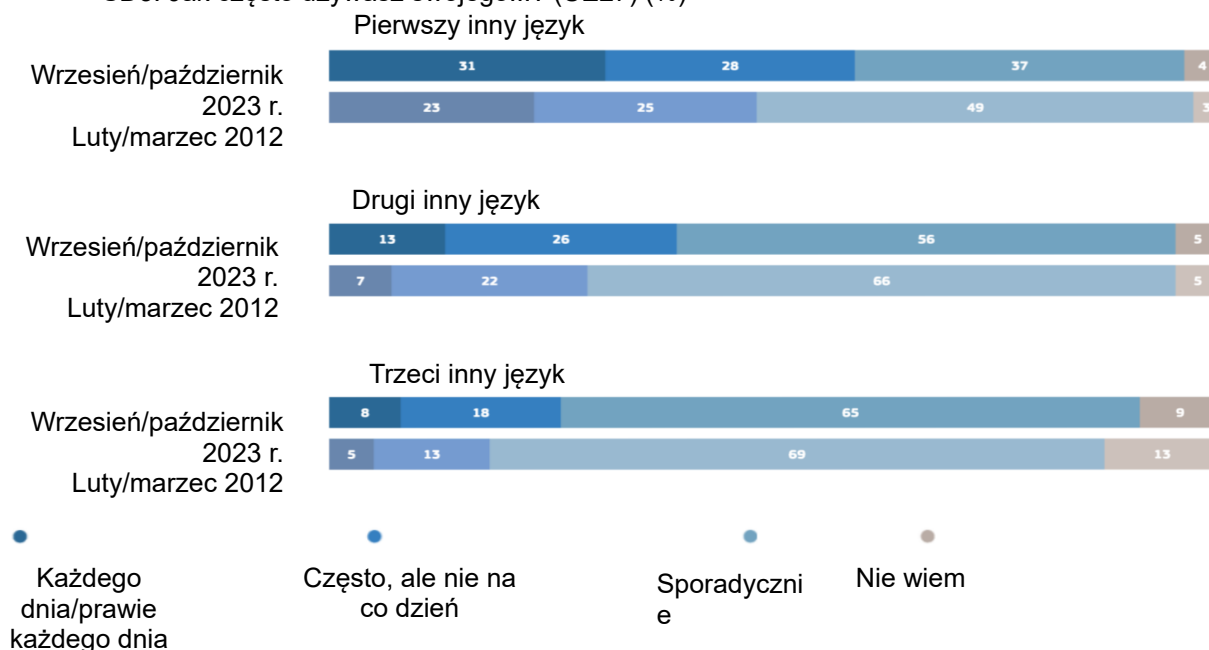
punkty procentowe w porównaniu z 2012 r., około co piąty (18 %, +5) używa go często, ale nie codziennie, a około dwie trzecie (65 %, -4) używa go sporadycznie.

Istnieje powszechna różnorodność narodowa.

W przypadku pierwszego języka innego niż język ojczysty państwa członkowskie, w których najprawdopodobniej będzie on używany codziennie lub prawie codziennie, to Luksemburg (70 %), Malta (63 %), Cypr (58 %), Szwecja (52 %) i Niderlandy (50 %). Jest to najmniej prawdopodobne w przypadku Portugalii (12 %), Polski (14 %) oraz Czech i Rumunii (po 15 %). Dla porównania respondenci najczęściej mówią, że używają swojego drugiego języka każdego dnia lub prawie każdego dnia w Luksemburgu (57 %), na Cyprze (25 %) oraz w Hiszpanii i na Łotwie (po 22 %), z najniższymi wynikami w tym zakresie na Węgrzech (5 %), Polsce, Rumunii (zarówno 6 %) i Finlandii (9 %).

Respondenci najczęściej mówią, że używają swojego pierwszego innego języka często, ale nie codziennie, w Portugalii i Włoszech (zarówno 41 %), Rumunii i Chorwacji (zarówno 39 %), jak i w Austrii (34 %), przy najniższych

SD3. Jak często używasz swojego...? (UE27) (%)

odsetek (28 %, +3) używa go często, a reszta (37 %, -12) używa go sporadycznie.

Jeśli respondenci posługują się drugim innym językiem, są znacznie mniej skłonni do używania go codziennie lub prawie codziennie (13 %, +6), a odpowiednio częściej używają go często, ale nie codziennie (26 %, +4) i tylko okazjonalnie (56 %, -10). Podobnie tylko 8 % respondentów, którzy posługują się trzecim dodatkowym językiem używa go codziennie, co stanowi wzrost o 3

wynikach odnotowanych w Irlandii (19 %), Szwecji (20 %) i na Łotwie (22 %).

Dla porównania respondenci najczęściej mówią, że używają drugiego języka często, ale nie codziennie w Chorwacji (36 %), Estonii (34 %) i Grecji (33 %), przy najniższych wynikach w tym zakresie (15 %), Cyprze (17 %) i Francji (21 %).

Państwa członkowskie, w których pierwszy inny język respondenta jest najczęściej używany okazjonalnie to Polska (52 %), Słowenia (47 %) i Węgry (45 %).

15 SD31. Jak często używasz swojego...? Pierwszy inny język, drugi inny język, trzeci inny język.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

Respondenci są najmniej skłonni do tego w Luksemburgu (7 %), na Cyprze (11 %) i na Malcie (14 %).

Respondenci najczęściej mówią, że używają drugiego języka od czasu do czasu w Polsce (75 %), Rumunii (64 %) i Francji (62 %).

Porównując lata 2012 i 2023 możemy zauważyć pewne znaczące zmiany. Na przykład w 24 państwach członkowskich respondenci częściej mówią swoim pierwszym innym językiem każdego dnia lub prawie każdego dnia, przy czym największy wzrost odnotowano na Cyprze (58 %, +19), Irlandii (38 %, +16) i Niderlandach (50 %, +19). Jedynymi krajami, w których wskaźnik ten maleje, są Hiszpania (39 %, -5) i Rumunia (15 %, -5). W 22 krajach odnotowano wzrost liczby osób, które każdego dnia posługują się drugim językiem, zwłaszcza w Bułgarii (16 %, +11), Słowacji (14 %, +9) i na Łotwie (22 %, +8). Niewielkie spadki odnotowano w Finlandii (9 %, -2) i na Węgrzech (5 %, -1). W 17 państwach członkowskich odsetek osób, które każdego dnia mówią językiem trzecim, wzrósł, przy czym największy wzrost odnotowano w Grecji (14 %, +9), we Włoszech (13 %, +9), Czechach (12 %, +8) i na Łotwie (16 %, +7). Spadek odnotowano na Malcie (7 %, -6), Irlandii (4 %, -5), Danii (4 %, -2) i na Słowacji (6 %, -2).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Mężczyźni są nieco bardziej skłonni do używania swojego pierwszego języka każdego dnia niż kobiety (32 % vs 29 %). To samo dotyczy drugiego języka (14 % vs 12 %). Jeśli chodzi o trzeci język, kobiety częściej używają go od czasu do czasu niż mężczyźni (67 % vs 62 %).
- Respondenci w wieku 15-24 lat częściej (41 %) mówią, że używają swojego pierwszego języka każdego dnia niż osoby w wieku 25-39 lat (36 %), 40-54 (29 %) oraz 55 i więcej (22 %). To samo dotyczy drugiego języka (18 %, 16 %, 13 %, 9 %) i trzeciego języka (12 %, 9 %, 8 %, 5 %). I odwrotnie, najstarsza grupa wiekowa jest znacznie bardziej skłonna niż najmłodsza używać od czasu do czasu pierwszego wymienionego dodatkowego języka (50 % vs 21 %). Respondenci w wieku 15–24 lat częściej twierdzą, że często używają pierwszego (35 %) i drugiego języka (32 %) w porównaniu do starszych rówieśników w wieku 25–39 lat (30 % i 26 %), 40–54 (28 % i 25 %) oraz 55 i więcej (22 % w przypadku pierwszego i drugiego języka).
- Respondenci, którzy opuścili szkołę w wieku 15 lat lub poniżej, częściej wskazują na używanie swojego pierwszego języka każdego dnia niż osoby, które opuściły szkołę w wieku powyżej 20 lat (42 % w porównaniu z 32 %). To samo dotyczy drugiego języka (19 % vs 14 %). Jeśli chodzi o trzeci język, jest to na odwrót (7 % vs 4 %).
- Studenci (42 %) i menedżerowie (38 %) najczęściej używają swojego pierwszego języka na co dzień, w porównaniu do osób domowych (31 %), pracowników fizycznych (29 %), innych pracowników umysłowych (28 %) i emerytów (20 %). Jeśli chodzi o drugi język, najbardziej prawdopodobne jest, że bezrobotni (21 %) mówią, że używają go codziennie lub prawie codziennie, w porównaniu do menedżerów (15 %), pracowników fizycznych (12 %) oraz osób domowych i emerytów (zarówno 8 %). Trzeci język jest najczęściej używany codziennie przez studentów (12 %), w porównaniu do menedżerów, pracowników fizycznych, osób domowych (8 % wszystkich) i innych pracowników umysłowych (6 %) i emerytów (5 %).
- Respondenci, którzy uważają się za należących do klasy wyższej, częściej (44 %) wskazują na używanie swojego pierwszego języka każdego dnia niż osoby należące do klasy robotniczej (34 %), klasy średniej (29 %) lub niższej klasy średniej (27 %). Drugi inny język jest najczęściej używany codziennie lub prawie co drugi dzień przez osoby z klasy wyższej (16 %), a najmniej przez tych z klasy średniej (13 %) i niższej klasy średniej (12 %).

SD3_1 Jak często używasz swojego? ..? Pierwszy inny język (% – UE)

	Każdego dnia/prawie każdego dnia	Często, ale nie na co dzień	Sporadycznie	Nie wiem
UE-27	31	28	37	4
Płeć				
Człowiek	32	29	35	4
Kobieta	29	28	39	4
Wiek				
15-24	41	35	21	3
25-39	36	30	30	4
40-54	29	28	39	4
55 +	22	22	50	6
Edukacja (koniec)				
15—	42	13	38	7
15-19	22	24	48	6
20+	32	31	34	3
Nadal studiuje	42	37	18	3
Kategoria społeczno-zawodowa				
Samozatrudnienie	27	33	36	4
Zarządcy	38	30	30	2
Pozostałe białe kołnierze	28	30	38	4
Pracownicy ręczni	29	25	41	5
Osoby domowe	31	21	46	2
Bezrobotny	32	23	39	6
Emerytowany	20	20	54	6
Studenci	42	37	18	3
Trudności z płaceniem rachunków				
Przez większość czasu	34	24	35	7
Od czasu do czasu	29	30	36	5
Prawie nigdy/Nigdy	31	28	37	4
Założmy, że należymy do				
Klasa robotnicza	34	21	39	6
Niższa klasa średnia	27	29	39	5
Klasa średnia	29	29	38	4
Wyższa klasa średnia	39	31	28	2
Klasa wyższa	44	33	19	4

SD3_2 Jak często używasz swojego...? Drugi inny język (% – UE)

	Każdego dnia/prawie każdego dnia	Często, ale nie na co dzień	Sporadycznie	Nie wiem
UE-27	13	26	56	5
Płeć				
Człowiek	14	27	54	5
Kobieta	12	25	57	6
Wiek				
15-24	18	32	46	4
25-39	16	26	54	4
40-54	13	25	57	5
55 +	9	22	62	7
Edukacja (koniec)				
15—	19	19	52	10
15-19	8	22	61	9
20+	14	25	57	4
Nadal studiuje	18	34	44	4
Kategoria społeczno-zawodowa				
Samozatrudnienie	13	26	57	4
Zarządcy	15	27	55	3
Pozostałe białe kołnierze	12	26	58	4
Pracownicy ręczni	12	24	57	7
Osoby domowe	8	22	60	10
Bezrobotny	21	19	52	8
Emerytowany	8	20	64	8
Studenci	18	34	44	4
Trudności z płaceniem rachunków				
Przez większość czasu	14	25	56	5
Od czasu do czasu	16	28	48	8
Prawie nigdy/Nigdy	12	25	58	5
Założmy, że należymy do				
Klasa robotnicza	15	27	50	8
Niższa klasa średnia	12	23	60	5
Klasa średnia	13	26	56	5
Wyższa klasa średnia	16	27	55	2
Klasa wyższa	13	26	53	8

SD3_3 Jak często używasz swojego...? Trzeci inny język (% – UE)

	Każdego dnia/prawie każdego dnia	Często, ale nie na co dzień	Sporadycznie	Nie wiem
UE-27	8	18	65	9
Płeć				
Człowiek	9	20	62	9
Kobieta	7	16	67	10
Wiek				
15-24	12	24	57	7
25-39	9	19	63	9
40-54	8	19	64	9
55 +	5	14	71	10
Edukacja (koniec)				
15—	4	10	71	15
15-19	9	20	59	12
20+	7	17	69	7
Nadal studiuje	12	20	61	7
Kategoria społeczno-zawodowa				
Samozatrudnienie	10	14	67	9
Zarządcy	8	17	68	7
Pozostałe białe kołnierze	6	24	62	8
Pracownicy ręczni	8	20	59	13
Osoby domowe	8	17	64	11
Bezrobotny	10	11	68	11
Emerytowany	5	14	70	11
Studenci	12	20	61	7
Trudności z płaceniem rachunków				
Przez większość czasu	12	11	72	5
Od czasu do czasu	9	29	53	9
Prawie nigdy/Nigdy	7	15	68	10
Założmy, że należymy do				
Klasa robotnicza	7	20	59	14
Niższa klasa średnia	8	17	63	12
Klasa średnia	8	17	66	9
Wyższa klasa średnia	9	16	70	5
Klasa wyższa	12	29	57	2

Co czwarty Europejczyk, który jest w stanie posługiwać się językiem angielskim, robi to każdego dnia.

W niniejszej sekcji skoncentrowano się na częstotliwości korzystania przez Europejczyków z pięciu najczęściej używanych języków w Europie: Angielski, francuski, niemiecki i hiszpański, a w mniejszym stopniu rosyjski.

W całej UE widzimy, że co czwarty (25 %) respondentów, którzy używają języka angielskiego jako drugiego, trzeciego lub czwartego języka, używa go codziennie lub prawie codziennie, co stanowi znaczny wzrost (+9) w porównaniu z 2012 r. Jedna trzecia (33 %, +4) używa go często, ale nie na co dzień. Prawie czterech na dziesięciu (39 %, -14) używa języka angielskiego od czasu do czasu.

Respondenci, którzy mówią po niemiecku, używają go codziennie przez 25 % (+6) Europejczyków, 19 % (=) używa go często, ale nie codziennie, podczas gdy ponad połowa (53 %, -5) używa go od czasu do czasu.

Wśród respondentów, którzy mówią po francusku jako dodatkowym języku 15 % używa go codziennie (+5), 20 % często, ale nie codziennie (+4), podczas gdy sześć na dziesięć używa go od czasu do czasu (60, -9).

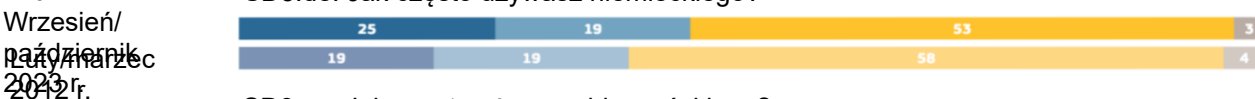
Jeśli chodzi o użytkowników hiszpańskich, 23 % używa go codziennie (=), podczas gdy 20 % (+3) często, ale nie codziennie. Ponadto 53 % używa go sporadycznie, co jest bardzo spójne w porównaniu z 2012 r. (- 1).

Zdecydowana większość respondentów potrafi mówić po rosyjsku jako jeden z języków innych niż ich język ojczysty, używa go od czasu do czasu (61 %, -10). Jeden na dziesięciu (10 %, +2) używa go codziennie, podczas gdy 18 % (+5) często, ale nie codziennie.

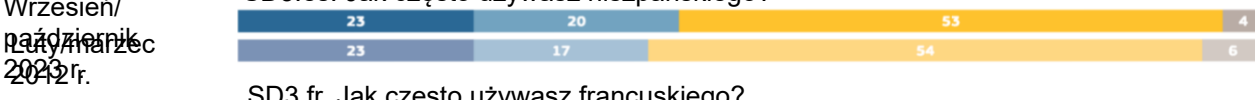
SD3.pl. Jak często używasz angielskiego?

SD3.de. Jak często używasz niemieckiego?

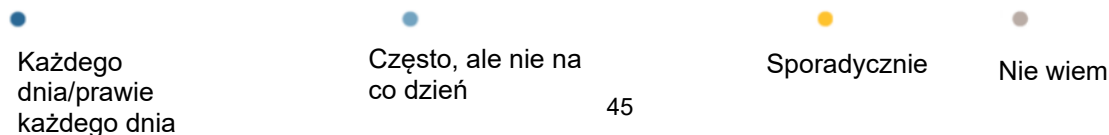
SD3.es. Jak często używasz hiszpańskiego?

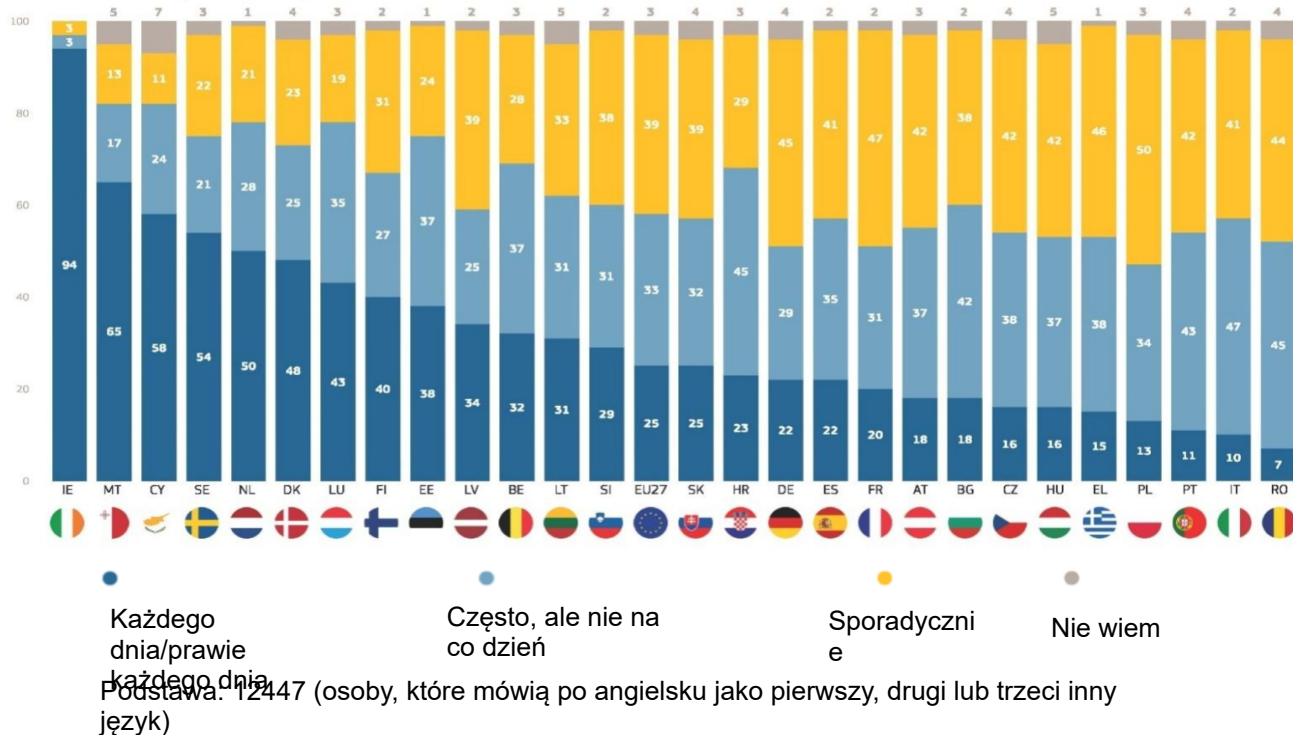
SD3.fr. Jak często używasz francuskiego?

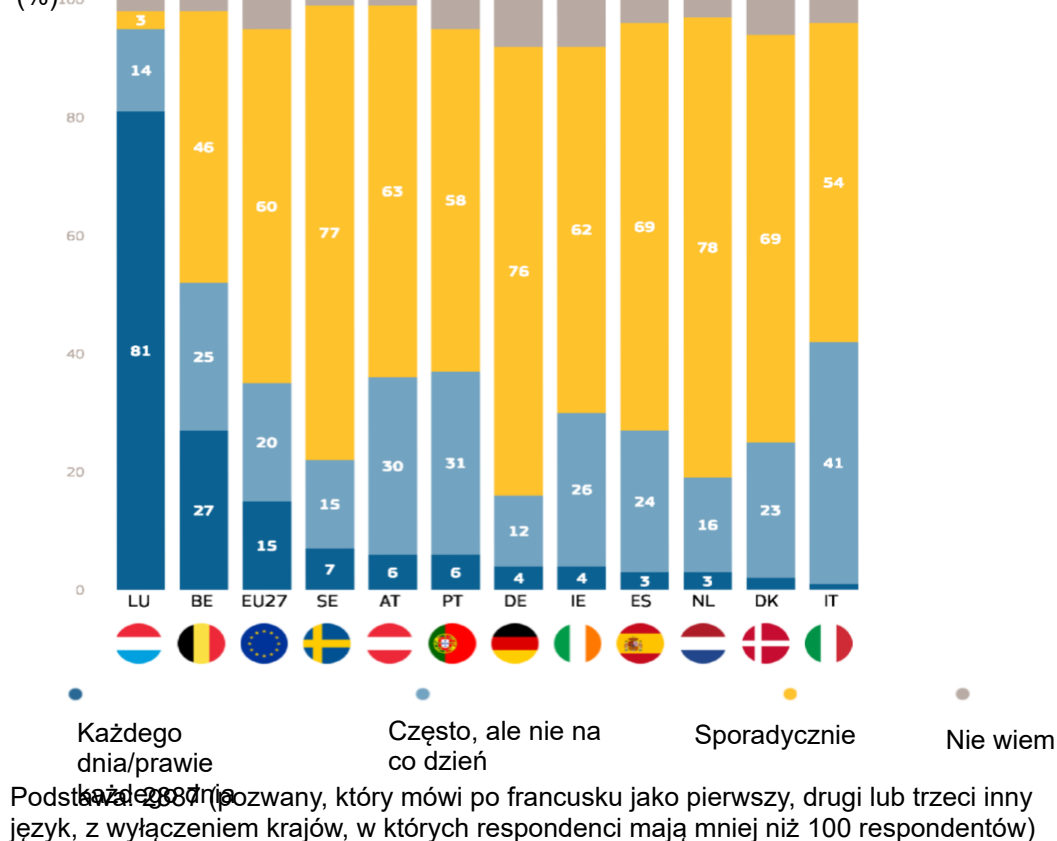
S03.ru. Jak często używasz swojego rosyjskiego?

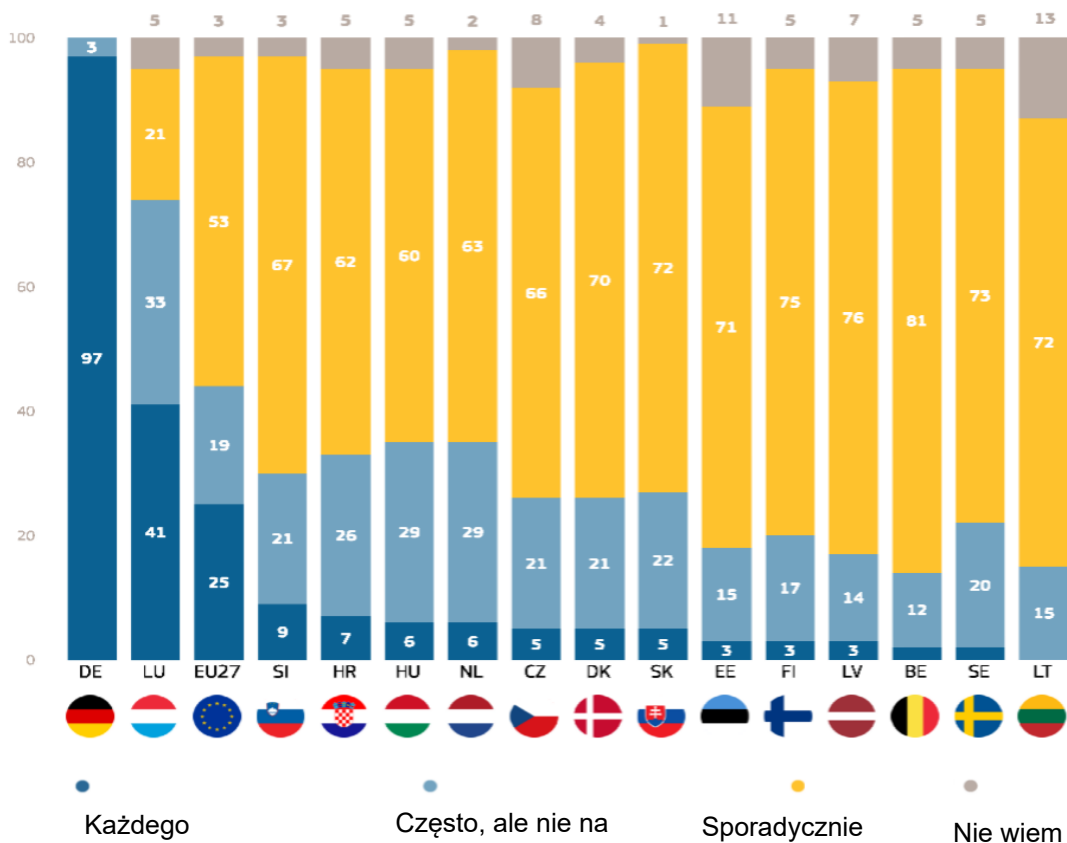
SD3.pl. Jak często używasz angielskiego? (%)

SD3.fr. Jak często używasz francuskiego? (%)

SD3.de. Jak często używasz niemieckiego? (%)

Podstawa: 2772 (pozwany, który mówi po niemiecku jako pierwszy, drugi lub trzeci inny język, z wyłączeniem krajów, w których respondenci mają mniej niż 100 respondentów)

Co piąty Europejczyk używa języka innego niż język ojczysty każdego dnia, używa języka angielskiego.

Wśród respondentów, którzy potrafią posługiwać się co najmniej jednym językiem innym niż język ojczysty i posługiwać się nim każdego dnia, najczęściej używany jest angielski (20 %), co stanowi znaczny wzrost (+8) w porównaniu z 2012 r. Co czwarty (26 %, +4) często używa języka angielskiego, ale nie codziennie. Trzy na dziesięć (31 %, -9) używają go sporadycznie.

4 % (=) respondentów, którzy mówią co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty, mówi codziennie po niemiecku, 3 % (-1) używa go często, ale nie codziennie, podczas gdy co dziesiąty (9 %, -4) używa go sporadycznie.

Francuski jest używany codziennie o 3 %, co stanowi niewielki wzrost w porównaniu z 2012 r. (+1), a kolejne 4 % (+1) oznacza, że używają go często, ale nie codziennie. Nieco ponad jeden na dziesięć (11 %, -3) używa go od czasu do czasu.

Podobny niewielki odsetek respondentów używa hiszpańskiego każdego dnia (3 % =), w porównaniu do 2 % (=) którzy używają go często, ale nie codziennie, i 7 % (=), którzy czasami to robią. Jeśli chodzi o język rosyjski, wynosi on odpowiednio 1 % (=), 1 %, (=) i 3 %, (-3).

Na szczeblu krajowym widzimy, że w trzech krajach co najmniej połowa respondentów, którzy mówią w języku innym niż język ojczysty, codziennie używa języka angielskiego: Malta (62 %), gdzie jest językiem urzędowym, Cypr (55 %) i Szwecja (50 %). Najczęściej mówią, że używają go często, ale nie codziennie w Portugalii (38 %), we Włoszech (35 %) i Austrii (33 %). Respondenci najczęściej używają go sporadycznie w Polsce (41 %), Niemczech (40 %) i Portugalii (38 %).

Język niemiecki jest najczęściej używany codziennie w Luksemburgu (24 %), Niemczech (14 %) i Austrii (11 %), gdzie jest językiem urzędowym, przy czym mniej niż 5 % robi to w innym miejscu. Co piąty (20 %) podaje, że używa go często, ale nie codziennie, w Luksemburgu, przy czym znaczna część mówi to samo w Holandii (18 %) i Danii (11 %). W 15 krajach ponad co dziesiąty respondent używa go sporadycznie, przy czym najwyższy odsetek

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

odnotowano w Słowenii (24 %), Słowacji (19 %), Szwecji (18 %) i Belgii (18 %), gdzie jest to język urzędowy.

Respondenci, którzy znają co najmniej jeden język inny niż język ojczysty, najczęściej używają hiszpańskiego każdego dnia w Hiszpanii (20 %), gdzie jest to język urzędowy, a następnie Irlandia, Włochy i Luksemburg (wszystkie 2 %). Najczęściej stosuje się go często, ale nie codziennie w Portugalii (6 %) i we Francji (5 %), a czasami we Francji (18 %) i Portugalii (10 %).

Francuski jest najczęściej używany codziennie w Luksemburgu (63 %), Belgii (16 %) i Francji (12 %), gdzie jest językiem urzędowym, często, ale nie codziennie w Belgii (15 %) i Luksemburgu (11 %), gdzie jest językiem urzędowym, ale także we Włoszech (9 %), Irlandii i Portugalii (oba 8 %). Jest najprawdopodobniej używany okazjonalnie, jako drugi, trzeci lub czwarty język, w Belgii (27 %), Holandii (22 %) i Irlandii (18 %).

Patrząc na zmiany w latach 2012–2023, obserwujemy postęp w języku angielskim w każdym państwie członkowskim UE z wyjątkiem Rumunii, gdzie obecnie 5 % (-6) respondentów używa języka angielskiego każdego dnia. Natomiast największy wzrost w tym zakresie odnotowano w Irlandii (33 %, +21), Holandii (48 %, +21) i na Cyprze (55 %, +20). Często, ale nie codziennie stosowanie wzrasta najbardziej w Portugalii (38 %, +20), Rumunii (32 %, +14), we Włoszech (35 %, +12), Hiszpanii (23 %, +10), Luksemburgu (24 %, +10) i na Węgrzech (29 %, +10). Korelacją z tymi podwyżkami jest fakt, że sporadycznie zmniejsza się zużycie w większości krajów, w szczególności we Włoszech (31 %, -25), na Cyprze (10 %, -24) i w Austrii (37 %, -20).

Jeśli chodzi o język niemiecki, obserwujemy znaczny spadek dziennego stosowania w Luksemburgu (24 %, -7). Ponieważ mówi się o nim stosunkowo częściej okazjonalnie, bardziej odslania się zmiany na tym poziomie, przy znacznych spadkach obserwowanych w Polsce (11 %, -14), na Węgrzech (20 %, -14), Holandii (39 %, -12) i Słowenii (24 %, -6) i Szwecji (18 %, -6).

Jeśli chodzi o stosowanie języka francuskiego, w szczególności zmiany występują na poziomie sporadycznego stosowania, który nieznacznie wzrasta w Czechach (4 %, +3), na Malcie (11 %, +2) i Szwecji (10 %, +2), ale znacznie spada we Włoszech (12 %, -19), Portugalii (16 %, -17) i Rumunii (13 %, -15).

Sporadyczne wykorzystanie Hiszpanii nieznacznie wzrasta w Belgii (8 %, +4) i znacznie spada we Włoszech (6 %, -12) i Portugalii (10 %, -10). Obserwujemy również sporadyczne wykorzystanie rosyjskiego spadku w wielu krajach, na przykład: Bułgaria (17 %, -18), Polska (11 %, -17) i Litwa (40 %, -10).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

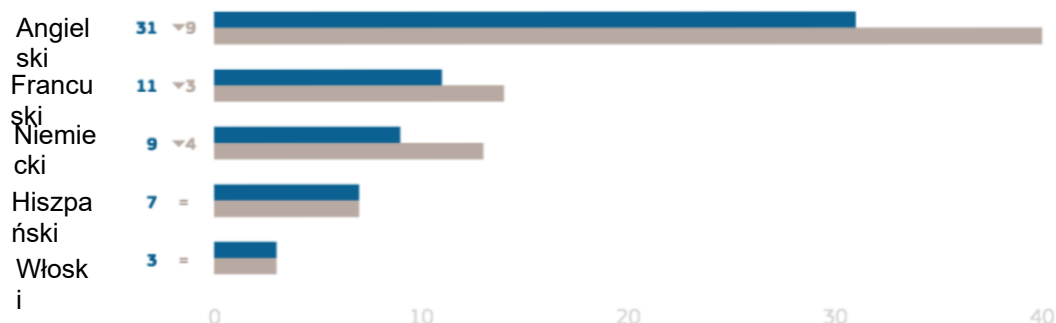
- Mężczyźni częściej niż kobiety używają języka angielskiego jako pierwszego, drugiego i trzeciego języka każdego dnia (22 % vs 17 %), podczas gdy

kobiety częściej używają go od czasu do czasu (34 % vs 29 %). Kobiety są również nieco bardziej skłonne niż mężczyźni do używania francuskiego od czasu do czasu (12 % vs 10 %).

- Młodszy respondenci są znacznie bardziej skłonni do używania języka angielskiego codziennie, z czego co trzeci (33 %) wśród osób w wieku 15-24 lat, w porównaniu z 26 % osób w wieku 25-39 lat i 9 % osób w wieku 55 lat i więcej. Starsi respondenci są natomiast bardziej skłonni do korzystania z niego okazjonalnie; 39 % osób w wieku 55 lat i więcej w porównaniu z 19 % najmłodszych osób demograficznych. Niemiecki ma ten sam schemat (13 % vs 7 %), podobnie jak francuski (13 % vs 10 %).
- Osoby, które pozostawały w szkole w wieku powyżej 20 lat, częściej używają języka angielskiego każdego dnia niż osoby, które opuściły szkołę przed ukończeniem 15 roku życia (25 % vs 4 %). Dla niemieckiego jako drugiego, trzeciego i czwartego języka jest to na odwrót (4 % vs 11 %). Hiszpański jest również bardziej prawdopodobne, że mówi się codziennie przez osoby, które wcześniej skończyły szkołę w porównaniu do lepiej wykształconych demografii (8 % vs 3 %).
- Patrząc na kategorie społeczno-zawodowe, widzimy, że angielski jest najczęściej używany codziennie przez studentów (35 %) i menedżerów (30 %), w porównaniu z 18 % wśród osób samozatrudnionych, a tylko 6 % wśród osób zajmujących się domem. Natomiast osoby zajmujące się domem są znacznie bardziej skłonne do mówienia codziennie po hiszpańsku jako drugi, trzeci lub czwarty język niż menedżerowie (2 %).
- Ci, którzy nigdy nie mają problemów z opłaceniem rachunków, są o wiele bardziej skłonni (22 %) mówić po angielsku jako drugi, trzeci i czwarty język każdego dnia niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi trudnościami (12 %). W przeciwieństwie do tej drugiej grupy częściej niż ta pierwsza mówi codziennie po niemiecku (7 % vs 4 %), francusku (6 % vs 3 %) i hiszpańskim (5 % vs 3 %).
- Blisko czterech na dziesięciu (37 %) osób uważających się za należących do klasy wyższej mówi po angielsku jako drugi, trzeci i czwarty język każdego dnia, w porównaniu do około jednego na pięć (19 %) wśród klasy średniej, a co dziesiąty (11 %) wśród klasy robotniczej. Francuski jest częściej używany, ale nie na co dzień przez osoby należące do klasy wyższej (7 %) w porównaniu do klasy robotniczej (2 %).
- Angielski, jako drugi, trzeci i czwarty język, jest również częściej używany codziennie przez „bardzo aktywnych” uczących się języków (34 %), w porównaniu do tych, którzy są po prostu „aktywni” (22 %) lub w ogóle nie są aktywni (12 %). Jeśli chodzi o niemiecki, francuski lub

hiszpański, nie ma prawie żadnej różnicy między tymi grupami¹⁶.

SD3.T3. Jak często używasz swojego... Od czasu do czasu (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

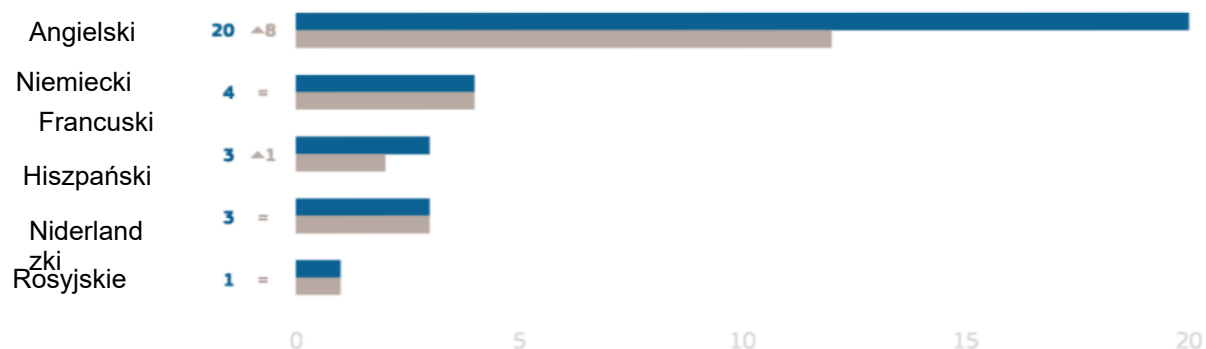
Wrzesień/ październik 2023 r.

Luty/marzec 2012 r.

16 Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się, a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego robić w nadchodzącym roku.

SD3.T1. Jak często używasz swojego... — Codziennie\prawie codziennie (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

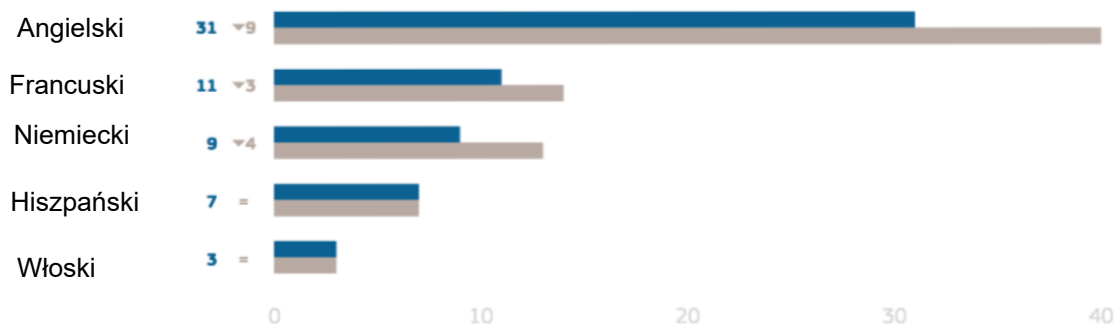
SD3.T2. Jak często używasz swojego... Często, ale nie codziennie (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

SD3.T3. Jak często używasz swojego... Od czasu do czasu (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

● Wrzesień/ październik 2023 r. ● Luty/marzec 2012 r.

2. Sytuacje, w których języki są regularnie używane

Większość Europejczyków regularnie używa swojego pierwszego języka podczas wakacji za granicą.

Respondenci, którzy mogą posługiwać się co najmniej jednym językiem innym niż język ojczysty, najczęściej używają swojego pierwszego innego języka podczas wakacji za granicą, przy czym połowa (50 %) respondentów to twierdzi, w porównaniu z 45 %, którzy

SD4a. Kiedy regularnie używasz...? Pierwszy inny język (UE27) (%)

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

W niniejszej sekcji skoncentrowano się na tym, w jaki sposób Europejczycy używają innych języków, którymi mogą mówić. Respondenci, którzy posługują się językiem innym niż ich język ojczysty, otrzymali kartę przedstawiającą różne sytuacje i poprosili, o maksymalnie trzy dodatkowe języki, w których mogli mówić, gdy regularnie używali każdego z nich¹⁷. Respondenci byli w stanie wskazać tyle sytuacji, ile się do nich odnosiło.

W porównaniu z 2012 r. ogólny przegląd wyników pokazuje, że korzystanie z języków innych niż język ojczysty wzrosło w prawie wszystkich możliwych scenariuszach przedstawionych respondentom. Ta ogólna tendencja dotyczy zarówno pierwszego, jak i drugiego języka. Dane dotyczące używania trzeciego innego języka zostały po raz pierwszy zebrane w bieżącej fali.

powiedzieli to w 2012 r. Drugi i trzeci język jest również używany głównie podczas wakacji za granicą (odpowiednio 45 % i 43 %).

Ponad czterech na dziesięciu (44 %, +9) regularnie używa pierwszego innego języka w Internecie, podczas gdy ponad jeden na czterech (27 %, +6) w ten sposób używa drugiego innego języka, a co piąty (19 %) trzeciego.

Blisko czterech na dziesięciu (39 %, +4) respondentów, którzy potrafią posługiwać się co najmniej jednym językiem innym niż język ojczysty, regularnie używa pierwszego innego języka podczas oglądania filmów/telewizji lub słuchania radia, w porównaniu z 23 % (+1), którzy używają drugiego innego języka w ten sposób wśród tych, którzy mówią co najmniej dwoma innymi językami, a 18 % – trzeci.

Ponad trzy na dziesięć (35 %, +5) regularnie komunikuje się z przyjaciółmi za pomocą pierwszego innego języka.

¹⁷ SD4a. Kiedy regularnie używasz...? Pierwszy inny język; SD4b. Kiedy regularnie używasz...? Drugi inny język; SD4c. Kiedy regularnie używasz...? Trzeci inny język

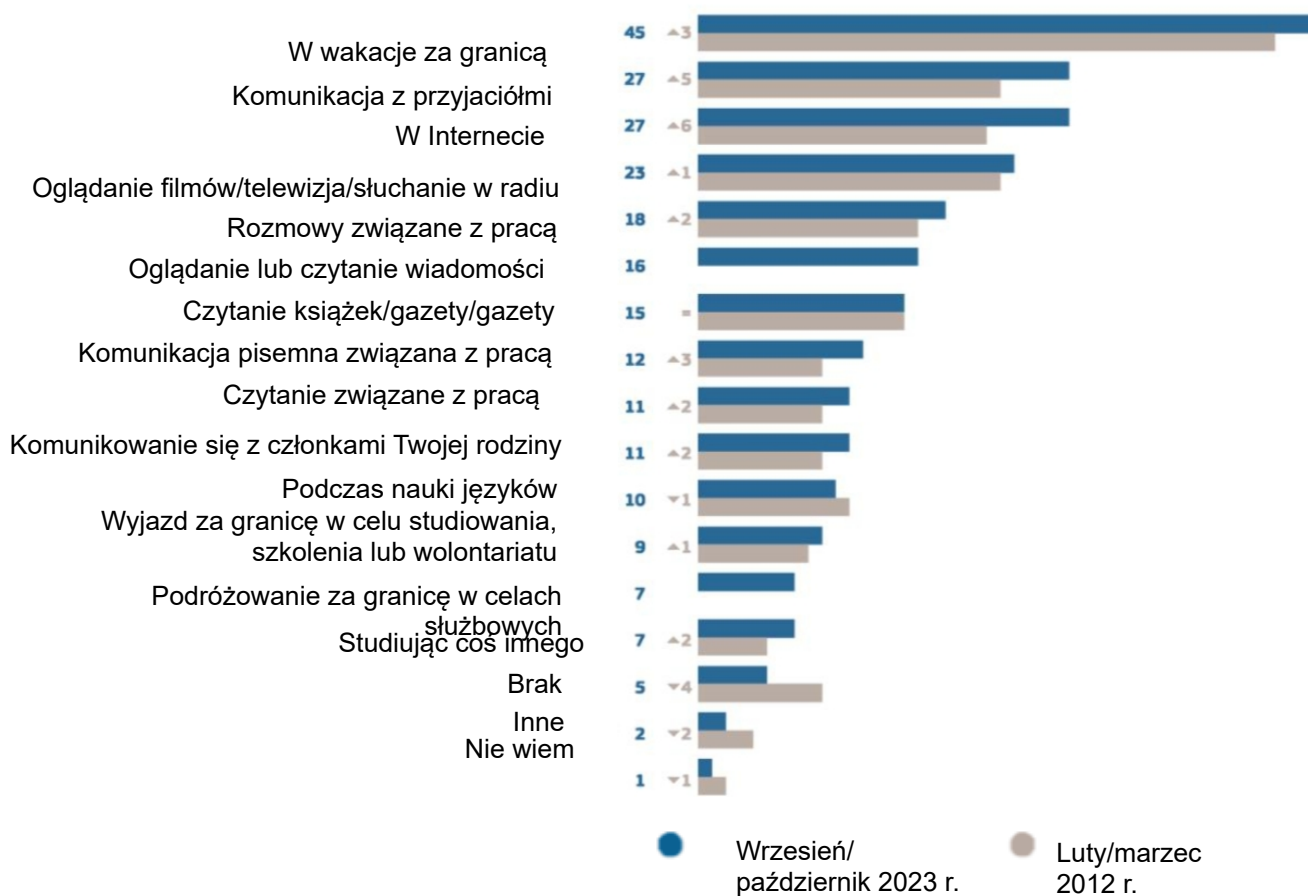
Jeśli chodzi o drugi język, to 27 % (+5) i 23 % dla trzeciego.

Prawie trzech na dziesięciu (29 %) używa swojego pierwszego innego języka, oglądając lub czytając wiadomości¹⁸. Jeśli chodzi o drugi język, to 16 %, a 10 % dla trzeciego innego języka.

Czytanie książek, gazet lub czasopism odbywa się regularnie w pierwszym innym języku respondenta o 28 % (+4), w drugim o 15 % (=), a trzeci o 13 %.

18 Tego pytania nie zadano w 2012 r.

SD4b Kiedy regularnie używasz? Drugi inny język (UE27) (%)

Podstawa: 7406 (osoby posługujące się co najmniej dwoma językami innymi niż ich język ojczysty)

Respondenci, którzy znają co najmniej jeden język inny niż język ojczysty, są bardziej skłonni (28 %, +3) do regularnego używania pierwszego innego języka w rozmowach w pracy. Drugi inny język jest używany przez 18 % (+2) osób, które potrafią mówić co najmniej dwoma innymi językami, podczas gdy trzeci inny język jest używany w ten sposób przez 12 % tych, którzy potrafią mówić co najmniej trzema. W przypadku odczytu związanego z pracą to 22 % (+6), 11 % (+2), 8 % i komunikacja pisemna związana z pracą odpowiednio 21 % (+4), 12 % (+3) i 8 %.

Blisko pięciu na dziesięć (17 %, +2) regularnie używa pierwszego innego języka komunikującego się z członkami rodziny. Dla drugiego i trzeciego języka wynosi 11 % (+2).

Inne opcje to: Studując coś innego niż języki: 12 % (+4), 7 % (+2) i 7 %; podczas podróży służbowej za granicę: 12 % (+3), 9 % (+1) i 7 %; nauka języków obcych: 11 % (-1), 10 % (-1) i 10 %.

celach szkoleniowych lub wolontariackich: 10 %, 7 % i 5 %¹⁹.

Na szczeblu krajowym występują powszechne różnice.

Korzystanie z pierwszego innego języka podczas wakacji za granicą jest najczęściej cytowanym sposobem korzystania z nich w 13 państwach członkowskich.

Kraje, w których respondenci najczęściej mówią, że używają swojego pierwszego innego języka w tej sytuacji, to Dania (74 %), Szwecja (70 %) i Holandia (68 %). Kraje, w których respondenci są najmniej prawdopodobnie, to Łotwa (16 %), Chorwacja (22 %), Hiszpania (25 %) i Litwa (30 %).

Kraje, w których respondenci najczęściej używają swojego pierwszego innego języka w Internecie, to Szwecja (69 %), Grecja i Malta (zarówno 68 %) oraz Dania (62 %). Korzystanie z Internetu jest najmniej prawdopodobne, aby respondenci w Irlandii (28 %).

Państwa członkowskie, w których respondenci najczęściej używają swojego pierwszego innego języka podczas

¹⁹ Tego pytania nie zadano w 2012 r.

oglądania filmów/telewizji lub słuchania radia, to Malta (75 %), Szwecja (73 %) i Niderlandy (63 %). Pierwsze inne języki są najrzadziej używane w Polsce (22 %), we Włoszech (24 %) i w Austrii (29 %).

W Luksemburgu (63 %), na Malcie (53 %) i w Szwecji (49 %) najczęściej używa się swojego pierwszego innego języka w celu porozumiewania się ze znajomymi. Ten sposób regularnego używania innych języków jest najmniej rozpowszechniony w Polsce (22 %).

Respondenci najczęściej używają swojego pierwszego innego języka do oglądania lub czytania wiadomości w Szwecji (52 %), Luksemburgu (50 %) i Danii (42 %), przy najniższych wynikach w tym zakresie w Polsce (17 %), Portugalii i na Cyprze (zarówno 20 %) oraz we Włoszech (22 %).

Większość respondentów na Malcie (64 %) i Szwecji (55 %) używa swojego pierwszego innego języka podczas czytania książek, gazet/magazyn. Respondenci są najmniej skłonni wspomnieć o tym w Polsce (11 %), Bułgarii (15 %) i na Węgrzech (17 %).

Najprawdopodobniej w Luksemburgu i na Cyprze (zarówno 49 %), a następnie na Malcie (46 %) oraz w Holandii, Estonii i Szwecji (42 % wszystkich).

Regularne używanie pierwszego innego języka do czytania związanego z pracą jest najbardziej rozpowszechnione na Malcie (43 %), w Szwecji (42 %) i w Luksemburgu (40 %), przy znacznie mniejszej częstotliwości

występowania we Włoszech (13 %), Czechach (15 %) oraz Chorwacji, Austrii, Polsce, Rumunii i Słowenii (16 % wszystkich).

Komunikacja pisemna związana z pracą jest najczęściej wymieniana na Malcie (43 %), Szwecji (38 %) i na Cyprze (36 %), przy najniższych wynikach odnotowanych w Grecji (14 %), Rumunii i Polsce (zarówno 15 %) oraz Czechach i na Węgrzech (zarówno 16 %).

Większość wzmianek respondentów na Malcie (33 %), Luksemburgu (32 %) i Hiszpanii (27 %) regularnie używa pierwszego innego języka podczas komunikacji z członkami rodziny. Jest najmniej prawdopodobne, że zostanie ona wymieniona jako sposób, w jaki inne języki są regularnie używane w Polsce (6 %), Estonii (8 %) oraz Czechach, Litwie i Słowenii (wszystkie 9 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że używają swojego pierwszego innego języka podczas nauki czegoś innego na Malcie (31 %), Szwecji (24 %), Estonii i Niemczech (16 %), przy najniższych wynikach w tym zakresie we Francji (6 %), Bułgarii (7 %) oraz Belgii i na Węgrzech (8 %).

Podróżowanie za granicę w celach służbowych jest najczęściej wymieniane jako kontekst mówienia pierwszym innym językiem na Malcie (24 %), we

SD4c. Kiedy regularnie używasz...? Trzeci inny język (UE 27) (%)

Podstawa: 3038 (osoby posługujące się co najmniej trzema językami innymi niż ich język ojczysty)

Włoszech (19 %) oraz w Luksemburgu i Danii (18 %). Korzystanie z innych języków w ten sposób jest najmniej prawdopodobne przez respondentów w Danii i Hiszpanii (zarówno 7 %), Belgii (9 %) oraz na Łotwie, na Węgrzech i na Słowacji (wszystkie 11 %).

Regularne używanie pierwszego innego języka podczas nauki języka jest najczęściej cytowane przez respondentów na Malcie (25 %), Polsce (21 %) i Irlandii (19 %). Na Cyprze (3 %), w Holandii i Austrii (zarówno 5 %) oraz Danii (6 %) najmniej prawdopodobne jest używanie języków innych niż język ojczysty.

SD4a. Kiedy regularnie używasz...? Pierwszy inny język

Podstawa: 15725 (osoby posługujące się co najmniej jednym językiem innym niż ich język ojczysty)

	UE-27	BA DZ	BG	CZ	DK	D- W	DE	D-E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PR ZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE	
W wakacje za granicą	50	49	33	55	74	54	55	58	33	33	49	25	51	22	52	44	16	30	41	48	67	68	65	53	47	37	61	44	57	70	
W Internecie	44	44	44	42	62	41	42	47	43	28	68	34	42	47	38	54	40	34	47	40	68	57	49	39	43	49	45	38	61	69	
Oglądanie filmów\ telewizyj\ słuchanie radia	39	49	39	37	65	33	32	25	46	30	53	30	42	46	24	49	59	56	46	30	75	63	29	22	38	33	52	50	56	73	
Komunikacja z przyjaciółmi	35	35	36	28	38	34	32	23	37	45	36	43	35	32	33	40	43	37	63	24	53	34	35	22	43	30	33	45	32	49	
Oglądanie lub czytanie wiadomości	29	30	26	26	42	27	26	16	31	29	30	34	25	29	22	20	36	30	50	25	62	40	26	17	20	21	34	30	38	52	
Rozmowy związane z pracą	28	30	22	20	41	27	25	18	42	24	20	31	25	21	26	49	37	23	49	26	46	42	27	21	33	21	25	21	41	42	
Czytanie książek\ gazety\ czasopisma	28	28	15	20	45	31	29	17	23	27	25	31	27	22	19	25	27	18	48	17	64	41	30	11	18	15	25	30	34	55	
Czytanie związane z pracą	22	27	21	15	36	18	17	12	27	22	16	21	28	16	13	33	23	20	40	22	43	38	16	16	19	16	16	19	32	42	
Komunikacja pisemna związana z pracą	21	23	18	16	34	23	22	14	22	19	14	19	20	15	16	36	19	17	37	16	43	32	26	15	19	15	17	18	31	38	
Komunikowanie się z członkami Twojej rodziny	17	24	12	9	18	15	15	11	8	31	9	27	21	15	12	10	15	9	32	12	33	16	18	6	11	14	9	16	11	18	
Podróżowanie za granicę w celach służbowych	12	9	13	14	18	7	7	6	12	12	13	7	12	13	19	17	11	17	18	11	24	16	13	17	14	12	14	11	13	16	
Studiując coś innego	12	8	7	13	13	17	16	13	16	17	11	10	6	10	11	10	15	9	12	8	31	11	9	14	9	11	14	11	11	24	
Podczas nauki języków	11	7	9	14	6	10	9	8	11	19	7	11	11	10	15	3	10	9	12	15	25	5	5	21	9	10	13	11	9		
Wyjazd za granicę w celu studiowania, szkolenia lub wolontariatu	10	14	9	5	13	8	7	3	9	13	14	7	12	8	15	10	8	9	9	10	15	17	7	11	11	10	8	8	2	10	
Brak	2	0	3	3	1	3	4	9	1	3	1	2	2	1	1	2	1	7	0	2	1	0	4	1	2	1	1	3	2		
Inne	1	0	2	1	0	1	1	2	4	1	1	1	1	0	0	1	2	4	1	0	1	0	1	0	1	3	1	1	1		
Nie wiem	0	0	1	1	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	

Respondenci najczęściej twierdzą, że podczas podróży za granicę używają swojego pierwszego innego języka, aby studiować, w celach szkoleniowych lub wolontariackich w Holandii (17 %), na Malcie i we Włoszech (zarówno 15 %) oraz w Grecji i Belgii (po 14 %), przy najniższych wynikach w tym zakresie w Finlandii (2 %), Czechach (5 %) oraz w Niemczech, Hiszpanii i Austrii (7 % wszystkich).

Porównując lata 2012 i 2023, na poziomie państw członkowskich można zaobserwować pewne znaczące zmiany. Na przykład w 18 krajach respondenci częściej używają swojego pierwszego innego języka podczas wakacji za granicą, przy czym największy wzrost odnotowano na Malcie (67 %, +25), w Polsce (53 %, +24) i na Słowacji (44 %, +18). Sytuacja ta nieznacznie spadła w Luksemburgu (41 %, -8), Danii (74 %, -4), Szwecji (70 %, -2), Finlandii (57 %, -2), na Cyprze (44 %, -2) i w Niemczech (55 %, -2). Znaczny wzrost można również zaobserwować w 24 państwach członkowskich w odniesieniu do korzystania z pierwszego innego języka respondentów w Internecie, w szczególności w Portugalii (43 %, +21), na Malcie (68 %, +19) i w Grecji (68 %, +18). Dania jest jedynym krajem, w którym zmniejszyła się liczba ta (62 %, -5). Podczas gdy komunikacja z członkami rodziny pozostaje ogólnie na stałym poziomie, respondenci są obecnie znacznie bardziej skłonni do

używania swojego pierwszego innego języka w Austrii (18 %, +11), na Malcie (33 %, +10) i w Rumunii (14 %, +9). Jeśli chodzi o drugi język, w latach 2012–2023 w 17 państwach członkowskich respondenci częściej używają go do komunikowania się ze znajomymi, przy czym największy wzrost odnotowano we Włoszech (29 %, +16), Grecji (39 %, +16), Irlandii (29 %, +13), na Malcie (27 %, +10) i w Austrii (38 %, +10).

Grupy społeczno-demograficzne i behawioralne z większym prawdopodobieństwem regularnego używania dodatkowych języków na te różne sposoby to przede wszystkim:

- Mężczyźni, za używanie pierwszego dodatkowego języka online (47 % w porównaniu z 41 % wśród kobiet) i czytanie związane z pracą (25 % w porównaniu z 18 % dla kobiet). Względne proporcje są podobne w odniesieniu do drugiego innego języka, przy czym mężczyźni używają go częściej w rozmowach związanych z pracą niż kobiety (21 % vs 14 %), chociaż kobiety używają go częściej niż mężczyźni do oglądania filmów/telewizji/słuchania w radiu (22 % VS 24 %).
- Osoby w wieku 15-24 lat, zwłaszcza w porównaniu z osobami w wieku 55+, używają swojego pierwszego

dodatkowego języka w Internecie (odpowiednio 62 % w porównaniu z 30 %); nauka języków obcych (29 % vs. 4 %); i studiowanie czegoś innego (26 % vs. 5 %). Natomiast osoby w wieku 55 lat i starsze częściej używają drugiego języka podczas wakacji za granicą niż osoby w wieku 15-24 lat (48 % w porównaniu z 41 %). To samo dotyczy ich trzeciego języka (52 % vs 30 %). Młodszy respondenci w wieku 15-24 lat częściej używają pierwszego (49 %) i drugiego (28 %) innego języka podczas oglądania filmów/telewizji/słuchania w radiu niż starsi rówieśnicy w wieku 25-39 lat (42 % i 21 %), 40-54 (36 % i 19 %) oraz 55+ (33 % i 25 %). Podobny schemat można zaobserwować w odniesieniu do używania pierwszego i drugiego innego języka podczas podróży za granicę w celu nauki, szkolenia lub wolontariatu. Młodszy respondenci w wieku 15–24 lat są w rzeczywistości bardziej skłonni do używania pierwszego (16 %) i drugiego (15 %) innego języka w tym kontekście niż osoby starsze w wieku 25–39 lat (12 % i 7 %), 40–54 (9 % i 5 %) oraz 55+ (6 % i 5 %).

- 25–54-latkowie, w porównaniu z osobami poniżej 25 roku życia i osobami w wieku 55+, za używanie pierwszego dodatkowego języka w rozmowach w pracy (odpowiednio 37–38 % w porównaniu z 19 % i 17 %); odczyt w pracy (28 %-29 % w porównaniu z 18 % i 13 %); pisanie komunikacji pisemnej związanej z pracą (27 %-29 % w porównaniu z 15 % i 12 %); oraz wyjazdy służbowe za granicę (15 %-17 % w porównaniu z 7 % i 8 %).

Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, w porównaniu z osobami kończącymi 15 lat lub mniej, za używanie pierwszego dodatkowego języka podczas wakacji za granicą (odpowiednio 58 % w porównaniu z 23 %); w internecie (48 % w porównaniu z 21 %); czytanie książek (31 % vs. 26 %); rozmowy w pracy (37 % vs. 16 %); pisanie komunikacji pisemnej związanej z pracą (30 % w porównaniu z 10 %); czytanie w pracy (31 % vs. 8 %); oglądanie filmów/telewizji/słuchania w radiu (41 % w porównaniu z 35 %); oraz wyjazdy służbowe za granicę (17 % vs. 3 %). Proporcje są porównywalne do tych dotyczących drugiego innego języka, który osoby, które cieszyły się najdłuższą edukacją, używają więcej na wakacjach niż osoby, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych (50 % w porównaniu z 32 %). Dla trzeciego drugiego języka to 51 % VS 26 %.

Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 15 lat, w porównaniu z osobami w wieku 20+, za używanie dodatkowych języków podczas komunikowania się z członkami rodziny: 40 % vs. 15 % dla pierwszego innego języka, 17 % vs 11 % dla drugiego i 14 % vs 10 % dla trzeciego.

- Osoby bezrobotne, zwłaszcza w porównaniu z kierownikami/innymi pracownikami umysłowymi, za

używanie pierwszego dodatkowego języka porozumiewającego się ze znajomymi (41 % w porównaniu z 30 %) studentami i osobami domowymi, zwłaszcza w porównaniu z osobami samozatrudnionymi, do korzystania z pierwszego dodatkowego języka oglądania filmów/telewizji lub słuchania radia (52 % i 45 % w porównaniu z 31 %).

Ci, którzy przez większość czasu doświadczają trudności finansowych w porównaniu z tymi, którzy nigdy nie borykają się z takimi trudnościami, za używanie pierwszego innego języka do oglądania lub czytania wiadomości (35 % vs 28 %).

Inne grupy o większej skłonności do używania dodatkowych języków do tych działań obejmują bardzo aktywne osoby uczące się języków, zwłaszcza w porównaniu z nieaktywnymi: korzystanie z pierwszego dodatkowego języka w Internecie (54 % w porównaniu z 39 %); oglądanie filmów/telewizji lub słuchanie radia (46 % vs. 36 %); czytanie książek/gazet/magazynów (36 % w porównaniu z 24 %); komunikacja ze znajomymi (41 % w porównaniu z 33 %); nauka języków obcych (23 % vs. 4 %); badanie czegoś innego (20 % vs. 7 %); komunikacja pisemna związana z pracą (26 % w porównaniu z 19 %); i czytanie w pracy (28 % vs. 19 %)²⁰.

20 Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich 2 lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się, a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego zrobić w nadchodzącym roku.

SD4a Kiedy regularnie używasz...? Pierwszy inny język (% – UE)

	Rozmowy związane z pracą	Czytanie związane z pracą	Komunikacja pisemna związana z pracą	Podróżowanie za granicę w celach służbowych	Wyjazd za granicę w celu studiowania, szkolenia lub wolontariatu	Podczas nauki języków	Studiując coś innego	Komunikowanie się z członkami Twojej rodziny	Komunikacja z przyjaciółmi	W wakacje za granicą	Oglądanie filmów/telewizja/ słuchanie radia	Czytanie książek/ gazety/ czasopisma	Oglądanie lub czytanie wiadomości	W Internecie	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	28	22	21	12	10	11	12	17	35	50	39	28	29	44	1	2	0
Pieć																	
Człowiek	31	25	24	15	10	10	12	15	35	50	39	28	30	47	1	2	0
Kobieta	26	18	19	9	11	11	12	18	35	51	39	28	27	41	1	3	0
Wiek																	
15-24	19	18	15	7	16	29	26	14	42	51	49	36	35	62	0	1	0
25-39	37	29	29	15	12	10	14	15	36	51	42	29	30	53	1	1	0
40-54	38	28	27	17	9	7	9	16	31	51	36	25	26	41	1	2	0
55 +	17	13	12	8	6	4	5	19	34	49	33	24	26	30	2	4	0
Edukacja (koniec)																	
15—	16	8	10	3	2	3	5	40	52	23	35	26	34	21	2	6	0
16-19	24	15	15	9	6	6	7	16	30	46	31	19	23	35	1	4	0
20+	37	31	30	17	12	8	10	15	34	58	41	31	29	48	1	1	0
Nadal studiuje	15	17	15	7	19	32	32	14	44	51	52	42	38	63	1	1	0
Kategoria społeczno-zawodowa																	
Samozatrudniony	40	31	31	25	12	6	8	10	32	54	31	24	26	43	0	1	0
Zarządcy	47	40	40	22	13	9	11	13	30	59	41	31	29	50	0	1	0
Pozostałe białe kolnierze	35	26	26	14	9	9	11	14	30	57	38	24	27	47	0	1	0
Pracownicy ręczni	33	20	18	8	7	6	9	20	35	42	36	21	25	38	1	2	0
Osoby domowe	10	10	11	5	6	9	8	34	42	41	45	28	30	45	1	2	1
Bezrobotny	17	14	12	6	7	9	8	23	41	36	34	25	26	45	2	4	0
Emerytowany	7	5	5	4	5	3	4	20	36	47	34	25	27	27	2	5	0
Studenci	15	17	15	7	19	32	32	14	44	51	52	42	38	63	1	1	0
Trudności z płaceniem rachunków																	
Przez większość czasu	24	15	16	8	9	9	11	23	41	39	44	28	35	42	1	3	0
Od czasu do czasu	26	19	19	12	12	12	12	18	37	44	37	27	28	42	1	3	0
Prawie nigdy/Nigdy	30	24	23	12	10	10	12	16	34	54	39	28	28	45	1	2	0
Zalóżmy, że należymy do																	
Klasa robotnicza	25	16	15	5	5	7	8	24	40	32	35	25	30	34	1	4	0
Niższa klasa średnia	22	15	14	7	8	10	13	15	35	47	39	28	30	47	1	2	0
Klasa średnia	28	22	22	13	11	11	12	16	33	54	38	28	26	44	1	2	0
Wyższa klasa średnia	41	36	33	22	15	10	14	13	36	61	45	34	33	53	0	1	0
Klasa wyższa	42	45	41	26	18	12	17	9	33	67	37	31	32	48	0	0	0
Aktywność jako osoba ucząca się języka																	
Bardzo aktywny	33	28	26	14	15	23	20	17	41	52	46	36	34	54	0	1	0
Aktywna	30	22	22	15	13	10	14	13	33	52	39	28	28	46	0	1	0
Nieaktywne	25	19	19	11	7	4	7	17	33	50	36	24	26	39	1	3	0

SD4b Kiedy regularnie używasz? Drugi inny język (% – UE)

	Rozmowy związane z pracą	Czytanie związane z pracą	Komunikacja pisemna związana z pracą	Podróżowanie za granicę w celach służbowych	Wyjazd za granicę w celu studiowania, szkolenia lub wolontariatu	Podczas nauki języków	Studiując coś innego	Komunikowanie się z członkami Twojej rodziny	Komunikacja z przyjaciółmi	W wakacje za granicą	Oglądanie filmów/telewizja/słuchanie radia	Czytanie książek/gazety/czasopisma	Oglądanie lub czytanie wiadomości	W Internecie	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	18	11	12	9	7	10	7	11	27	45	23	15	16	27	2	5	1
Płeć																	
Człowiek	21	13	14	10	7	9	7	11	26	45	22	15	17	29	2	4	0
Kobieta	14	10	9	8	7	11	7	11	27	45	24	16	15	25	2	6	1
Wiek																	
15-24	11	9	9	5	15	27	18	10	29	41	28	18	16	38	1	4	1
25-39	22	15	15	11	7	9	6	14	30	43	21	14	18	30	2	4	0
40-54	25	14	16	11	5	6	4	10	23	47	19	13	13	23	2	5	1
55 +	12	7	7	8	5	5	3	10	25	48	25	17	16	21	3	8	1
Edukacja (koniec)																	
15—	8	4	6	3	3	3	2	17	34	32	20	10	13	22	3	9	3
16-19	17	8	9	7	4	5	4	11	22	40	17	11	13	24	2	7	1
20+	21	15	15	12	6	7	5	11	27	50	24	16	17	25	2	4	1
Nadał studiuje	10	8	8	6	16	29	19	12	32	41	30	22	18	39	1	4	0
Kategoria społeczno-zawodowa																	
Samozatrudniony	25	16	16	16	6	7	5	10	27	49	20	13	14	25	1	3	1
Zarządcy	27	18	19	14	7	8	5	10	27	50	22	16	17	28	2	4	0
Pozostałe białe kołnierze	24	17	19	12	6	7	6	11	22	50	20	14	13	24	1	3	1
Pracownicy ręczni	21	10	11	6	4	7	4	11	24	39	19	9	13	23	2	6	1
Osoby domowe	5	1	6	5	4	5	2	18	24	32	27	12	11	26	1	9	1
Bezrobotny	9	6	4	4	7	4	6	16	33	26	21	14	19	29	8	4	0
Emerytowany	4	3	3	5	4	4	2	12	25	47	23	17	16	21	3	9	1
Studenci	10	8	8	6	16	29	19	12	32	41	30	22	18	39	1	4	0
Trudności z płaceniem rachunków																	
Przez większość czasu	15	8	7	8	7	11	8	11	32	40	23	14	13	30	1	5	1
Od czasu do czasu	14	11	12	9	8	10	8	13	29	38	22	16	18	27	2	6	1
Prawie nigdy/Nigdy	19	12	12	9	7	10	6	11	25	47	23	15	15	27	2	5	1
Załóżmy, że należymy do																	
Klasa robotnicza	16	9	10	5	4	7	5	15	27	29	20	13	17	25	4	10	0
Niższa klasa średnia	13	7	9	6	5	11	6	12	27	42	21	17	16	29	3	4	1
Klasa średnia	18	12	13	10	8	11	7	10	25	47	24	15	16	27	2	4	1
Wyższa klasa średnia	21	16	14	13	10	10	6	11	31	55	24	16	13	26	1	4	0
Klasa wyższa	22	14	8	12	4	13	5	11	18	50	14	18	14	27	3	6	0
Aktywność jako osoba ucząca się języka																	
Bardzo aktywny	20	14	14	10	10	19	11	11	32	45	27	21	18	33	2	3	0
Aktywna	18	12	13	9	8	8	6	12	23	41	21	17	17	30	1	4	0
Nieaktywne	16	9	10	8	4	4	3	11	24	46	21	11	14	22	3	7	1

SD4c Kiedy regularnie używasz...? Trzeci inny język (% – UE)

	Rozmowy związane z pracą	Czytanie związane z pracą	Komunikacja pisemna związana z pracą	Podróżowanie za granicę w celach służbowych	Wyjazd za granicę w celu studiowania, szkolenia lub wolontariatu	Podczas nauki języków	Studiując coś innego	Komunikowanie się z członkami Twojej rodziny	Komunikacja z przyjaciółmi	W wakacje za granicą	Oglądanie filmów \ telewizja \ słuchanie radia	Czytanie książek \ gazety \ czasopisma	Oglądanie lub czytanie wiadomości	W Internecie	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	12	8	8	7	5	10	7	11	23	43	18	13	10	19	2	6	1
Płeć																	
Człowiek	14	8	11	9	7	8	8	11	22	43	15	13	11	20	2	8	0
Kobieta	10	8	6	5	4	11	6	11	24	45	20	13	9	18	2	5	1
Wiek																	
15-24	9	4	5	3	7	25	16	12	23	30	18	14	8	23	3	6	1
25-39	14	12	10	11	8	9	7	8	21	40	17	13	10	21	2	6	1
40-54	15	10	13	9	4	8	4	14	23	45	15	9	8	18	1	4	1
55 +	9	5	4	5	4	4	4	11	24	52	20	15	13	16	2	8	1
Edukacja (koniec)																	
15—	6	3	3	5	2	5	6	14	22	26	13	6	10	15	0	12	7
16-19	13	7	9	7	4	6	7	12	21	39	13	11	8	16	1	9	1
20+	13	10	9	8	5	7	4	10	24	51	19	13	12	19	2	5	1
Nadal studiuje	7	6	4	4	8	26	17	12	23	31	22	14	8	24	4	7	0
Kategoria społeczno-zawodowa																	
Samozatrudniony	16	14	15	13	5	2	5	9	21	44	17	10	12	29	2	3	0
Zarządcy	16	10	10	10	6	6	3	12	22	51	15	16	10	17	1	4	1
Pozostali biali kolnierze	16	14	14	8	4	10	7	10	24	43	17	10	9	21	1	5	1
Pracownicy ręczni	15	9	9	4	5	9	4	10	20	39	14	9	7	14	3	8	1
Osoby domowe	7	0	1	4	0	2	13	4	13	44	13	10	4	8	0	10	2
Bezrobotny	12	10	8	15	7	11	18	11	36	28	13	11	20	18	3	3	1
Emerytowany	5	2	2	4	4	4	4	12	25	50	21	15	13	15	3	9	2
Studenci	7	6	4	4	8	26	17	12	23	31	22	14	8	24	4	7	0
Trudności z płaceniem rachunków																	
Przez większość czasu	14	4	2	7	3	5	6	16	30	37	14	12	11	24	2	2	0
Od czasu do czasu	11	9	12	9	8	16	11	13	23	32	17	15	9	21	2	8	0
Prawie nigdy/Nigdy	12	8	8	7	5	8	5	10	22	48	18	12	10	18	2	6	1
Założmy, że należymy do																	
Klasa robotnicza	16	7	7	7	4	11	8	15	25	28	10	8	8	17	4	9	2
Niższa klasa średnia	14	7	6	6	6	10	9	9	32	40	21	14	15	20	2	10	0
Klasa średnia	11	9	9	7	5	10	7	12	20	44	19	13	9	21	2	5	1
Wyższa klasa średnia	10	9	8	9	6	7	5	9	21	53	17	15	9	15	1	4	1
Klasa wyższa	14	12	11	6	10	6	1	9	21	49	16	15	14	8	5	2	0
Aktywność jako osoba ucząca się języka																	
Bardzo aktywny	12	9	9	8	8	17	10	13	25	43	20	16	11	20	1	3	1
Aktywny	10	9	11	9	6	8	8	11	21	46	21	13	9	20	2	5	0
Nieaktywny	12	7	7	5	3	3	4	9	22	43	14	10	10	17	3	10	1

3. Preferencje mediów

Większość Europejczyków preferuje napisy od zagranicznych filmów i programów.

Na szczycie UE ponad połowa (53 %) respondentów woli oglądać zagraniczne filmy i programy z napisami, niż nazywać je napisami. Jest to wzrost o 11 i 16 punktów procentowych w porównaniu z 2012 r. (42 %) i 2005 r. (37 %), gdzie preferowano filmy nazwane. Trzy na dziesięć (29 %, +5 w porównaniu z 2012 r.) całkowicie zgadzają się z tym stwierdzeniem²¹. Co czwarty (24 %, +4) ma tendencję do wyrażania zgody, podczas gdy 16 % (-3) nie zgadza się. Nieco ponad jeden na czterech (27 %, -9) całkowicie się nie zgadza.

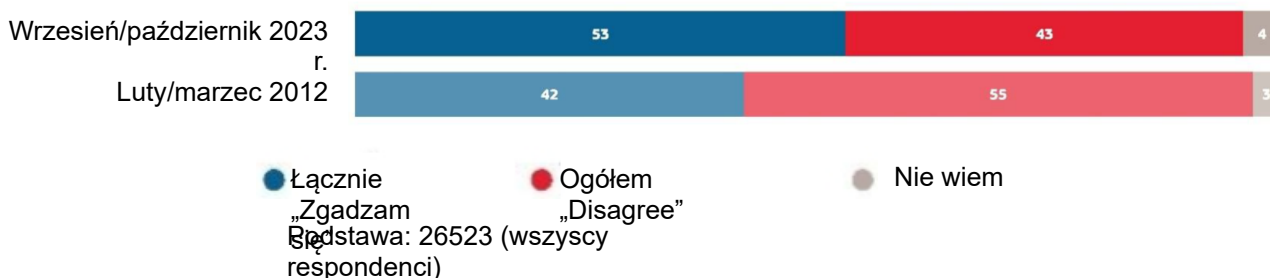
Na szczycie krajowym dostrzegamy znaczne różnice między państwami członkowskimi UE.

W 18 państwach członkowskich ponad połowa

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Młodszy respondenci preferują napisy nad nazwanymi programami i filmami: dwie trzecie (65 %) osób w wieku 15-24 lat, a następnie sześć na dziesięć (59 %) osób w wieku 25-39 lat, 53 % osób w wieku 40-54 lat i 44 % osób w wieku 55 lat i więcej.
- Edukacja odgrywa znaczącą rolę, ponieważ ponad sześć na dziesięć (63 %) osób, które uczęszczały do szkoły w wieku powyżej 20 lat, stwierdziło, że preferuje napisy niż programy nazwane w porównaniu z 36 % osób, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych.
- Menedżerowie są najbardziej skłonni (63 %) zgodzić się z proponowanym oświadczeniem, w porównaniu z 50 % pracowników fizycznych, 47 % wśród

QB7. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. (UE27) (%) Wolisz oglądać zagraniczne filmy i programy z napisami, niż nazywać

respondentów twierdzi, że woli oglądać zagraniczne filmy i programy z napisami, niż nazywać je napisami. W pięciu krajach, co najmniej dziewięć na dziesięć mówi to: Szwecja i Finlandia (po 95 %), Niemcy (93 %), Cypr i Dania (w obu 90 %). Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć to w Niemczech (34 %), (Austria (36 %) i Słowacji (38 %).

Ponad osiem na dziesięć zdecydowanie preferuje napisy nad nazwane programowanie w Szwecji (89 %) oraz w Finlandii i Holandii (zarówno 82 %).

W 18 państwach członkowskich respondenci są obecnie bardziej skłonni niż w 2012 r. do oglądania zagranicznych filmów i programów z napisami, w przeciwieństwie do dubbingu, przy czym największy wzrost odnotowano na Malcie (59 %, +26), Luksemburgu (73 %, +24) i Czechach (39 %, +18). Jedynymi krajami, w których proporcje te nieznacznie spadły, choć z bardzo wysokich poziomów, to Estonia (65 %, -6), Dania (90 %, -3), Belgia (70 %, -1), Słowenia (85 %, -1) i Szwecja (95 %, -1).

bezrobotnych i 40 % osób domowych.

- Ci, którzy nigdy nie mają trudności finansowych, są bardziej skłonni (53 %) do preferowania napisów nad nazwanymi programami niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi trudnościami (47 %).
- Europejczycy, którzy uważają się za należących do klasy wyższej, są najbardziej skłonni (69 %) zgodzić się z proponowanym oświadczeniem, a następnie z klasą wyższą (64 %), klasą średnią (56 %), klasą niższą (49 %) i klasą robotniczą (42 %).
- Ponad połowa (56 %) osób korzystających z Internetu każdego dnia twierdzi, że preferuje napisy niż programy nazwane w porównaniu do jednego na trzech (32 %) osób, które nigdy nie korzystają z internetu.

21 QB7.3. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń.

QB7.3 Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. Wolisz oglądać zagraniczne filmy i programy z napisami, niż nazywać (% – UE)

	Całkowicie się zgadzam	Skłonność do wyrażania zgody	Skłonność do niezgody	Całkowicie się nie zgadzam	Nie wiem	Ogółem „Zgadzam się”	Ogółem „Disagree”
UE-27	29	24	16	27	4	53	43
Płeć							
Człowiek	29	24	16	27	4	53	43
Kobieta	29	23	16	28	4	52	44
Wiek							
15-24	38	27	16	17	2	65	33
25-39	34	25	17	21	3	59	38
40-54	29	24	18	27	2	53	45
55 +	23	21	15	35	6	44	50
Edukacja (koniec)							
15—	17	19	12	44	8	36	56
16-19	23	23	18	32	4	46	50
20+	39	24	15	19	3	63	34
Nadal studiuje	40	28	16	14	2	68	30
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	34	25	18	21	2	59	39
Zarządcy	38	25	16	20	1	63	36
Pozostałe białe kołnierze	33	26	17	21	3	59	38
Pracownicy ręczni	26	24	17	29	4	50	46
Osoby domowe	20	20	16	35	9	40	51
Bezrobotny	26	21	13	34	6	47	47
Emerytowany	23	19	14	38	6	42	52
Studenci	40	28	16	14	2	68	30
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	24	23	16	31	6	47	47
Od czasu do czasu	27	26	17	26	4	53	43
Prawie nigdy/Nigdy	31	22	16	28	3	53	44
Założmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	23	19	14	38	6	42	52
Niższa klasa średnia	23	26	17	30	4	49	47
Klasa średnia	31	25	17	24	3	56	41
Wyższa klasa średnia	47	22	14	15	2	69	29
Klasa wyższa	49	15	20	16	0	64	36

III. METODY UCZENIA SIĘ JĘZYKA

1. Najważniejsze języki dla rozwoju osobistego

W tej sekcji analizuje się stosunek Europejczyków do tych języków, które uważają za najbardziej przydatne, przede wszystkim dla ich własnego rozwoju osobistego, a następnie dla dzieci, aby uczyć się na przyszłość.

Większość Europejczyków uważa, że angielski jest najbardziej przydatnym językiem dla ich rozwoju osobistego.

Respondenci zostali poproszeni o podanie obu języków, poza językiem ojczystym, które uważają za najbardziej przydatne dla ich rozwoju osobistego²².

Język angielski jest znacznie bardziej prawdopodobny jako przydatny dla rozwoju osobistego niż jakikolwiek inny język (77 %, +1 punkt procentowy w porównaniu z 2012 r.)²³.

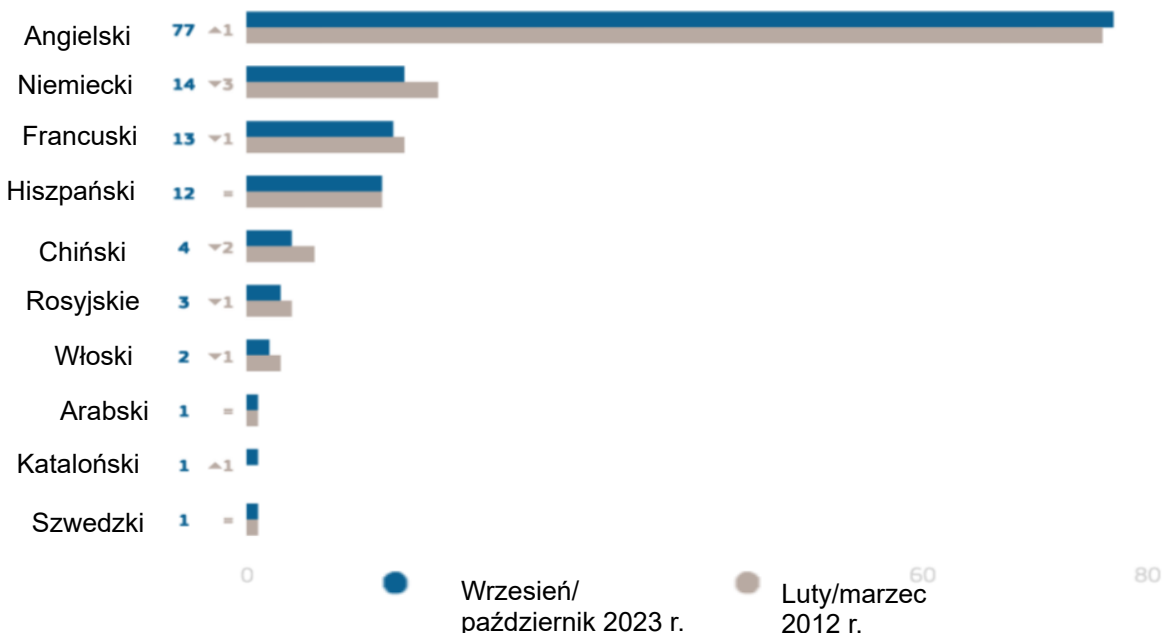
Mniej niż jeden na pięciu Europejczyków wymienia niemiecki (14 %, -3), francuski (13 %, -1), hiszpański (12 %, =); następnie chiński (4 %, -2), rosyjski (3 %, -1) i włoski (2 %, -1).

Żaden inny język nie jest wymieniony przez więcej niż 1 % respondentów²⁴.

Na szczeblu krajowym prawie wszyscy respondenci w Holandii (96 %), Szwecji (95 %), Danii, Malcie i Finlandii (wszystkie 91 %) uważają, że język angielski jest najbardziej przydatnym językiem do rozwoju osobistego poza językiem ojczystym. Kraje, w których respondenci są najmniej skłonni wymienić język angielski jako najbardziej przydatny, z wyjątkiem Irlandii (17 %), gdzie jest to język narodowy, Węgry (61 %), Bułgaria (57 %) i Luksemburg (46 %).

Pogląd, że język niemiecki jest jednym z najbardziej przydatnych języków dla rozwoju osobistego, występuje głównie w Słowenii (49 %), Danii (43 %) i Chorwacji (39 %). Jest to najmniej rozpowszechniony pogląd w Portugalii (1 %), na Malcie (3 %) i w Belgii (5 %).

QB1a. Myśląc o językach innych niż język ojczysty, które dwa języki są Twoim zdaniem najbardziej przydatne dla Twojego rozwoju osobistego? (NIE WYŚWIETLAJ EKRANU – NIE ODCZYTUJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI) (UE27) (%)

Podstawa: 22671 (pozwanym, którzy wskazali język inny niż ich język ojczysty jako najbardziej przydatny dla rozwoju osobistego)

22 QB1a. Myśląc o językach innych niż język ojczysty, które dwa języki są Twoim zdaniem najbardziej przydatne dla Twojego rozwoju osobistego?

23 Brakporównania z poprzednim sprawozdaniem, ponieważ pierwotne pytanie zostało zmienione w celu podkreślenia języków innych niż język ojczysty.

24 Wyniki dla języków wykazujących niewielkie proporcje należy interpretować ostrożnie, biorąc pod uwagę małą liczebność próby.

QB1a. Myśląc o językach innych niż język ojczysty, które dwa języki są Twoim zdaniem najbardziej przydatne dla Twojego rozwoju osobistego? (NIE WYŚWIETLAJ EKРАНU – NIE CZYTAJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI)

Podstawa: 22671 (pozwanych, którzy wskazali język inny niż ich język ojczysty jako najbardziej przydatny dla rozwoju osobistego)

	UE-27	PRZY	BAŁDŹ	BG	CZ	DK	D0W	DE	D0E	EE	IE	EL	ES	FI	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PL	PT	RO	SE	SI	SK
Angielski	77	67	79	57	67	91	83	81	73	76	17	78	76	91	79	76	76	90	78	65	46	61	91	96	73	65	62	95	82	69
Niemiecki	14	6	5	14	30	43	11	9	3	11	15	23	8	18	8	39	8	11	19	15	34	27	3	38	21	1	11	20	49	35
Francuski	13	11	40	5	5	7	22	20	13	4	26	9	16	6	5	5	14	11	5	5	62	4	3	11	5	20	13	10	1	5
Hiszpański	12	5	9	5	4	14	12	11	7	7	28	4	13	9	28	1	12	3	4	4	3	2	5	21	4	10	4	13	4	3
Chiński	4	2	4	1	1	2	3	3	2	3	4	3	7	2	5	0	11	1	1	0	0	1	1	5	1	1	2	2	1	1
Rosyjskie	3	2	0	10	7	0	2	3	6	32	1	3	0	6	0	1	3	19	38	40	0	2	0	0	3	0	1	0	2	7
Włoski	2	9	3	2	1	1	1	1	2	1	2	4	1	1	3	8	4	1	1	1	2	3	50	1	1	0	2	2	11	1
Arabski	1	1	2	1	0	1	1	1	0	0	0	1	1	1	3	0	3	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	5	0	0
Kataloński	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	7	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Niderlandzki	1	1	17	1	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	1	1	0	0
Japończycy	1	0	0	0	0	0	1	1	0	1	0	0	0	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0
Polski	1	0	0	0	1	0	1	1	1	0	1	0	0	0	0	0	1	0	1	5	0	0	0	1	3	0	0	0	0	0
Szwedzki	1	0	0	0	0	5	0	0	1	1	0	0	0	36	0	1	0	0	1	1	0	0	0	0	0	0	1	5	0	0
Estoński	0	0	0	0	0	0	0	0	0	16	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Państwa członkowskie o największym prawdopodobieństwie, że respondenci uważają, że język francuski jest ważnym językiem dla ich rozwoju osobistego – oprócz Luksemburga (62 %) i Belgii (40 %), gdzie jest to język urzędowy – to Irlandia (26 %), Niemcy, Portugalia (po 20 %) i Hiszpania (16 %). Jest najmniej prawdopodobne, że będzie on postrzegany jako użyteczny w Słowenii (1 %), na Malcie (3 %) oraz w Estonii i na Węgrzech (po 4 %).

Respondenci w Irlandii, Francji (zarówno 28 %) i Holandii (21 %) częściej niż w jakimkolwiek innym państwie członkowskim uważają hiszpański za ważny język dla rozwoju osobistego, przy czym respondenci w Chorwacji (1 %), na Węgrzech (2 %) oraz na Cyprze, Luksemburgu i Słowacji (wszystkie 3 %), najmniej myślą o tym.

Chiński jest postrzegany jako jeden z najbardziej przydatnych języków dla rozwoju osobistego, głównie we Włoszech (11 %), Hiszpanii (7 %), Francji i Holandii (oba 5 %).

Pogląd, że rosyjski jest jednym z najbardziej przydatnych języków dla rozwoju osobistego, jest najbardziej rozpowszechniony na Litwie (40 %), na Łotwie (38 %) i w Estonii (32 %).

Respondenci najczęściej uważają, że włoski jest jednym z najbardziej przydatnych języków dla rozwoju osobistego w

bliskim sąsiedztwie geograficznym na Malcie (50 %), a następnie w Słowenii (11 %), Austrii (9 %) i Chorwacji (8 %).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Mężczyźni są nieco bardziej skłonni niż kobiety (78 % vs 76 %) sądzić, że angielski jest jednym z najbardziej przydatnych języków dla rozwoju osobistego.
- Młodzi ludzie, zwłaszcza w wieku 15-24 lat w porównaniu z osobami w wieku 55+, częściej wymieniają angielski (90 % vs 66 %) i hiszpański (17 % vs 10 %) jako najbardziej przydatne języki do rozwoju osobistego.
- Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, zwłaszcza w porównaniu z osobami kończącymi 15 lat lub mniej, częściej wymieniają angielski (86 % vs 50 %), niemiecki (17 % vs 8 %), hiszpański (16 % vs 7 %) i francuski (14 % vs 11 %).
- Studenci są bardziej skłonni niż jakakolwiek inna grupa wspomnieć angielski (92 % w porównaniu z 62 % wśród emerytów). Hiszpański jest najczęściej wymieniany przez studentów (18 %) i menedżerów (17 %) w porównaniu z na przykład pracownikami fizycznymi (10 %) i emerytami (9 %). Menedżerowie i

inni pracownicy umyślnie są bardziej skłonni niż jakakolwiek inna grupa wymieniać niemiecki (17 % i 18 % w porównaniu z 12 % wśród osób domowych).

wyraźna w odniesieniu do hiszpańskiego (13 % vs 10 %).

- Respondenci, którzy nigdy nie mają problemów z zaplaceniem rachunków, są znacznie bardziej skłonni do myślenia, że angielski jest przydatny dla samorozwoju niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi problemami (80 % vs 64 %).
- Respondenci, którzy stawiają się wysoko na drabinie społecznej, zwłaszcza ci, którzy uważają się za część klasy wyższej niż w klasie robotniczej, częściej wymieniają angielski (88 % vs 63 %), niemiecki (19 % vs 11 %) i francuski (17 % vs 10 %). Różnica jest mniej

Inne grupy z większą skłonnością do wzmianki o użyteczności tych języków obejmują bardzo aktywne osoby uczące się języków, zwłaszcza w porównaniu z nieaktywnymi.²⁵ Są szczególnie skłonni wymieniać angielski (89 % vs 72 %), niemiecki (17 % vs 13 %) i francuski (15 % vs 12 %) jako przydatny dla rozwoju osobistego.

QB1a Myślisz o językach innych niż język ojczysty, które dwa języki są Twoim zdaniem najbardziej przydatne dla Twojego rozwoju osobistego? (NIE WYŚWIETLAJ EKRANU – NIE CZYTAJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI)

	Chiński	Angielski	Francuski	Niemiecki	Włoski	Rosyjskie	Hiszpański
UE-27	4	77	13	14	2	3	12
Płeć							
Człowiek	5	78	12	15	2	2	12
Kobieta	4	76	13	13	3	3	13
Wiek							
15-24	6	90	14	14	2	2	17
25-39	5	84	13	16	3	2	14
40-54	5	80	11	15	3	3	12
55+	3	66	13	12	2	3	10
Edukacja (koniec)							
15—	2	50	11	8	2	2	7
16-19	3	73	11	13	2	3	10
20+	5	86	14	17	3	3	16
Nadal studiuje	8	92	16	14	2	2	18
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	3	78	11	14	4	3	15
Zarządcy	6	89	14	17	3	2	17
Pozostałe białe kołnierze	4	83	12	18	2	2	14
Pracownicy ręczni	4	75	12	13	3	3	10
Osoby domowe	3	66	9	12	2	1	10
Bezrobotny	6	72	12	13	1	3	12
Emerytowany	2	62	12	11	2	3	9
Studenci	8	92	16	14	2	2	18
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	3	64	12	12	3	4	10
Od czasu do czasu	5	72	12	12	2	3	11
Prawie nigdy/Nigdy	4	80	13	15	2	3	13
Załóżmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	3	63	10	11	2	3	10
Niższa klasa średnia	5	74	11	12	2	3	11
Klasa średnia	4	81	14	15	2	3	13
Wyższa klasa średnia	6	89	15	18	4	2	17
Klasa wyższa	1	88	17	10	6	2	13
Aktywność jako osoba ucząca się języka							
Bardzo aktywny	7	89	15	17	3	3	17
Aktywny	5	81	13	14	3	3	15
Nieaktywny	3	72	12	13	2	2	11

2. Najważniejsze języki dla rozwoju dzieci

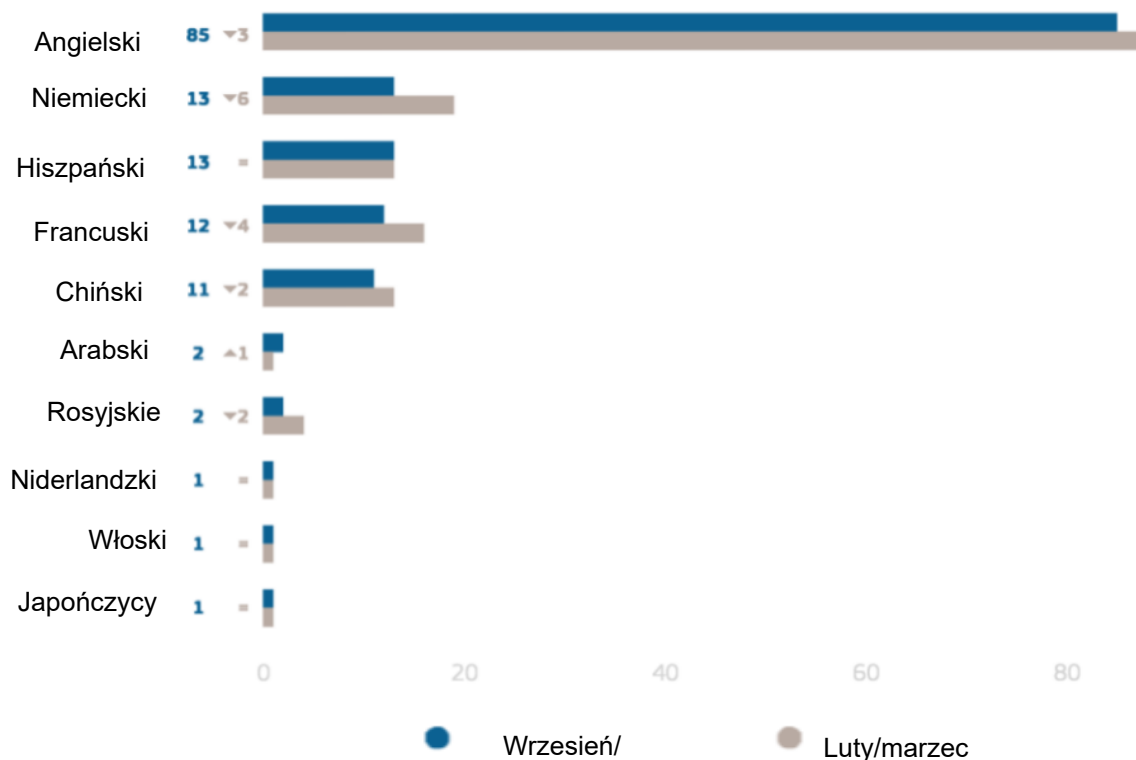
Większość Europejczyków uważa, że angielski jest najbardziej przydatnym językiem dla dzieci do nauki.

Respondenci zostali również poproszeni o nazwanie tych dwóch języków poza językiem ojczystym, które uważali za

Ogólnie rzecz biorąc, prawie wszyscy Europejczycy uważają, że nauka języka jest ważna dla przyszłości dziecka, a 5 % (+3) twierdzi, że nie uważa żadnych języków za przydatne.

Na szczeblu krajowym ponad dziewięciu na dziesięciu

QB1b. Czy dzieci uczą się na przyszłość? (NIE WYŚWIETLAJ EKRANU – NIE ODCZYTUJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI) (UE27) (%)

Podstawa: 25639 (pozwanych, którzy wskazali język inny niż ich język ojczysty jako najbardziej przydatny dla swoich dzieci do nauki)

najbardziej przydatne dla dzieci do nauki na przyszłość²⁶.

Po raz kolejny angielski jest uważany za najbardziej użyteczny język. Ponad trzy czwarte (85 %, -3 punkty procentowe w porównaniu z 2012 r.) Europejczyków uważa za najbardziej przydatny język dla dzieci, znacznie więcej niż odsetek osób uważających, że jest to ważny dla ich rozwoju osobistego (77 %).

Okolo jeden na sześciu Europejczyków wymienia niemiecki (13 %, -6) jako najbardziej przydatne języki dla dzieci do nauki, a także hiszpański (13 % =), francuski (12 %, -4) i chiński (11 %, -2). Oprócz arabskiego i rosyjskiego (odpowiednio 2 %, +1 i -2), ponad 1 % respondentów nie wymienia żadnego innego języka.²⁷

26 QB1b. Czy dzieci uczą się na przyszłość? (NIE WYŚWIETLAJ EKRANU – NIE CZYTAJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI).

27 Wyniki dla języków wykazujących niewielkie proporcje należy interpretować ostrożnie, biorąc pod uwagę małą liczebność próby.

respondentów w Holandii, Szwecji (zarówno 96 %), Grecji, Finlandii (94 %) i Słowenii (93 %) uważa, że angielski jest jednym z dwóch najbardziej przydatnych języków dla dzieci do nauki na przyszłość.

Kraje, w których respondenci są najmniej skłonni wymienić język angielski jako użyteczny, to Luksemburg (73 %), Rumunia (74 %) i Austria (79 %). Irlandia stanowi szczególny wyjątek (13 %), w którym angielski jest językiem narodowym, a respondenci wskazujący język angielski pochodzą z innych społeczności językowych niż anglojęzyczny.

Kraje, w których pogląd, że język niemiecki jest użytecznym językiem dla dzieci, są najbardziej rozpowszechnione, obejmują Słowenię (55 %), Słowację (45 %) i Grecję (40 %). Respondenci są najmniej skłonni myśleć o tym na Malcie (1 %), Belgii i Portugalii (po 4 %) i we Włoszech (6 %). Niemcy (6 %) i Austria (3 %) stanowią wyjątek, ponieważ język niemiecki jest językiem

urzędowym tych krajów. Respondenci wskazujący na niemiecki w tych krajach pochodzą z innych społeczności językowych niż niemieckojęzyczne.

Hiszpański jest najprawdopodobniej postrzegany jako języki przydatne dla przyszłości dzieci w Irlandii (35 %), Holandii (29 %), Szwecji (24 %) i Francji (23 %), z najniższymi wynikami w tym zakresie w Chorwacji (2 %), na Węgrzech (3 %) oraz w Rumunii, Polsce, na Malcie, na Litwie i na Cyprze (wszystkie 4 %). 4 % respondentów w Hiszpanii, którzy postrzegają hiszpański jako jeden z najbardziej przydatnych języków dla swoich dzieci, pochodzi z innych społeczności językowych niż hiszpańskojęzyczny.

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Kobiety są nieco bardziej prawdopodobne niż mężczyźni (14 % vs 12 %) sądzą, że hiszpański jest jednym z najbardziej przydatnych języków dla dzieci do nauki na przyszłość.
- Młodzi ludzie, zwłaszcza w wieku 15-24 lat w porównaniu z osobami w wieku 55+, nieco częściej wymieniają angielski (87 % vs 85 %), hiszpański (15 % vs 13 %) i chiński (11 % vs 9 %) jako najbardziej przydatne języki dla dzieci do nauki na przyszłość, ale nie francuski (11 % vs 14 %).

QB1b. Czy dzieci uczą się na przyszłość? (NIE WYŚWIETLAJ EKRAŃ – NIE CZYTAJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI)

Podstawa: 25639 (pozwanym, którzy wskazali język inny niż ich język ojczysty jako najbardziej przydatny dla swoich dzieci do nauki)

	UE-27	BA DŹ	BG	CZ	DK	D0W	DE	D0E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Angielski	85	85	81	89	90	87	88	90	86	13	94	87	86	88	82	91	90	91	73	84	91	96	79	83	89	74	93	89	94	96
Niemiecki	13	4	20	31	30	6	6	3	12	22	40	9	10	38	6	12	27	23	19	35	1	19	3	19	4	18	55	45	20	10
Hiszpański	13	9	7	5	18	16	15	10	8	35	5	4	23	2	12	4	6	4	5	3	4	29	9	4	9	4	5	7	12	24
Francuski	12	34	5	9	6	22	21	15	6	31	13	16	2	5	10	16	11	8	38	4	5	7	14	4	28	24	5	9	9	6
Chiński	11	9	2	3	15	7	6	6	6	10	13	18	17	2	17	4	3	3	7	2	2	15	3	1	6	2	5	4	5	12
Arabski	2	3	0	0	2	2	2	1	1	0	1	1	4	0	4	2	0	0	1	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	5
Rosyjskie	2	1	7	5	0	2	2	5	21	1	3	0	1	0	4	17	25	18	0	3	0	0	3	1	0	1	2	9	4	0
Niderlandzki	1	17	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0	0	0	0
Włoski	1	0	3	0	0	1	1	1	1	2	3	0	2	5	1	1	1	2	1	1	30	0	9	1	0	2	9	1	0	0
Szwedzki	1	0	0	0	1	0	0	0	1	1	0	0	0	1	0	0	1	2	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	29	3
Estoński	0	0	0	0	0	0	0	0	10	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0

Państwa członkowskie o największym prawdopodobieństwie, że respondenci uważają, że język francuski jest ważnym językiem dla dzieci do nauki na przyszłość, to Irlandia (31 %), Portugalia (28 %), Rumunia (24 %) i Niemcy (21 %). Jest najmniej prawdopodobne, że będzie postrzegany jako użyteczny język na Węgrzech i w Polsce (4 %), Bułgarii, Chorwacji, Słowenii i na Malcie (wszystkie 5 %). Luksemburg (38 %), Belgia (34 %) należy postrzegać jako wyjątek, ponieważ francuski jest jednym z języków urzędowych w tych krajach. WE Francji (2 %) respondentów wskazujących, że francuski pochodzi z innych społeczności językowych niż francuskojęzyczny.

Respondenci najczęściej postrzegają chiński jako przydatny język dla dzieci do nauki w Hiszpanii (18 %), Francji i Włoszech (zarówno 17 %), Holandii i Danii (15 %).

Włochy uzyskują wysokie wyniki na Malcie (30 %) i w Austrii (9 %).

- Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, zwłaszcza w porównaniu z tymi, które ukończyły 15 lat lub mniej, częściej wymieniają angielski (88 % vs 81 %), niemiecki (14 % vs 10 %), hiszpański (16 % vs 7 %), chiński (15 % vs 5 %) i rzadziej wspominają francuski (11 % vs 17 %).
- Studenci, menedżerowie, inni pracownicy umysłowi, samozatrudnieni i bezrobotni częściej wymieniają język angielski (87 % w porównaniu z 81 % wśród osób domowych). Menedżerowie są również najbardziej prawdopodobni (15 %) wspominając chińszczyznę, w porównaniu z 7 % wśród osób domowych.
- Respondenci, którzy nigdy nie mają problemów z zaplaceniem rachunków, są znacznie bardziej skłonni sądzić, że angielski jest przydatny dla dzieci do nauki na przyszłość niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi problemami (88 % vs 82 %), a także hiszpański (14 % vs 9 %) i Chińczycy (11 % vs 9 %).

Respondenci, którzy postrzegają siebie jako część wyższej klasy średniej w porównaniu z osobami w klasie robotniczej, częściej wymieniają angielski (87 % vs 83 %), hiszpański (18 % vs 8 %) i chiński (17 % vs 8 %).

Inne grupy z większą skłonnością do wzmianki o użyteczności tych języków obejmują bardzo aktywne osoby uczące się języków, zwłaszcza w porównaniu z nieaktywnymi. W szczególności częściej wymieniają angielski (88 % vs 85 %), chiński (15 % vs 9 %) i hiszpański (17 % vs. 11 %) jako przydatne języki dla dzieci do nauki na przyszłość²⁸.

QB1b A dzieci uczą się na przyszłość? (NIE WYŚWIETLAJ EKRANU – DO NIECZYTAJ – MAX. 2 ODPOWIEDZI) (% – UE)

	Chiński	Angielski	Francuski	Niemiecki	Włoski	Rosyjskie	Hiszpański
UE-27	11	85	12	13	1	2	13
Płeć							
Człowiek	12	86	12	14	1	2	12
Kobieta	9	85	12	13	1	2	14
Wiek							
15-24	11	87	11	14	2	2	15
25-39	11	86	11	14	2	2	12
40-54	12	86	12	14	1	2	12
55 +	9	85	14	12	1	2	13
Edukacja (koniec)							
15—	5	81	17	10	1	2	7
16-19	8	85	12	13	2	3	12
20+	15	88	11	14	1	2	16
Nadal studiuje	13	87	12	13	1	2	15
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	11	87	11	13	1	3	14
Zarządcy	15	87	12	13	1	2	16
Pozostałe białe kołnierze	12	87	11	15	2	2	13
Pracownicy ręczni	9	84	13	13	1	3	10
Osoby domowe	7	81	12	14	2	2	9
Bezrobotny	14	87	9	14	1	2	9
Emerytowany	8	84	14	12	1	2	13
Studenci	13	87	12	13	1	2	15
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	9	82	13	12	2	3	9
Od czasu do czasu	10	81	11	14	1	3	11
Prawie nigdy/Nigdy	11	88	13	13	1	2	14
Zalóżmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	8	83	13	13	2	2	8
Niższa klasa średnia	11	83	10	13	1	4	12
Klasa średnia	11	87	13	14	1	2	14
Wyższa klasa średnia	17	87	12	12	2	2	18
Klasa wyższa	8	85	12	17	2	0	18
Aktywność jako osoba ucząca się języka							
Bardzo aktywny	15	88	11	14	1	3	17
Aktywna	14	82	12	14	2	3	12
Nieaktywne	9	85	13	13	1	2	11

czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się, a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego robić w nadchodzącym roku.

3. Korzyści z nauki nowego języka

Większość Europejczyków uważa, że kluczową zaletą nauki nowego języka jest umiejętność pracy w innym kraju.

Respondenci otrzymali listę możliwych zalet nauki nowego języka i zapytali, jakie są ich zdaniem główne zalety nauki nowego języka. Jeśli respondenci wymienili więcej niż jedną zaletę, każda z nich została odnotowana²⁹.

Około czterech na dziesięciu (42 %) wspomina o znalezieniu lepszej pracy w swoim kraju, korzystaniu z niej na wakacjach za granicą (42 %), korzystaniu z niej w pracy (w tym w podróży służbowej za granicę (40 %) oraz na spotkaniach z osobami z innych krajów (38 %) jako zaletach nauki nowego języka.

Nieco ponad jedna trzecia respondentów uważa, że nauka nowego języka pomogłaby im uczyć się w innym kraju

QB2. Jakie są Państwa zdaniem główne zalety nauki nowego języka...? (MOŻLIWOŚĆ WIELU ODPOWIEDZI) (UE27) (%)

● Wrzesień/październik 2023 r.

Europejczycy najprawdopodobniej uważają, że kluczową zaletą nauki nowego języka jest umożliwienie pracy w innym kraju, przy czym połowa respondentów (51 %) ma taką opinię, co w połączeniu z nowo wprowadzonym wariantem możliwości szkolenia lub wolontariatu w innym kraju (20 %), sprawia, że bardzo ważną motywacją jest nauka języków. 45 % twierdzi, że jest w stanie zrozumieć ludzi z innych kultur³⁰.

(37 %) lub dla osobistej satysfakcji (34 %).

Co czwarty respondent uważa, że możliwość korzystania z Internetu (25 %) jest korzyścią płynącą z nauki języka, podczas gdy co piąta (20 %) twierdzi, że jest w stanie szkolić się lub wolontariatować w innym kraju.

Mniejsze proporcje wymieniają poczucie większego europejskiego (15 %) i utrzymanie znajomości języka używanego w rodzinie (13 %) jako kluczowe zalety nauki nowego języka.

29 QB2. „Jakie są Państwa zdaniem główne zalety nauki nowego języka?”

30 Porównanie z wynikami poprzedniej fali jest utrzymywane ze względu na kompletność. Istotne odchylenia obecnych wyników od wyników obserwowanych w poprzedniej fali należy jednak interpretować ostrożnie, ponieważ pytanie zawiera teraz nowe warianty odpowiedzi, które nie były częścią formułowania pytania w 2012 r.

Na szczeblu krajowym w 17 państwach członkowskich co najmniej połowa respondentów wymienia pracę w innym kraju jako zaletę nauki nowego języka, przy czym najwyższe wyniki odnotowano w Grecji (84 %), na Litwie (75 %), na Słowacji (67 %) i w Portugalii (64 %).

Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć o tym w Holandii (33 %), Belgii (39 %) i na Malcie (40 %).

Umożliwienie zrozumienia ludzi z innych kultur jest najczęściej wymieniane jako powód do nauki w Szwecji (69 %) i Danii (67 %). Jest to najczęściej wymieniana korzyść w tych krajach wraz z Maltą (63 %), Niderlandami (57 %), Austrią (54 %), Luksemburgiem (53 %) i Niemcami (48 %). Respondenci w Rumunii (27 %), Polsce (31 %) i na Cyprze (36 %) są najmniej skłonni do tego zdania.

Korzystanie z wakacji za granicą jest najczęściej cytowanym powodem nauki dodatkowego języka we Francji (48 %), przy czym ogólnie najwyższe wyniki odnotowano na Malcie (61 %), na Słowacji (59 %) i w Austrii (58 %), a najniższych w Chorwacji (28 %) i Bułgarii, Polsce i Hiszpanii (31 % wszystkich).

Żadna inna zaleta nie jest najczęściej cytowana w żadnym kraju UE. Jednak w przypadku niektórych z tych korzyści większość respondentów w niektórych państwach członkowskich nadal postrzega je jako kluczowe korzyści

QB2. Jakie są Państwa zdaniem główne zalety nauki nowego języka? (MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE) (%)

	UE-27	BA	BG	CZ	DK	D0W	DE	D0E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	P R Z Y	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Możliwość pracy w innym kraju	51	39	51	60	55	45	45	45	56	58	84	61	48	49	51	48	60	75	47	58	40	33	49	50	64	45	58	67	60	50
Być w stanie zrozumieć ludzi z innych kultur	45	42	41	50	67	48	48	48	52	44	64	49	45	48	40	36	41	55	53	39	63	57	54	31	44	27	53	54	54	69
Do wykorzystania w wakacje za granicą	42	41	31	44	48	44	46	55	51	42	62	31	48	28	40	39	41	57	45	40	61	46	58	31	34	34	49	59	45	39
Aby uzyskać lepszą pracę w naszym kraju	42	46	43	29	32	40	38	33	51	37	82	58	29	36	47	55	47	60	50	49	31	24	45	41	46	36	46	54	44	30
Do wykorzystania w pracy (w tym w podróży służbowej za granicę)	40	41	31	43	44	42	42	41	45	37	58	41	38	27	40	42	41	48	45	45	36	50	48	27	26	23	45	43	60	53
Aby spotkać się z ludźmi z innych krajów	38	35	38	35	54	41	42	43	42	38	64	37	40	37	31	27	44	54	47	29	53	38	42	32	44	27	42	50	40	49
Możliwość studiowania w innym kraju	37	30	30	46	38	37	37	36	45	39	73	41	34	25	32	34	50	61	40	39	22	27	35	32	45	29	44	56	48	41
Dla osobistej satysfakcji	34	36	34	30	35	32	30	23	32	33	40	40	31	31	39	40	34	39	43	28	57	27	29	35	30	32	43	30	29	44
Aby móc korzystać z Internetu	25	24	30	25	31	23	26	38	41	18	49	18	19	35	22	39	30	47	22	27	46	26	37	20	24	30	44	29	32	28
Możliwość szkolenia lub wolontariatu w innym kraju	20	20	8	13	31	23	24	29	34	23	26	20	17	18	16	7	26	41	23	25	14	24	32	14	12	16	26	17	25	22
Czuć się bardziej Europejczykiem	15	10	21	11	16	17	16	10	19	20	26	11	9	19	19	11	23	42	21	23	36	8	21	22	11	18	19	24	8	11
Aby nadać za znajomością języka, którym posługuje się Twoja rodzina	13	17	8	7	15	15	14	10	11	21	15	13	14	7	14	9	15	26	27	15	19	11	22	12	7	11	14	10	6	20
Brak	1	1	3	2	0	1	1	2	1	1	0	1	2	4	2	3	0	1	0	2	1	1	3	1	5	2	1	0	0	0
Nie wiem	1	1	2	1	1	1	1	1	2	1	0	1	2	1	1	0	1	1	0	0	2	0	1	1	2	2	1	1	1	0
Inne	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0	1	0	0	0	0

Wrzesień/
październik23

Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

Poprawa perspektyw zatrudnienia w kraju pochodzenia jest najprawdopodobniej wymieniana przez respondentów w Grecji (82 %), a następnie na Litwie (60 %), w Hiszpanii (58 %) i na Słowacji (54 %). Jest to najczęściej cytowany powód na Cyprze (55 %) i w Belgii (46 %). Respondenci w Holandii (24 %), Francji i Czechach (29 %) i Szwecji (30 %) są najmniej skłonni sądzić, że jest to kluczowa korzyść z nauki nowego języka.

dla nauki nowego języka.

Wykorzystanie w pracy jest poglądem większości w dwóch państwach członkowskich: Finlandia (60 %) i Grecja (58 %). Respondenci w Rumunii (23 %) są najmniej skłonni sądzić, że jest to zaleta nauki nowego języka.

Spotkanie z ludźmi z innych krajów jest poglądem większości w czterech państwach członkowskich: Grecja

(64 %), Dania i Litwa (54 %) i Malta (53 %). Jest to najmniej rozpowszechniona opinia w Rumunii (27 %).

Możliwość studiowania w innym kraju jest cytowana głównie w Grecji (73 %), Litwie (61 %) i Słowacji (56 %), a najmniej wspomniano na Malcie (22 %) i Chorwacji (25 %).

O zadowoleniu osobistym najczęściej wspominają respondenci na Malcie (57 %), a najmniej prawdopodobna wzmianka o tym w Holandii (27 %) i na Węgrzech (28 %).

W przypadku tych korzyści, w przypadku których tylko mniejszość respondentów w każdym państwie członkowskim uważa, że są one istotnymi korzyściami Of w nauce nowego języka, w Grecji najprawdopodobniej wymienia się umożliwienie korzystania z internetu (49 %), a najmniej prawdopodobne jest, że będzie to punkt widzenia w Polsce (20 %); możliwość szkolenia się lub wolontariatu w innym kraju jest najczęściej cytowana na Litwie (41 %), przy czym najmniej wzmianki na Cyprze

(7 %), odczuwanie większej liczby europejskich wyników na Litwie (42 %) i w Holandii (8 %), utrzymywanie znajomości języka używanego przez rodzinę jest również najczęściej cytowane na Litwie (26 %), przy czym najmniej w Finlandii (6 %).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Mężczyźni są nieco bardziej skłonni niż kobiety do cytowania języka w pracy, na przykład w przypadku podróży służbowych za granicę (41 % wobec 38 %).
- Młodsza demografia ogólnie osiąga wyższe wyniki pod względem wszystkich wymienionych zalet nauki nowego języka. Na przykład osoby w wieku 15–24 lat w porównaniu z osobami w wieku 55 lat i wyższym częściej wymieniają zdolność do pracy w innym kraju (58 % vs 47 %) lub spotkania z osobami z innych krajów (45 % vs 35 %).

QB2 Jakie są Państwa zdaniem główne zalety nauki nowego języka?(MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE)(% – EU)

	Do wykorzystania w wakacje za granicą	Do wykorzystania w pracy (w tym w podróży służbowej za granicę)	Możliwość studiowania w innym kraju	Możliwość pracy w innym kraju	Możliwość szkolenia lub wolontariatu w innym kraju	Aby uzyskać lepszą pracę w naszym kraju	Dla osobistej satysfakcji	Aby nadażyć za znajomością języka, którym posługuje się Twoja rodzina	Aby spotkać się z ludźmi z innych krajów	Być w stanie zrozumieć ludzi z innych kultur	Czuć się bardziej Europejczykiem	Aby móc korzystać z Internetu	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	42	40	37	51	20	42	34	13	38	45	15	25	0	1	1
Płeć															
Człowiek	42	41	36	52	19	41	33	13	39	46	16	26	0	2	1
Kobieta	42	38	38	51	20	42	34	14	37	45	15	23	0	1	1
Wiek															
15-24	47	44	51	58	26	46	34	17	45	51	15	30	0	0	0
25-39	42	44	38	54	20	43	34	14	40	49	16	29	0	1	0
40-54	43	41	34	52	20	44	36	14	39	44	15	23	0	1	1
55 +	40	35	33	47	17	39	32	12	35	42	15	22	0	3	2
Edukacja (koniec)															
15—	33	31	33	51	16	44	29	11	30	36	12	19	0	5	3
16-19	42	36	32	49	18	41	32	12	35	40	15	24	0	1	1
20+	46	47	40	53	21	42	37	15	43	53	16	26	0	0	0
Nadal studiuje	45	47	54	57	28	45	35	17	47	56	16	31	0	0	0
Kategoria społeczno-zawodowa															
Samozatrudniony	39	46	34	55	18	41	33	11	39	45	16	24	0	1	0
Zarządcy	47	49	39	53	24	42	38	15	43	55	18	25	0	0	0
Pozostałe białe kołnierze	46	42	35	51	19	46	37	13	40	48	18	25	0	1	0
Pracownicy ręczni	40	36	35	51	19	43	32	14	37	41	14	25	0	2	1
Osoby domowe	34	30	33	48	17	42	33	14	31	37	14	26	0	3	3
Bezrobotny	39	37	32	49	15	44	34	13	37	42	12	26	0	3	2
Emerytowany	40	34	34	48	17	37	31	12	34	41	15	21	0	3	2
Studenci	45	47	54	57	28	45	35	17	47	56	16	31	0	0	0
Trudności z płaceniem rachunków															
Przez większość czasu	35	37	36	55	17	45	30	14	37	41	14	23	0	4	1
Od czasu do czasu	39	36	33	50	18	43	33	14	37	41	16	25	0	2	1
Prawie nigdy/Nigdy	44	42	38	51	21	41	35	13	39	48	15	25	0	1	1
Zalóżmy, że należymy do															
Klasa robotnicza	38	35	35	53	18	45	32	13	36	41	14	23	0	3	2
Niższa klasa średnia	38	35	35	47	16	39	31	13	38	41	13	23	0	2	1
Klasa średnia	44	42	37	51	21	42	35	14	39	47	16	26	0	1	1
Wyższa klasa średnia	46	52	41	53	25	40	34	15	41	54	19	26	0	0	0
Klasa wyższa	48	44	43	49	19	37	35	13	37	47	12	29	0	0	0

- Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, w porównaniu z tymi, które ukończyły 15 lat lub mniej, również osiągają wyższe wyniki pod względem wszystkich wymienionych korzyści płynących z nauki nowego języka, takich jak umiejętność zrozumienia osób z innych kultur (53 % vs 36 %) lub poczucie, że są bardziej europejskie (16 % vs 12 %).
- Studenci najprawdopodobniej (57 %) przytoczą możliwość pracy w innym kraju, zwłaszcza w porównaniu z pracownikami fizycznymi i białymi kołnierzykami (zarówno 51 %), ale także osobami domowymi (48 %). Menedżerowie są bardziej skłonni (55 %) przytaczać, że są w stanie zrozumieć ludzi z innych kultur, w porównaniu do osób samozatrudnionych (45 %) i osób domowych (37 %). Studenci, bardziej niż jakakolwiek inna grupa zawodowa, to zdolność do nauki w innym kraju (54 %), zwłaszcza w porównaniu z emerytami (34 %), osobami domowymi (33 %) i bezrobotnymi (32 %).

Ci, którzy „prawie nigdy” nie mają trudności z opłaceniem rachunków, zwłaszcza w porównaniu z tymi, którzy zmagają się przez większość czasu, uważają, że zaletą jest korzystanie z niego podczas wakacji za granicą (44 % w porównaniu z 35 %).

Respondenci, którzy uważają się za należących do klasy średniej, są najbardziej prawdopodobni (54 %) wspominając, że są w stanie zrozumieć ludzi z innych kultur jako powód do nauki dodatkowego języka, zwłaszcza w porównaniu z osobami w klasie pracującej lub niższej (zarówno 41 %). Natomiast osoby należące do klasy robotniczej są znacznie bardziej skłonne (45 %) do powołania się na lepszą pracę w swoim kraju niż w klasie niższej średniej (39 %) lub wyższej (37 %).

Aktywni uczący się języków, a zwłaszcza ci, którzy są bardzo aktywni, są bardziej skłonni niż nieaktywni wymieniać wszystkie powody jako zalety nauki nowego języka. Te korzyści, w przypadku których istnieje największa względna różnica między proporcjami osób aktywnych uczących się a nieaktywnymi osobami posiadającymi pogląd, to: zdolność do studiowania w innym kraju (odpowiednio 46 % w porównaniu z 35 %); korzystanie z niego w pracy (49 % vs. 37 %); spotkania z osobami z innych krajów (45 % w porównaniu z 36 %); zrozumienie ludzi z innych kultur (57 % w porównaniu z 42 %); zadowolenie osobiste (40 % w porównaniu z 32 %); korzystanie z Internetu (29 % w porównaniu z 24 %); utrzymanie znajomości języka rodzinnego (17 % vs. 12 %) ³¹.

31 Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się,

Co czwarty Europejczyk uczy się obecnie języka lub zamierza rozpocząć działalność w nadchodzącym roku.

Respondenci zostali również zapytani o ich stosunek do nauki nowego języka ³².

Prawie połowa (48 %, +3) respondentów twierdzi, że niedawno nie nauczyła się języka i nie zamierza rozpocząć w nadchodzącym roku. Co piąty (21 %, =) twierdzi, że nigdy nie nauczył się żadnego innego języka niż język ojczysty. Około jeden na siedmiu (14 %, -1) nadal uczył się języka w ciągu ostatnich 2 lat, podczas gdy blisko co dziesiąty (9 %, +1) niedawno nie nauczył się języka, ale zamierza rozpocząć w nadchodzącym roku. Mniejszość (6 % =) zaczęła uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat.

a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego zrobić w nadchodzącym roku.

32 QB3. Która z poniższych sytuacji dotyczy Ciebie?

Na poziomie krajowym widzimy, że w 15 krajach ponad połowa respondentów twierdzi, że niedawno nie nauczyła się języka i nie zamierza rozpocząć działalności w nadchodzącym roku, z najwyższymi wynikami odnotowanymi na Malcie (69 %), na Litwie (66 %) i w Danii (60 %). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to na Cyprze i Irlandii (zarówno 32 %), Luksemburgu i Hiszpanii (zarówno 38 %), jak i w Rumunii (40 %).

Respondenci najczęściej twierdzą, że nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty w Rumunii (40 %), Irlandii (38 %) i Portugalii (33 %), przy najniższych wynikach w tym zakresie zaobserwowanych w Szwecji (2 %), Danii, Holandii i Luksemburgu (3 % wszystkich) i Słowenii (4 %).

Blisko trzech na dziesięciu (29 %) na Cyprze twierdzi, że w ciągu ostatnich dwóch lat nadal uczy się języka, a następnie Finlandia (24 %) i Szwecja (22 %). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to na Malcie (7 %), Portugalii i Grecji (8 %) i Chorwacji (10 %). Respondenci najczęściej twierdzą, że nie nauczyli się języka w ostatnim czasie, ale zamierzają rozpocząć w nadchodzącym roku w Luksemburgu (21 %), Polsce i Estonii (zarówno 15 %) oraz na Węgrzech, Austrii i Belgii (13 % wszystkich). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to w Grecji (5 %), Hiszpanii (6 %) oraz Bułgarii, Irlandii, Francji, Litwie i Rumunii (7 % wszystkich).

Największe prawdopodobieństwo, że respondenci zaczęli uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, znajduje się w Luksemburgu (17 %), a następnie w Niderlandach (14 %), Belgii (13 %), Szwecji (11 %) i na Łotwie (10 %), a wszystkie pozostałe państwa członkowskie uzyskały mniej niż jeden na dziesięć punktów w tym zakresie.

W porównaniu z 2012 r. do 2023 r. obserwujemy kilka interesujących zmian na poziomie krajowym. W 16 państwach członkowskich respondenci częściej twierdzą,

że nie nauczyli się języka w ostatnim czasie i nie zamierzają rozpocząć działalności w nadchodzącym roku, przy czym największy wzrost odnotowano w Portugalii (49 %, +15), Litwie (66 %, +11) i Hiszpanii (38 %, +10). Wśród dziewięciu krajów, w których proporcje te spadły, najbardziej godne uwagi są Cypr (32 %, -26), Irlandia (32 %, -15) i Luksemburg (66 %, -11). Wśród najbardziej znaczących wzrostów respondentów, którzy twierdzą, że nigdy nie nauczyli się żadnego innego języka niż ich język ojczysty, są Rumunia (40 %, +28), Irlandia (38 %, +11) i Polska (18 %, +11), przy znacznych spadkach odnotowanych w Portugalii (33 %, -15) i Hiszpanii (30 %, -11). W pięciu krajach respondenci częściej twierdzą, że w ciągu ostatnich dwóch lat nadal uczyli się języka; najbardziej godne uwagi są: Cypr (29 %, +15), Hiszpania (19 %, +7), ze znacznym spadkiem w Rumunii (7 %, -8), Łotwie (16 %, -8), Litwie (14 %, -5) i w Polsce (13 %, -5). Znaczny wzrost odsetka respondentów, którzy niedawno nie nauczyli się języka, ale zamierzają rozpocząć w nadchodzącym roku, występuje w Polsce (15 %, +7) i we Włoszech (13 %, +5). Respondenci częściej twierdzą, że w ciągu ostatnich 2 lat zaczęli uczyć się nowego języka w Holandii (14 %, +7), Belgii (13 %, +4), Szwecji (11 %, +4), Malcie (6 %, +3), Irlandii (8 %, +2) i Grecji (3 %, +1).

QB3. Która z poniższych sytuacji dotyczy Ciebie? (UE27) (%)

QB3. Która z poniższych sytuacji dotyczy Ciebie?

	UE-27	BA DŻ	BG	CZ	DK	D- W	DE	D-E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PR ZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Zacząłeś uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich 2 lat	6	13	3	8	9	9	7	3	7	8	3	6	7	4	3	7	10	4	17	3	6	14	6	3	3	3	8	3	7	11
Uczyłeś się języka w ciągu ostatnich 2 lat	14	15	11	13	15	12	12	12	18	11	8	19	14	10	13	29	16	14	19	11	7	16	14	13	8	7	16	19	24	22
Ostatnio nie nauczyłeś się języka, ale zamierzasz zacząć w nadchodzącym roku.	9	13	7	8	12	9	8	5	15	7	5	6	7	12	13	9	11	7	21	13	8	11	13	15	5	7	12	9	10	9
Ostatnio nie nauczyłeś się języka i nie zamierzasz zacząć w nadchodzącym roku.	48	45	53	56	60	49	51	57	52	32	59	38	50	58	41	32	54	66	38	45	69	53	45	50	49	40	59	58	51	54
Nigdy nie nauczyłeś się języka innego niż język ojczysty	21	11	23	14	3	20	20	20	6	38	24	30	18	13	29	16	7	7	3	26	7	3	21	18	33	40	4	10	5	2
Nie wiem	2	3	3	1	1	1	2	3	2	4	1	1	4	3	1	7	2	2	2	2	3	3	1	1	2	3	1	1	3	2

Analizaspoleczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Kobiety są nieco bardziej skłonne niż mężczyźni (23 % vs 20 %) powiedzieć, że nigdy nie nauczyły się żadnego innego języka niż twój język ojczysty.
- Starsi respondenci są znacznie bardziej skłonni do nauki języków niż młodzi. Na przykład połowa (50 %) osób w wieku 55 lat i starszych twierdzi, że niedawno nie nauczyła się języka i nie zamierza zacząć w nadchodzącym roku, w porównaniu z 22 % osób w wieku 15-24 lat. To samo dotyczy tych, którzy twierdzą, że nigdy nie nauczyli się języka innego niż twój język ojczysty (35 % vs 6 %). Prawie co piąty (18 %) osób w wieku 15-24 lat zaczął uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w porównaniu z 2 % osób w wieku 55 lat i starszych.
- Ponad połowa (54 %) osób, które przebywały w szkole w wieku powyżej 20 lat, częściej twierdzi, że nie nauczyła się języka w ostatnim czasie i nie zamierza zacząć w nadchodzącym roku, w porównaniu do co trzeciego (32 %) osób, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych. I odwrotnie, lepiej wykształcona grupa jest siedem razy bardziej skłonna do nauki nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat niż ich mniej wykształceni rówieśnicy (7 % vs 1 %).

- Inni pracownicy umysłowi są najbardziej skłonni (14 %) powiedzieć, że niedawno nie nauczyli się języka, ale zamierzasz zacząć w nadchodzącym roku, w porównaniu z osobami samozatrudnionymi (12 %), pracownikami fizycznymi i studentami (zarówno 10 %), bezrobotnymi (8 %), osobami domowymi (5 %) i emerytami (4 %).
- Respondenci, którzy przez większość czasu mają problemy z płaceniem rachunków, są bardziej skłonni (34 %) powiedzieć, że nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty niż ci, którzy nigdy nie borykają się z takimi problemami (18 %).
- Co czwarty (26 %) spośród tych, którzy uważają się za należących do klasy wyższej, twierdzi, że nadal uczy się języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w porównaniu do 15 % w klasie średniej i 8 % w klasie robotniczej.

QB3 Która z poniższych sytuacji dotyczy Ciebie? (% – UE)

	Zacząłeś uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich 2 lat	Uczysz się języka w ciągu ostatnich 2 lat	Ostatnio nie nauczyłeś się języka, ale zamierzasz zacząć w nadchodzącym roku.	Ostatnio nie nauczyłeś się języka i nie zamierzasz zacząć w nadchodzącym roku.	Nigdy nie nauczyłeś się języka innego niż język ojczysty	Nie wiem
UE-27	6	14	9	48	21	2
Płeć						
Człowiek	6	15	9	48	20	2
Kobieta	6	13	9	47	23	2
Wiek						
15-24	18	42	11	22	6	1
25-39	8	18	14	48	10	2
40-54	4	10	10	58	16	2
55 +	2	5	6	50	35	2
Edukacja (koniec)						
15—	1	2	3	32	60	2
16-19	3	6	9	56	24	2
20+	7	17	12	54	8	2
Nadal studiuje	22	49	10	16	2	1
Kategoria społeczno-zawodowa						
Samozatrudniony	6	13	12	53	14	2
Zarządcy	8	18	13	54	6	1
Pozostałe białe kołnierze	6	12	14	56	11	1
Pracownicy rączni	4	8	10	53	23	2
Osoby domowe	3	3	5	44	42	3
Bezrobotny	5	14	8	45	26	2
Emerytowany	2	5	4	48	39	2
Studenci	22	49	10	16	2	1
Trudności z płaceniem rachunków						
Przez większość czasu	5	8	7	44	34	2
Od czasu do czasu	6	11	11	44	26	2
Prawie nigdy/Nigdy	6	15	9	50	18	2
Założmy, że należymy do						
Klasa robotnicza	4	8	5	45	36	2
Niższa klasa średnia	6	11	9	46	26	2
Klasa średnia	6	15	11	50	16	2
Wyższa klasa średnia	10	22	12	49	5	2
Klasa wyższa	6	26	10	50	8	0

4. Zachęty do nauki nowego języka

Respondenci otrzymali listę powodów, które mogłyby zachęcić kogoś do nauki języka i zapytali, co znacznie zwiększyłoby prawdopodobieństwo, że nauczą się języka lub poprawią swoje dotychczasowe umiejętności w jednym z nich. Jeśli respondenci wymienili więcej niż jeden powód, każdy z wymienionych przez nich powodów został zarejestrowany³³.

Europejczycy najprawdopodobniej uważają, że bezpłatne lekcje są najlepszą zachętą do nauki lub doskonalenia umiejętności językowych, a następnie perspektywami mobilności.

Najczęściej cytowanym powodem, który sprawiłby, że Europejczycy znacznie częściej uczą się lub doskonalą umiejętności językowe, jest zapewnianie bezpłatnych lekcji. Ponad jedna czwarta Europejczyków (27 %, -2 punkty procentowe w porównaniu z 2012 r.) twierdzi, że zachęciłoby to ich do 50. Blisko jedna piąta Europejczyków twierdzi, że byłaby zachęcana, gdyby istniała perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie (18 %, +2) lub gdyby mieli okazję się tego nauczyć w kraju, w którym mówi się językiem (18 % =).

Innymi powszechnymi zachętami przywoływanymi przez respondentów są: gdyby otrzymali za nie wynagrodzenie (17 %, -1), lub gdyby mogli znaleźć kurs, który pasowałby do ich harmonogramu (17 %, +1), jeśli prowadziłoby to do awansu/lepszych perspektyw zawodowych (16 %, -2) lub gdyby istniała perspektywa pracy za granicą na późniejszym etapie (16 % =).

Nieco mniejsza część wymienia swojego pracodawcę zezwalającego na wolny czas pracy na lekcje (13 %, -2), dostępność dobrych aplikacji lub kursów online (11 %, +1) lub dobrych kursów w mediach offline (np. telewizja lub radio) (7 %, =).

Co dziesiąty respondent (10 %, -4) twierdzi, że nie chce się uczyć ani doskonalić żadnego języka, a jeden na dziewięciu (12 %, -1) respondentów twierdzi, że żaden z powodów nie zwiększyłby ich prawdopodobieństwa uczenia się lub poprawy umiejętności językowych.

Na szczeblu krajowym widzimy, że kraje, w których respondenci najczęściej twierdzą, że bezpłatne lekcje zachęciłyby ich do nauki języka lub poprawy umiejętności na jednym z nich, to Cypr (44 %), a następnie Grecja (42 %) i Luksemburg (34 %). Finlandia jest najmniej prawdopodobna ze wszystkich państw członkowskich UE, aby mieć taką opinię (13 %).

Perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie prawdopodobnie zostanie wymieniona jako motywacja do uczenia się w Grecji (30 %), we Francji (27 %) i na Słowacji (25 %), a najmniej prawdopodobne jest, że będzie ona miała miejsce w Portugalii i Hiszpanii (zarówno 12 %), Cyprze (13 %) oraz na Malcie i w Niemczech (oba 14 %).

Respondenci w Szwecji (40 %) uważają, że nauka języka w kraju, w którym jest używany, zachęciłaby ich do tego, a ci w Portugalii (11 %) najmniej prawdopodobni.

33 QB6. „Które z poniższych, jeśli w ogóle, sprawi, że znacznie bardziej prawdopodobne jest, aby nauczyć się języka, lub poprawić swoje umiejętności w nim?”

QB6. Które z poniższych, jeśli w ogóle, sprawi, że znacznie bardziej prawdopodobne jest, aby nauczyć się języka, lub poprawić swoje umiejętności w nim? (MOŻLIWOŚĆ WIELU ODPOWIEDZI) (UE27) (%)

QB6. Które z poniższych, jeśli w ogóle, sprawi, że znacznie bardziej prawdopodobne jest, aby nauczyć się języka, lub poprawić swoje umiejętności w nim? (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI)

	UE-27	BA	BG	CZ	DK	D-W	DE	D-E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Gdyby lekcje były bezpłatne	27	27	27	31	29	31	30	26	29	33	42	21	23	27	31	44	31	32	34	19	23	22	22	26	19	27	26	24	13	20
Jeśli miałeś okazję nauczyć się tego w kraju, w którym mówi się językiem	18	19	14	21	26	20	20	20	26	20	21	11	21	17	17	14	12	17	18	15	15	27	23	13	11	15	19	25	28	40
Jeśli istnieje perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie	18	19	22	16	21	13	14	16	21	19	30	12	27	12	17	13	17	22	20	15	14	24	19	15	12	18	19	25	18	19
Gdyby ci za to zapłacono	17	21	18	21	18	14	14	15	27	23	29	14	15	27	15	26	15	16	21	14	18	19	16	13	18	23	22	18	20	30
Jeśli możesz znaleźć kurs, który pasuje do Twojego harmonogramu	17	24	14	12	27	23	23	20	23	18	20	13	12	16	17	23	14	13	27	14	20	18	19	13	9	13	17	16	18	28
Jeśli prowadziłyby to do awansu\ lepszych perspektyw zawodowych	16	17	16	22	21	14	14	14	24	15	31	17	11	21	12	32	21	21	21	12	11	22	19	16	10	19	24	23	20	23
Jeśli istnieje perspektywa pracy za granicą na późniejszym etapie	16	13	23	21	25	12	12	12	20	18	33	13	15	16	12	22	15	24	15	19	12	27	17	14	12	21	24	28	25	24
Jeśli Twój pracodawca pozwolił Ci na wolne od pracy na lekcje	13	23	8	21	19	14	14	14	22	14	18	10	11	12	9	22	12	14	30	13	13	16	17	9	10	13	13	17	16	29
Brak	12	9	9	10	8	15	15	15	7	14	11	14	14	12	10	13	12	9	7	17	13	7	16	7	22	11	8	6	8	6
Jeśli dostępne są dobre aplikacje lub kursy online	11	14	8	8	14	15	15	14	13	14	14	7	9	12	11	17	10	13	15	10	14	15	13	11	6	9	11	9	14	17
Nie chcesz się uczyć ani doskonalić żadnego języka	10	6	13	6	5	7	9	18	9	8	10	19	9	8	11	5	6	19	3	10	24	4	11	7	18	8	10	8	5	2
Jeśli dobre kursy były dostępne w mediach offline (np. w telewizji lub radiu)	7	11	4	4	7	5	5	6	8	9	7	4	8	10	9	9	6	6	6	8	8	6	12	10	5	9	5	6	7	7
Nie wiem	2	1	3	3	4	1	1	1	4	2	1	2	4	1	2	0	4	1	2	3	2	1	3	6	4	2	0	2	4	1
Inne	1	2	0	1	4	1	1	0	2	0	1	2	1	1	0	0	1	1	1	0	0	1	1	0	1	0	1	1	1	1

Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

Kraje, w których powszechnie uważa się, że ich wynagrodzenie znacznie zwiększyłoby prawdopodobieństwo nauki lub poprawy umiejętności językowych, to Szwecja (30%), Grecja (29%) i Estonia (27%). Jest najmniej prawdopodobne, że będzie postrzegany jako coś, co zachęcałoby do uczenia się wśród respondentów w Polsce (13%) oraz Hiszpanii i na Węgrzech (oba 14%).

Znalezienie kursu, który pasuje do osobistego harmonogramu, prawdopodobnie zostanie wymienione jako czynnik motywujący w Danii i Luksemburgu (27% w każdym z nich), a najmniej prawdopodobne jest, że zostanie on wymieniony jako taki w Portugalii (9%) oraz we Francji i Czechach (zarówno 12%). Przeświadczenie, że lepsze perspektywy zawodowe znacznie zwiększyłyby

szanse na naukę, jest najsilniejsze na Cyprze (32%), w Grecji (31%), Słowenii (24%) i najsłabszych w Portugalii (10%).

Perspektywa pracy za granicą w późniejszym terminie jest najczęściej wymieniana jako powód, który zachęcałby respondentów do nauki w Grecji (33%), Słowacji (28%) i Holandii (27%). Najniższe wskaźniki odnotowano we Włoszech, Portugalii i na Malcie (12% wszystkich) oraz w Belgii i Hiszpanii (po 13%).

Istnieją większe różnice w krajowych poglądach na temat oddania czasu wolnego od pracy przez pracodawcę, przy czym respondenci w Luksemburgu najprawdopodobniej (30%) i respondenci w Bułgarii (8%) sądzą, że znacznie zwiększyłyby to ich prawdopodobieństwo uczenia się.

Dostępność dobrych kursów w Internet, w telewizji lub radiu to dwa powody, które pokazują najmniejsze różnice między krajami. Respondenci w Szwecji (17 %) są najbardziej skłonni sądzić, że dobre aplikacje lub kursy internetowe zachęcałyby do nauki, a osoby w Portugalii (6 %) najmniej prawdopodobne.

Respondenci w Austrii (12 %) i Belgii (11 %) najczęściej przytoczą dobre kursy telewizyjne lub radiowe, a osoby w Bułgarii, Czechach i Hiszpanii (4 % wszystkich) najmniej prawdopodobne.

Kraje, w których respondenci wydają się szczególnie niemotywowani do nauki języka lub doskonalenia istniejących umiejętności, to Malta (24 %) oraz Litwa i Hiszpania (po 19 %), gdzie odpowiednio blisko co czwarty i co piąty spontanicznie mówią, że nie chcą się uczyć ani doskonalić żadnego języka. Porównując wyniki z 2012 r. z wynikami z 2023 r., widzimy, że w pięciu państwach członkowskich wolne lekcje są bardziej skłonne do znacznego zwiększenia szans respondentów na naukę języka lub poprawę ich umiejętności w tym języku, w szczególności w Luksemburgu (34 %, +9) i we Włoszech (31 %, +6), przy czym znaczne spadki odnotowano w Polsce (26 %, -14), Estonii (29 %, -13) i Hiszpanii (21 %, -13) wśród 18 krajów, w których proporcje te spadły. W 11 krajach możliwość nauki języka jest coraz częściej wymieniana, przy czym największy wzrost odnotowano w Grecji (21 %, +8) i na Malcie (15 %, +6), przy czym znaczny spadek odnotowano w Luksemburgu (18 %, -12). Odnotowano również znaczne podwyżki w odniesieniu do perspektyw wyjazdu za granicę na późniejszym etapie w Grecji (30 %, +12), we Włoszech (17 %, +9) i na Słowacji (25 %, +8), które są wypłacane w Grecji (29 %, +9), Estonii (27 %, +8), Portugalii (18 %, +5) i Szwecji (30 %, +5), oraz znalezieniu kursu odpowiadającego ich harmonogramowi na Cyprze (23 %, +10), Estonii (23 %, +7 %) i Belgii (24 %, +5).

Jeśli chodzi o pozostałe przyczyny, w latach 2012–2023 nastąpiły stosunkowo niewielkie zmiany, ale kilka rzeczy się wyróżnia. Coraz częściej wymienia się lepsze perspektywy zawodowe w Grecji (31 %, +14) i na Cyprze (32 %, +8); z tym samym powiedzeniem o perspektywie pracy za granicę na późniejszym etapie; Odpowiednio 33 % (+10) i 22 % (+9). Respondenci są nieco bardziej skłonni do stwierdzenia, że jeśli pracodawca pozwalający im na wolne od pracy na lekcje znacznie zwiększyłoby ich skłonność do nauki języka lub poprawy swoich umiejętności w tym zakresie, czas wolny od pracy na lekcjach w Portugalii (10 %, +5), podczas gdy dostępność dobrych aplikacji lub kursów online jest coraz częściej wymieniana w Holandii (15 %, +6) i Niemczech (15 %, +5).

Respondenci są znacznie bardziej skłonni powiedzieć, że nie chcą uczyć się ani ulepszać żadnego języka na Litwie (19 %, +12) i w Estonii (9 %, +6), przy czym większy

odsetek respondentów twierdzi, że nic nie sprawi, że będą znacznie bardziej skłonni do nauki języka, ani do poprawy ich umiejętności w tym kraju zarejestrowanych na Węgrzech (17 %, +11), Austrii (16 %, +7) i Portugalii (22 %, +7).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

Kobiety są bardziej prawdopodobne niż mężczyźni twierdzą, że nauczyłyby się języka lub doskonaliłyby swoje umiejętności w nim, gdyby były wolne (28 % w porównaniu z 24 %).

Młodszy respondenci, zwłaszcza w wieku 15-24 lat, w porównaniu z osobami w wieku 55+, czego można by się spodziewać po całym ich życiu przed sobą, częściej przytoczą każdy powód jako taki, który znacznie zwiększy ich prawdopodobieństwo nauki lub poprawy jakiegokolwiek języka. Na przykład młodsza grupa uczyłaby się języka lub doskonaliłaby swoje umiejętności w tym zakresie, gdyby istniała perspektywa pracy za granicę na późniejszym etapie (29 % vs 7 %), jeśli prowadzi to do lepszych perspektyw zawodowych/promocji (23 % vs 7 %), jeśli byłyby za to opłacane (25 % vs 10 %), lub gdyby istniały dobre aplikacje lub kursy internetowe (17 % vs. 7 %).

Respondenci, którzy ukończyli naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, zwłaszcza w porównaniu z osobami kończącymi 15 lat lub mniej, częściej wspominają dostępność dobrych kursów internetowych (13 % vs 4 %), możliwość nauki go w kraju, w którym mówi się językiem (24 % vs 7 %), pracodawca zezwalający na czas wolny na lekcje (18 % vs 5 %) lub znalezienie kursu odpowiadającego osobistemu harmonogramowi (21 % vs 7 %).

Biorąc pod uwagę kategorie społeczno-zawodowe, studenci są bardziej skłonni niż jakakolwiek inna grupa, a zwłaszcza w porównaniu z emerytami, aby wspomnieć o dostępności dobrych aplikacji lub kursów w Internecie (19 % vs 5 %); jeżeli poprawiła się perspektywa kariery zawodowej (24 % w porównaniu z 5 %); możliwość nauki w kraju, w którym mówi się językiem (33 % vs 12 %); jeżeli istniała perspektywa wyjazdu za granicę (32 % w porównaniu z 13 %); a jeśli istniała perspektywa pracy za granicę (30 % vs. 6 %). Studenci są najbardziej skłonni (22 %) wspomnieć o tym, że są za to opłacani, zwłaszcza w porównaniu z menedżerami (17 %) i emerytami (8 %). Studenci (25 %), wraz z menedżerami (23 %), najczęściej wspominają o znalezieniu kursu, który pasuje do ich osobistego harmonogramu, w porównaniu z 8 % wśród emerytów.

Ci, którzy mają trudności z płaceniem rachunków przez większość czasu, zwłaszcza w porównaniu z tymi, którzy „prawie nigdy” walczą, są, nie dziwi, bardziej skłonni

powiedzieć, że będą zachęceni do uczenia się, jeśli zostaną za to zapłacone (21 % vs 15 %) i gdyby lekcje były bezpłatne (27 % vs 24 %).

Respondenci, którzy stawiają się wysoko na drabinie społecznej, na przykład ci, którzy uważają się za należących do klasy wyższej, są bardziej skłonni (22 %) wspomnieć o znalezieniu kursu dostosowanego do osobistego harmonogramu niż osoby należące do klasy robotniczej (12 %). To samo dotyczy możliwości nauki w kraju, w którym mówi się językiem (25 % vs 12 %), pracodawcy dającego im wolny czas na naukę (18 % vs 10 %) oraz dostępności dobrych kursów internetowych (15 % vs 8 %).

Nic dziwnego, że aktywni uczący się języków, a szczególnie bardzo aktywni uczący się języków w porównaniu z osobami nieaktywnymi, mają większą skłonność do wskazywania każdego z powodów. Największe różnice względne dotyczą możliwości nauki go w kraju, w którym mówi się językiem (odpowiednio 33 % vs 13 %), dostępności dobrych kursów internetowych (18 % vs 8 %), perspektywa pracy za granicą na późniejszym etapie (27 % vs 12 %) oraz perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie (29 % vs 14 %).

QB6 Które z poniższych, jeśli w ogóle, sprawiłyby, że znacznie bardziej skłoniłoby Cię do nauki języka lub poprawy swoich umiejętności w nim? (MOŻLIWOŚĆ WIELU ODPOWIEDZI) (% – UE)

	Gdyby ci za to zapłacono	Jeśli Twój pracodawca pozwolił Ci na wolne od pracy na lekcje	Gdyby lekcje były bezpłatne	Jeśli dobre kursy były dostępne w mediach offline (np. w telewizji lub radiu)	Jeśli dostępne są dobre aplikacje lub kursy online	Jeśli możesz znaleźć kurs, który pasuje do Twojego harmonogramu	Jeśli prowadzono by to do awansu lepszych perspektyw zawodowych	Jeśli miałeś okazję nauczyć się tego w kraju, w którym mówi się językiem	Jeśli istnieje perspektywa wyjazdu za granicę na późniejszym etapie	Jeśli istnieje perspektywa pracy za granicą na późniejszym etapie	Inne	Nie chcesz się uczyć ani doskonalić żadnego języka	Brak	Nie wiem
UE-27	17	13	27	7	11	17	16	18	18	16	1	10	12	2
Płeć														
Człowiek	18	13	24	7	11	16	18	19	19	17	1	9	12	2
Kobieta	15	12	28	7	12	17	14	18	17	14	1	11	12	3
Wiek														
15-24	25	15	35	11	17	22	23	32	31	29	1	2	4	2
25-39	21	20	31	8	16	22	22	21	20	21	1	4	5	2
40-54	19	17	29	7	12	19	20	17	17	18	1	6	8	2
55 +	10	6	20	6	7	11	7	14	14	7	1	18	20	3
Edukacja (koniec)														
15—	11	5	20	4	4	7	5	7	7	5	0	28	25	3
16-19	16	11	27	6	11	15	13	14	16	13	1	10	13	2
20+	18	18	25	8	13	21	21	24	22	20	1	4	8	2
Nadal studiuje	22	15	38	13	19	25	24	33	32	30	1	1	3	1
Kategoria społeczno-zawodowa														
Samozatrudniony	16	8	26	6	12	21	17	22	19	18	1	6	8	2
Zarządcy	17	22	24	8	15	23	25	24	20	21	0	3	7	1
Pozostałe białe kołnierze	21	22	32	7	15	21	23	20	20	22	1	3	5	2
Pracownicy ręczni	20	16	28	7	11	18	16	15	16	15	1	8	9	3
Osoby domowe	15	6	27	5	8	11	8	9	11	9	1	21	17	3
Bezrobotny	21	9	34	5	8	12	14	16	17	15	1	13	11	1
Emerytowany	8	3	19	6	5	8	5	12	13	6	1	20	24	4
Studenci	22	15	38	13	19	25	24	33	32	30	1	1	3	1
Trudności z płaceniem rachunków														
Przez większość czasu	21	13	27	5	8	13	14	14	16	16	0	14	13	2
Od czasu do czasu	19	13	31	8	11	18	15	16	18	15	0	9	11	2
Prawie nigdy/Nigdy	15	13	24	7	12	17	16	20	18	16	1	10	12	3
Zalóżmy, że należymy do														
Klasa robotnicza	15	10	24	5	8	12	12	12	12	12	1	19	18	3
Niższa klasa średnia	19	11	29	6	10	14	14	16	17	14	1	10	12	2
Klasa średnia	17	14	28	8	13	19	17	20	21	17	1	7	9	2
Wyższa klasa średnia	16	18	23	9	16	20	20	31	21	23	1	2	9	1
Klasa wyższa	9	18	26	11	15	22	22	25	12	21	0	3	10	0
Aktywność jako osoba ucząca się języka														
Bardzo aktywny	19	19	33	11	18	25	23	33	29	27	1	1	3	1
Aktywna	19	19	31	12	19	27	20	26	23	19	1	1	4	1
Nieaktywne	16	10	24	6	8	13	13	13	14	12	1	14	15	3

5. Przeszkody w nauce nowych języków

Respondenci zostali zapytani o różne powody, które mogą zniechęcić ich do nauki dodatkowego języka³⁴.

Najważniejszymi przeszkodami w nauce nowych języków są brak motywacji i brak czasu.

Okolo czterech na dziesięciu (39 %, +3 punkty procentowe w porównaniu z 2012 r.) respondentów twierdzi, że nie są wystarczająco zmotywowani, aby nauczyć się nowego języka. Blisko trzech na dziesięć (28 %, =) twierdzi, że nie ma czasu na naukę prawidłowo, podczas gdy jeden na czterech (25 %, +4) twierdzi, że nie jest dobry w językach. Dla jednego na pięciu (20 %, -6) respondentów nauka nowego języka jest zbyt droga, a następnie 17 % (+1), którzy twierdzą, że nie mają wystarczających możliwości używania tego języka z ludźmi, którzy go posługują. Jeden na dziesięciu (10 %, +2) wspomina słabe metody nauczania\ nieodpowiednie materiały do nauki (książki, materiały audio-wizualne offline itp.), przy czym mniejszy odsetek respondentów twierdzi, że nie mają wystarczającej ekspozycji na język w telewizji, radiu, gazetach itp. (7 %, +2), trudno jest znaleźć informacje na temat tego, co jest dostępne (5 %, +1), najbliższe miejsce, w którym mogliby nauczyć się języka, jest zbyt daleko (5 %, -1), nie ma kursu dostępnego w języku, którego chcesz się nauczyć (5 %, +2), nie ma kursu dostępnego dla Twojego poziomu wiedzy (5 %, +1), mieli negatywne doświadczenia w przeszłości (5 %, +3) lub że dostępność narzędzi tłumaczeniowych online sprawia, że nauka nowych języków jest zbędna (5 %). Jeden na dziesięciu (10 %, -5) nie cytuje żadnego z powyższych. Dostępność internetowych narzędzi tłumaczeniowych była nową opcją w tym badaniu Eurobarometru, ponieważ ich dostępność uogólniła się w ciągu ostatnich kilku lat, ale wydaje się, że nie jest to istotny powód, dla którego Europejczycy nie uczą się języków obcych.

Na szczeblu krajowym widzimy, że brak motywacji jest najważniejszym powodem w każdym państwie członkowskim, z wyjątkiem Cypru, gdzie najczęściej cytowanym powodem jest brak czasu. W czterech krajach ponad połowa respondentów twierdzi, że nie jest wystarczająco zmotywowana: Szwecja (56 %), Łotwa (53 %), Malta (52 %) i Grecja (51 %). Jest to najmniej prawdopodobne w Polsce (27 %), na Cyprze (30 %) i w Bułgarii (31 %).

Brak czasu na odpowiednie badania jest najczęściej cytowanym powodem na Cyprze (48 %), przy czym ten sam odsetek respondentów wspomina o tym na Malcie (48 %), a następnie w Grecji (41 %) i Szwecji (39 %).

Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć to w Czechach (23 %) oraz na Litwie i Rumunii (po 25 %).

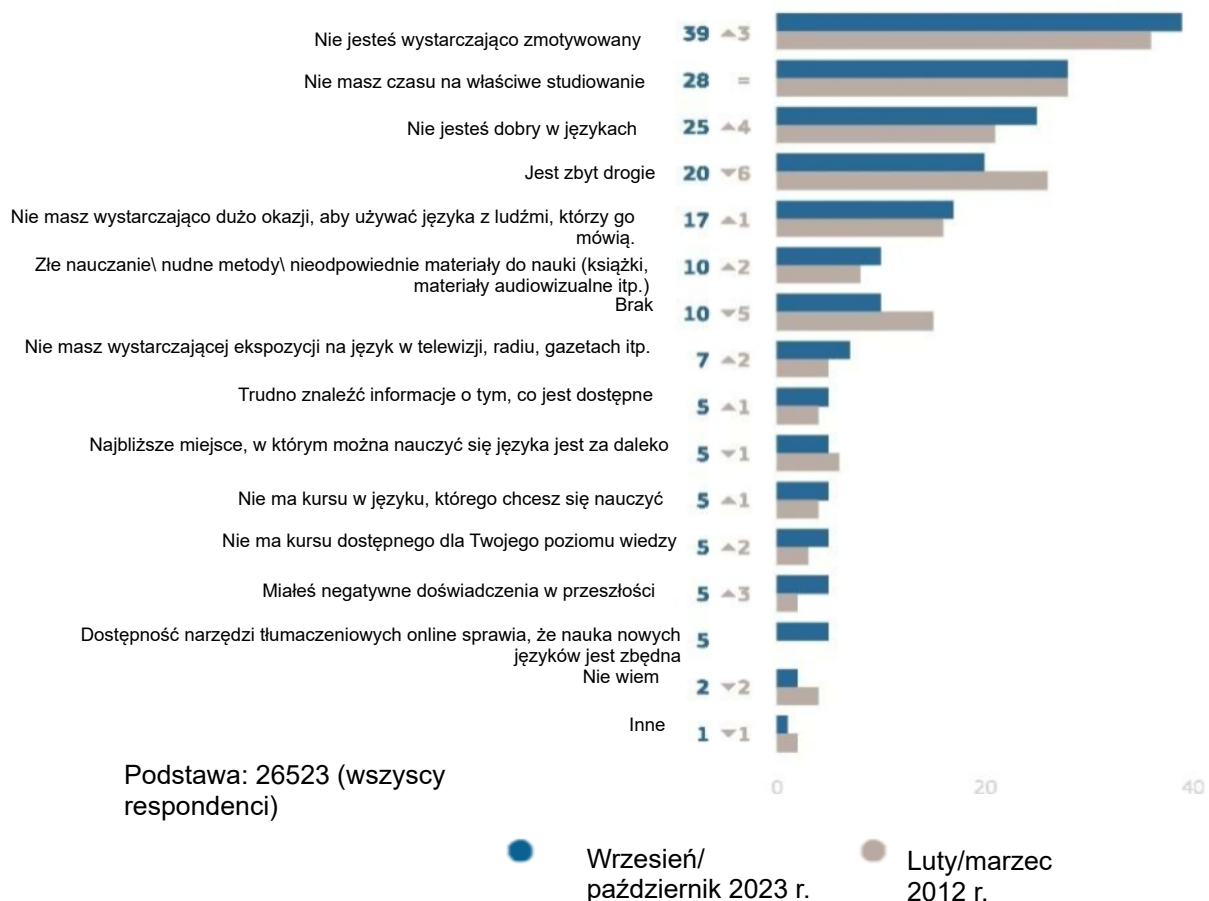
Respondenci najczęściej twierdzą, że nie są dobrzy w językach w Czechach, Austrii i na Słowacji (32 % wszystkich), w Bułgarii (30 %) oraz w Belgii i na Węgrzech (po 29 %). Najniższe wyniki w tym zakresie odnotowano w Portugalii (11 %), na Cyprze (15 %) i na Malcie (16 %).

W pięciu krajach więcej niż co czwarty twierdzi, że jest to zbyt drogie: Grecja (41 %), Cypr (34 %), Estonia (27 %) oraz Węgry i Austria (po 26 %), z najniższymi wynikami w Finlandii (4 %), Malcie (5 %) i Szwecji (7 %).

Respondenci z dużym prawdopodobieństwem twierdzą, że nie mają wystarczających możliwości posługiwania się językiem z osobami, które posługują się nim we Francji (25 %), Szwecji (24 %) i Finlandii (23 %). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to w Hiszpanii (8 %), Portugalii (9 %) oraz Bułgarii, na Litwie i w Polsce (11 % wszystkich).

34 QB5. Przeczytam listę różnych powodów, które mogą zniechęcić ludzi do nauki innego języka. Które, jeśli w ogóle, z tych powodów miałyby do Ciebie zastosowanie? (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI):

QB5. Przeczytam listę różnych powodów, które mogą zniechęcić ludzi do nauki innego języka. Które, jeśli w ogóle, z tych powodów miałyby zastosowanie do Ciebie? (MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE) (EU27) {%}

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

QB5. Przeczytałem listę różnych powodów, które mogą zniechęcić ludzi do nauki innego języka. Które, jeśli w ogóle, z tych powodów mają zastosowanie do Ciebie? (MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE)

	UE-27	BADZ	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Nie jesteś wystarczająco zmotywowany	39	39	31	46	49	43	38	38	51	38	40	39	35	30	53	44	40	34	52	46	37	27	45	28	49	40	41	56
Nie masz czasu na właściwe studiowanie	28	33	27	23	34	33	32	30	41	26	18	32	26	48	30	25	34	27	48	37	31	23	23	25	27	30	30	39
Nie jesteś dobry w językach	25	29	30	32	19	29	24	27	21	21	21	17	25	15	23	24	20	29	16	28	32	24	11	20	27	32	24	15
Jest zbyt drogie	20	14	25	25	17	20	27	20	41	19	14	18	27	34	13	23	20	26	5	15	26	25	13	18	18	20	4	7
Nie masz wystarczająco dużo okazji, aby używać języka z ludźmi, którzy go mówią.	17	23	11	20	18	19	22	14	18	8	25	14	14	13	15	11	21	11	14	16	19	11	9	16	15	14	23	24
Złe nauczanie\ nudne metody\ nieodpowiednie materiały do nauki (książki, materiały audiowizualne itp.)	10	12	3	6	10	11	11	10	7	8	14	7	9	8	9	7	7	5	5	9	11	8	3	7	8	11	17	11
Brak	10	7	12	7	6	14	8	11	6	13	9	12	8	11	5	12	3	12	9	12	12	6	15	11	8	6	9	6
Nie masz wystarczającej ekspozycji na język w telewizji, radiu, gazetach itp.	7	7	3	6	6	7	6	8	5	2	11	6	7	6	6	5	5	6	8	7	11	7	3	10	5	8	7	22
Trudno znaleźć informacje o tym, co jest dostępne	5	4	2	2	6	6	6	7	3	3	3	5	7	5	3	3	4	6	3	3	9	7	3	6	2	6	3	5
Najbliższe miejsce, w którym można nauczyć się języka jest za daleko	5	7	3	2	6	8	10	7	4	2	4	6	6	5	5	4	7	5	3	3	10	6	4	6	4	6	4	6
Nie ma kursu w języku, którego chcesz się nauczyć	5	5	2	2	6	6	8	6	1	2	3	4	6	4	4	5	6	8	5	2	9	7	2	6	2	4	5	7
Nie ma kursu dostępnego dla Twojego poziomu wiedzy	5	5	3	3	5	7	7	8	3	2	3	5	6	6	4	6	6	5	5	2	8	4	2	8	2	6	6	7
Miałeś negatywne doświadczenia w przeszłości	5	4	4	8	6	5	8	6	4	3	6	5	5	3	6	4	5	7	2	3	7	6	2	6	5	7	6	5
Dostępność narzędzi tłumaczeniowych online sprawia, że nauka nowych języków jest zbędna	5	8	4	4	6	5	7	5	3	2	3	4	5	4	3	3	5	5	4	11	9	6	4	5	3	6	4	7
Nie wiem	2	1	3	2	3	1	2	2	1	2	3	1	1	0%	1	2	1	2	2	1	2	4	3	2	0%	2	3	1
Inne	1	2	1	0%	3	1	4	1	3	2	2	1	1	0%	1	3	2	1	0%	1	2	0%	2	1	2	0%	1	1

Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

W siedmiu krajach więcej niż jeden na dziesięć wymienia słabe metody nauczania\ nieodpowiednie materiały do nauki (książki, materiały audio-wizualne offline itp.), z najwyższymi wynikami odnotowanymi w Finlandii (17 %), Francji (14 %) i Belgii (12 %).

Niewystarczająca ekspozycja na język w telewizji, radiu, gazetach itp. jest najczęściej wymieniana w Szwecji (22 %), Francji i Austrii (zarówno 11 %), jak i w Rumunii (10 %), trudnościach ze znalezieniem informacji na temat tego, co jest dostępne w Austrii (9 %), Irlandii, Polsce i we Włoszech (7 % wszystkich), najbliższym miejscu, w którym można było nauczyć się języka zbyt daleko w Estonii (10 %), brak kursu w języku, którego chcą się uczyć w Austrii (9 %) i Estonii (8 %), a także w Austrii i na Słowacji (oba 7 %).

Respondenci z dużym prawdopodobieństwem twierdzą, że dostępność narzędzi tłumaczeniowych online sprawia, że nauka nowych języków w Holandii jest zbędna (11 %). Jest to najmniej prawdopodobne, aby powiedzieć to na Maltzie i Portugalii (oba 2 %).

W 12 krajach więcej niż jeden na dziesięciu respondentów twierdzi, że żaden powód nie zniechęca ich do nauki dodatkowego języka, przy czym najwyższe wyniki odnotowano w Portugalii (15 %), Niemczech (14 %) i Hiszpanii (13 %).

W niektórych krajach od 2012 r. nastąpiła znacząca zmiana opinii, przy czym najbardziej uderzające są poglądy dotyczące motywacji, czasu, kosztów i umiejętności językowych.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

Kraje, w których respondenci są szczególnie skłonni uważać, że nie są wystarczająco zmotywowani do nauki jakiegokolwiek języka, to Malta (52 %, +23), Portugalia (45 %, +21) i Estonia (38 %, +13).

Tylko jedno państwo członkowskie wykazuje wyraźny spadek odsetka, powołując się na brak motywacji jako przyczynę zniechęcania do nauki jakiegokolwiek języka, a mianowicie Austrię (37 %, -7).

QB5 Wyczytałem listę różnych powodów, które mogą zniechęcić ludzi do nauki innego języka. Które, jeśli w ogóle, z tych powodów miałyby zastosowanie do Ciebie?(MULTIPLE ANSWERS POSSIBLE)(% – EU)

	Trudno znaleźć informacje o tym, co jest dostępne	Najbliższe miejsce, w którym można nauczyć się języka jest za daleko	Jest zbyt drogie	Nie ma kursu w języku, którego chcesz się nauczyć	Nie ma kursu dostępnego dla Twojego poziomu wiedzy	Nie masz czasu na właściwe studio wanie	Nie jesteś dobry w językach	Nie jesteś wystarczająco zmotywowany	Nie masz wystarczającej ekspozycji na język w telewizji, radiu, gazetach itp.	Nie masz wystarczająco dużo okazji, aby używać języka z ludźmi, którzy go mówią.	Złe metody nauczania (nieodpowiednie materiały edukacyjne (książki, materiały audiowizualne itp.))	Miałeś negatywne doświadczenia w przeszłości	Dostępność narzędzi tłumaczeniowych online sprawia, że nauka nowych języków jest zbędna	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	5	5	20	5	5	28	25	39	7	17	10	5	5	1	10	2
Płeć																
Człowiek	5	5	17	5	5	29	24	40	8	17	10	5	5	2	9	2
Kobieta	5	6	23	5	5	26	25	38	7	17	9	5	4	1	11	2
Wiek																
15-24	6	6	25	6	6	31	22	40	10	19	17	7	7	1	9	1
25-39	6	7	23	5	4	36	21	37	9	19	11	6	6	1	7	1
40-54	5	5	21	4	5	35	26	39	7	17	10	5	5	1	7	1
55 +	4	5	16	4	4	18	27	40	6	15	6	4	3	2	15	3
Edukacja (koniec)																
15—	4	4	16	3	4	15	29	40	4	10	3	2	2	3	19	3
16-19	5	5	22	5	5	26	27	40	7	15	7	5	5	1	9	2
20+	4	6	18	5	4	33	21	38	8	20	13	5	6	1	9	2
Nadal studiuje	6	7	27	6	7	33	19	38	10	21	19	7	7	1	9	1
Kategoria społeczno-zawodowa																
Samozatrudniony	3	6	21	6	6	36	23	37	6	16	8	4	4	1	7	1
Zarządcy	5	5	18	5	4	39	22	38	9	20	14	6	6	1	8	0
Pozostałe białe kołnierze	7	7	23	5	5	35	24	39	8	17	10	6	7	0	7	1
Pracownicy ręczni	5	6	21	5	5	30	25	39	7	16	9	5	5	1	7	2
Osoby domowe	5	5	20	4	5	22	29	36	6	12	4	4	3	4	12	1
Bezrobotny	3	4	25	5	5	19	27	42	7	16	8	4	5	1	7	4
Emerytowany	3	5	15	4	4	13	27	40	5	15	6	4	3	2	17	3
Studenci	6	7	27	6	7	33	19	38	10	21	19	7	7	1	9	1
Trudności z płaceniem rachunków																
Przez większość czasu	5	5	25	4	5	23	28	41	5	15	8	4	5	2	9	3
Od czasu do czasu	7	7	23	6	6	26	24	37	7	16	10	6	6	1	9	2
Prawie nigdy/Nigdy	4	5	18	5	4	29	24	40	8	17	10	5	5	1	11	2
Zalóżymy, że należymy do																
Klasa robotnicza	4	5	19	4	5	22	29	40	5	13	6	4	3	2	13	3
Niższa klasa średnia	5	5	22	5	5	27	23	39	6	16	10	6	4	2	9	2
Klasa średnia	5	6	20	5	5	29	24	39	8	18	11	5	5	1	10	1
Wyższa klasa średnia	6	6	16	4	4	36	21	39	9	20	14	5	6	1	9	1
Klasa wyższa	6	5	23	10	7	41	23	32	9	17	13	4	12	3	3	1

Odsetek respondentów powołujących się na brak czasu jako przeszkodę znacznie wzrósł w niektórych krajach, zwłaszcza w Grecji (41 %, +14), na Cyprze (48 %, +13) i w Niderlandach (37 %, +10). Istnieją jednak pewne uderzające spadki odsetka respondentów uważających, że są zniechęceni do nauki języka, ponieważ nie mają czasu na odpowiednie studiowanie. Kraj, w którym respondenci są szczególnie mniej skłonni uważać to za przyczynę niż w 2012 r., to Francja (18 %, -13).

Jeśli chodzi o koszty i koszty nauki języka odstraszaającego od tego, niektóre krajowe spadki odsetka respondentów, powołując się na to, są znaczne, przy czym najbardziej widoczne są w Bułgarii (25 %, -21), na Węgrzech (26 %, -18), na Łotwie (13 %, -16) i na Słowacji (20 %, -16). Wśród krajów, w których pogląd ten jest obecnie nieco bardziej rozpowszechniony niż w 2012 r., są Luksemburg (20 %, +5) i Austria (26 %, +4).

Pogląd, że niedostatek znajomości języków zniechęca do nauki dodatkowego języka, opiera się zasadniczo na wzroście odsetka respondentów w porównaniu z 2012 r. w większości krajów. Jest to szczególnie powszechna opinia w Bułgarii (30 %, +10), Niderlandach (28 %, +12 %), Łotwie (23 %, +10) i Luksemburgu (20 %, +10).

Z innych powodów, które zniechęcają do nauki języków najbardziej znaczące zmiany w opinii krajowej, znajdują się w Belgii (23 %, +9), Estonii (22 %, +7) i Grecji (18 %, +6), gdzie pogląd, że nie ma wystarczających możliwości korzystania z niej wśród osób, które nią mówią, jest bardziej rozpowszechniony; w Estonii, gdzie pogląd, że słabe metody nauczania/nudzenia/niewystarczające materiały edukacyjne są bardziej rozpowszechnione (11 %, +6); a w Szwecji i na Malcie, gdzie pogląd, że nie ma wystarczającej ekspozycji na język w mediach, jest bardziej rozpowszechniony (odpowiednio 22 %, +8 % i 8 %, +6).

Wreszcie respondenci na Litwie są nieco bardziej skłonni niż w 2012 r. do spontanicznego stwierdzenia, że żaden z powodów nie zniechęci ich do uczenia się (12 %, +6). Natomiast osoby z Portugalii (15 %, -18), Włoch (8 %, -13) i Estonii (8 %, -12) są szczególnie mniej skłonne powiedzieć, że żaden z powodów ich nie zniechęci.

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Przy porównywaniu odpowiedzi kobiet do mężczyzn nauka języka jest zbyt droga (23 % vs 17 %).
- Respondenci w wieku 25-54 lata, najbardziej skłonni do pracy, częściej twierdzą, że nie mają czasu na odpowiednie badania (35 %-36 %), w porównaniu do osób w wieku 15-24 lat (31 %) oraz osób w wieku 55 lat i starszych (18 %). Najmłodsza demografia jest również bardziej skłonna (25 %) powiedzieć, że jest zbyt droga, w porównaniu do osób w wieku 40-54 lat (21 %) oraz osób w wieku 55 lat i starszych (16 %). Słabe metody

nauczania\ nieodpowiednie materiały do nauki (książki, materiały audio-wizualne offline itp.) są również cytowane więcej (17 %) przez osoby w wieku 15-24 lat, w porównaniu z 6 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych.

- Respondenci, którzy opuścili szkołę w wieku 15 lat lub młodszych, są bardziej skłonni (29 %) powiedzieć, że nie są dobrzy w językach niż ci, którzy studiowali po 20 roku życia (21 %). Nie masz wystarczająco dużo możliwości posługiwania się językiem z osobami, które go posługują się, jest cytowany bardziej przez tę ostatnią grupę (20 %) w porównaniu do ich mniej wykształconych rówieśników (10 %).
- Wśród różnych kategorii społeczno-zawodowych najbardziej prawdopodobni są bezrobotni (42 %), którzy twierdzą, że nie są zmotywowani, w porównaniu na przykład do osób samozatrudnionych (37 %). Studenci są najbardziej skłonni powiedzieć, że nie mają wystarczająco dużo możliwości posługiwania się językiem z ludźmi, którzy nim mówią (21 %), w porównaniu do emerytów (15 %) i osób domowych (12 %). Studenci najczęściej twierdzą, że jest to zbyt drogie (27 %), w porównaniu do bezrobotnych (25 %), menedżerów (18 %) i emerytów (15 %).
- Ci, którzy uważają się za część klasy robotniczej, są bardziej skłonni (40 %) powiedzieć, że nie są wystarczająco zmotywowani niż ci w wyższej klasie (32 %). Respondenci z klasy robotniczej są również bardziej skłonni do stwierdzenia, że nie są dobrzy w językach (29 %), w porównaniu do 24 % klasy średniej i 21 % klasy średniej.

6. Jak Europejczycy uczą się nowych języków

W niniejszym rozdziale omówiono sposoby, w jakie Europejczycy kiedykolwiek nauczyli się języka obcego, oraz metody, których używają, które postrzegają jako najskuteczniejszy sposób nauki języka obcego.

Najczęstszym sposobem uczenia się języków obcych jest nauka w szkole. Prawie połowa Europejczyków (47 %) nauczyła się w ten sposób języka. Uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmów lub słuchanie radia znacznie się zwiększyło.

Respondentom przedstawiono różne sposoby nauki języka obcego i zapytano, jakich kiedykolwiek używali. Respondenci byli w stanie wskazać tyle sposobów, ile się do nich odnosiło³⁵.

Najbardziej rozpowszechnioną metodą stosowaną przez Europejczyków do nauki języka obcego jest lekcja języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego. Blisko połowa respondentów (47 %) wspomina, że w ten sposób nauczyła się języka obcego. Co piąty (20 %) uczy się oglądając telewizję, filmy lub słuchając radia.

Wszystkie inne sposoby uczenia się są wymieniane przez znacznie mniejsze proporcje ludzi. Około co szósta Europejczyków twierdzi, że nauczyła się języka obcego, rozmawiając nieformalnie z native speakerem (17 %), ucząc się poprzez czytanie książek (15 %) lub korzystając

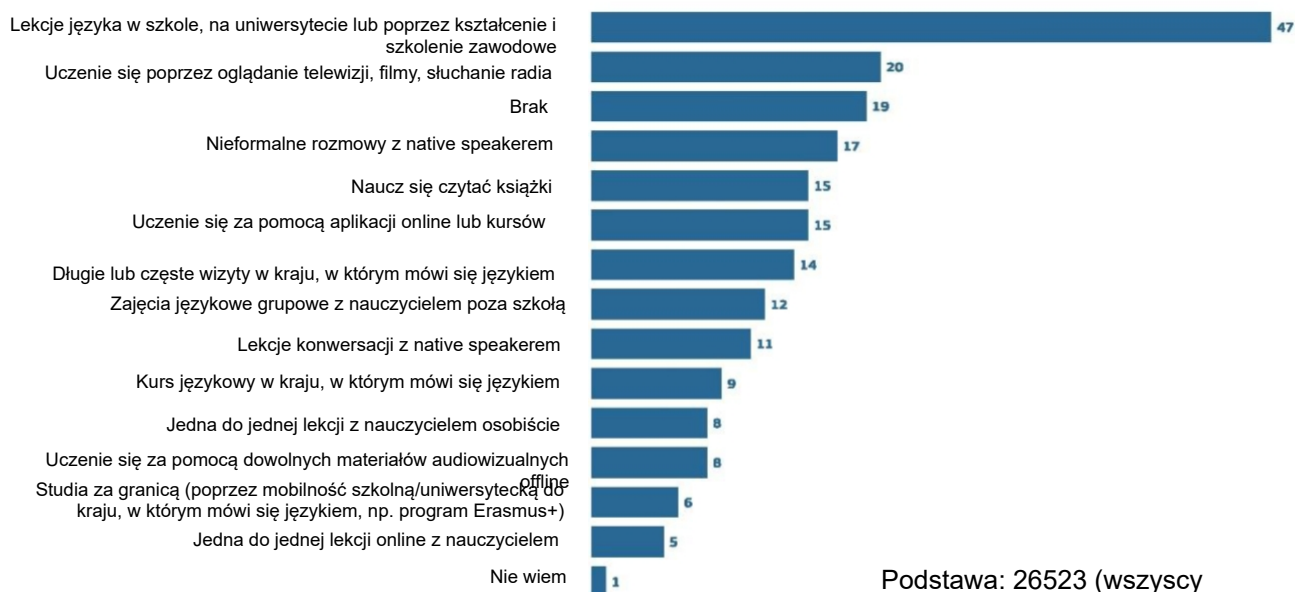
z aplikacji online lub kursów (15 %), lub wyjeżdżając na częste lub długie podróże do kraju, w którym mówi się językiem (14 %).

Około co dziesiąta lekcja języka grupowego z nauczycielem spoza szkoły (12 %), kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem (9 %), jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiście (8 %) lub nauczanie się za pomocą dowolnych materiałów audio-wizualnych offline (8 %).

Niewielka część przytacza naukę za granicą (poprzez mobilność szkolną/universytecką do kraju, w którym mówi się językiem, np. program Erasmus+) (6 %) lub jedną do jednej lekcji online z nauczycielem (5 %)³⁶.

Jedna piąta (19 %) Europejczyków twierdzi, że nie stosowała żadnej z metod nauki języka obcego.

QB4a. Przeczytam kilka sposobów nauki języka obcego. Proszę, powiedz mi, którego z tych sposobów kiedykolwiek używałeś. (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI)

Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

35 Pytanie4a. „Wyczytam kilka sposobów nauki języka obcego. Proszę, powiedz mi, którego z tych sposobów kiedykolwiek używałeś. (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI)

36 Tego pytania nie zadano w 2012 r.

Analiza krajowa wykazuje znaczne różnice między poszczególnymi państwami członkowskimi.

Portugalia (32 %) i Irlandia (31 %) wyróżniają się jako kraje, w których bardzo wysoki odsetek respondentów spontanicznie twierdzi, że nigdy nie stosował żadnej z metod nauki języka obcego (zgłoszonych jako „brak”). Inne kraje o stosunkowo wysokim odsetku respondentów spontanicznie stwierdziły, że nigdy nie stosowały żadnej z metod, to Hiszpania i Bułgaria (zarówno 28 %), Grecja (26 %), Włochy (25 %) oraz Węgry i Rumunia (zarówno 24 %).

Nauka języka poprzez lekcje szkolne jest najczęstszą metodą stosowaną przez respondentów w każdym państwie członkowskim. Kraje, w których respondenci są szczególnie skłonni skorzystać z lekcji szkolnych, to Litwa (74 %), Szwecja i Dania (73 %) i Finlandia (70 %). Jest ona wymieniona tylko przez mniejszość w: Irlandia (29 %), Bułgaria (31 %), Portugalia (36 %), Włochy (38 %), Polska i Rumunia (44 %), Cypr (47 %), Belgia i Chorwacja (48 %) oraz Austria i Grecja (po 49 %).

Respondenci najczęściej wspominają o nauczaniu poprzez oglądanie telewizji, filmów, słuchania radia w Szwecji i na Malcie (zarówno 54 %), Finlandii (47 %) i Holandii (46 %). Najmniej prawdopodobne jest, że przytoczą to w Grecji (8 %), Austrii (11 %) oraz Bułgarii i Irlandii (oba 12 %).

Nauka języka poprzez nieformalną rozmowę z native speakerem jest najczęściej wymieniana jako sposób, który był używany przez respondentów w Szwecji (42 %), Finlandii (35 %) i Holandii (34 %).

W związku z tym te trzy kraje mają również najwyższy odsetek respondentów, którzy twierdzą, że nauczyli się, korzystając z długich lub częstych wizyt w kraju, w którym mówi się językiem, przy czym duże proporcje stosują tę metodę w Szwecji (32 %), Finlandii (23 %) i Holandii (27 %).

Szwecja (44 %) wyróżnia się spośród reszty UE pod względem samodzielnego nauczania poprzez czytanie książek, a następnie 30 % w Finlandii i Holandii, a 28 % w Luksemburgu twierdzi, że nauczyło się w ten sposób. Respondenci są najmniej skłonni powiedzieć to w Grecji (5 %), Rumunii i Włoszech (zarówno 8 %) i Bułgarii (9 %).

Respondenci najprawdopodobniej preferują samodzielną naukę poprzez korzystanie z aplikacji lub kursów online w Szwecji i Holandii (zarówno 36 %), Luksemburg (25 %) i Finlandię (23 %), przy najniższych wynikach odnotowanych w Grecji (4 %), Portugalii (5 %) i Bułgarii (6 %).

W przypadku innych metod uczenia się, z których korzysta około co ośmiu Europejczyków lub mniej, Szwecja wyróżnia się jako kraj z wyjątkowo wysokim odsetkiem respondentów, którzy twierdzą, że uczyli się poprzez długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem (32 %) oraz poprzez lekcje konwersacji z native speakerem (20 %). Są również około dwa razy bardziej skłonni niż Europejczycy, że skorzystali z kursu językowego w kraju, w którym mówi się językiem (19 % w porównaniu ze średnią UE 9 %).

Cypr wyróżnia się jako kraj, w którym jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiście jest szczególnie zastosowana metoda (31 %), w porównaniu ze średnią UE wynoszącą 8 %, podczas gdy jedna do jednej lekcji online z nauczycielem jest cytowana przez wysoki odsetek respondentów w Luksemburgu (22 %) w porównaniu ze średnią UE wynoszącą 5 %.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

QB4a. Przeczytałem kilka sposobów nauki języka obcego. Proszę, powiedz mi, którego z tych sposobów kiedykolwiek używałeś. (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI)

	UE-27	BA-DŹ	BG	CZ	DK	D0 W	DE	D0 E	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe	47	48	31	50	73	42	43	48	60	29	49	43	51	48	38	47	55	74	39	45	52	69	49	44	36	44	68	50	70	73
Zajęcia językowe grupowe z nauczycielem poza szkołą	12	15	10	17	11	13	12	9	20	4	49	12	6	8	8	33	9	8	23	15	16	13	20	10	10	7	9	22	14	19
Jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiście	8	8	8	12	5	5	5	5	11	8	16	13	4	10	11	31	13	11	18	13	12	7	5	10	3	6	6	15	4	10
Lekcje konwersacji z native speakerem	11	28	7	15	8	11	10	6	16	12	6	9	11	6	12	10	17	15	21	6	17	13	13	10	6	5	10	17	17	20
Nieformalne rozmowy z native speakerem	17	23	13	17	27	22	21	14	32	16	12	14	15	15	16	12	25	25	30	9	21	34	20	9	12	7	25	21	35	42
Długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem	14	16	9	15	27	19	18	14	18	6	6	8	17	9	11	7	9	15	19	7	11	27	15	11	7	6	17	19	23	32
Kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem	9	12	4	7	13	12	11	8	15	6	4	4	15	4	9	9	10	7	13	8	8	7	12	8	3	3	6	14	10	19
Studia za granicą (poprzez mobilność szkolną/universytecką do kraju, w którym mówi się językiem, np. program Erasmus+)	6	8	3	5	9	8	8	6	8	5	3	7	5	4	7	11	8	3	11	4	6	7	8	7	3	2	7	10	11	14
Naucz się czytać książki	15	22	9	19	16	20	18	12	21	10	5	12	12	10	8	15	18	16	28	10	25	30	12	12	8	8	22	23	30	44
Uczenie się za pomocą dowolnych materiałów audiovisual offline	8	11	4	10	7	11	10	8	12	6	1	6	8	5	4	8	12	9	15	7	12	14	9	11	3	11	8	13	16	14
Uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmy, słuchanie radia	20	38	12	24	36	17	16	13	39	12	8	14	25	23	13	19	34	30	34	15	54	46	11	13	16	16	41	25	47	54
Uczenie się za pomocą aplikacji online lub kursów	15	22	6	19	19	16	16	15	23	14	4	11	19	10	7	9	18	17	25	11	17	36	12	12	5	10	22	15	23	36
Jedna do jednej lekcji online z nauczycielem	5	7	4	10	3	2	3	4	6	8	4	5	6	6	6	9	6	5	22	6	11	4	5	6	3	3	6	12	2	2
Inne	0	1	1	0	1	1	1	1	0	1	0	1	0	1	0	0	0	0	1	0	0	0	0	0	2	0	0	0	0	0
Brak	19	7	28	13	4	21	21	22	5	31	26	28	17	12	25	10	5	8	1	24	9	2	21	12	32	24	4	6	4	1
Nie wiem	1	0	2	2	2	2	1	1	2	1	0	0	2	1	1	0	1	1	1	1	2	0	1	2	3	1	0	3	1	0

Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- 15-24-latki, co nie dziwi, mają większą skłonność do stosowania wszystkich metod, zwłaszcza w porównaniu z osobami w wieku 55+. Respondenci z najmłodszych grup demograficznych są znacznie bardziej skłonni powiedzieć, że nauczyli się: uczenie się online (27 % w porównaniu z 7 %); oglądanie telewizji/filmów lub słuchanie radia (34 % vs 12 %); prowadzenie lekcji „jeden do jednego” z nauczycielem (6 % vs 3 %); uczenie się z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych offline (13 % vs 5 %); i korzystanie z kursu językowego w kraju, w którym mówi się językiem (12 % vs 7 %).

Osoby, które ukończyły naukę w pełnym wymiarze godzin w wieku 20+, również mają silniejszą tendencję do stosowania wszystkich metod, zwłaszcza w porównaniu z tymi, które ukończyły 15 lat lub mniej. Są szczególnie skłonni powiedzieć, że nauczyli się przez: oglądanie telewizji/filmów lub słuchanie radia (28 % vs 6 %); korzystanie z materiałów audio-wizualnych offline (13 % vs 2 %); uczenie się za pomocą aplikacji lub kursów online (21 % vs 2 %) oraz czytanie książek (22 % vs 4 %); korzystanie z kursu językowego w kraju, w którym używany jest język (14 % vs 3 %); oraz korzystanie z lekcji konwersacji z native speakerem (15 % vs 4 %).

Wśród różnych kategorii społeczno-zawodowych uczniowie są znacznie bardziej skłonni niż jakakolwiek inna grupa zawodowa, a zwłaszcza w porównaniu z emerytami, że korzystali z lekcji języka w szkole (68 % vs 36 %). Mają również największą tendencję do uczenia się online (30 % vs 6 %) i uczenia się języków obcych poprzez oglądanie telewizji/filmów lub słuchanie radia (37 % vs 11 %).

Respondenci, którzy „prawie nigdy lub nigdy” mają trudności z płaceniem rachunków, zwłaszcza w porównaniu z tymi, którzy zmagają się przez większość czasu, są bardziej skłonni do korzystania z: lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego (51 % w porównaniu z 39 %), samouczenie się przy użyciu materiałów audiowizualnych (odpowiednio 9 % w porównaniu z 5 %); długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem (17 % vs 8 %); samodzielne nauczanie poprzez czytanie książek (17 % vs 8 %); rozmawianie nieformalnie z native speakerem (19 % vs 13 %); samodzielne nauczanie poprzez oglądanie telewizji/filmów lub słuchanie radia (22 % vs 14 %); oraz kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem (8 % vs 3 %).

Respondenci, którzy identyfikują się jako należący do klasy średniej, mają silniejszą tendencję do korzystania z lekcji językowych w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego w porównaniu z klasą

robotniczą (59 % wobec 39 %). To samo dotyczy „nauczania się poprzez czytanie książek” (26 % vs 8 %).

Ludzie, którzy są aktywni w nauce języków, a zwłaszcza ci, którzy są bardzo aktywni, są, jak można się spodziewać, bardziej prawdopodobne niż ci, którzy są nieaktywni powiedzieć, że wykorzystali każdą z różnych metod jako sposób nauki języka. Tendencja ta jest najbardziej zaznaczona na: samodzielne nauczanie online (37 % vs 7 %); samodzielne nauczanie z wykorzystaniem materiałów audiowizualnych offline (18 % vs. 5 %); samonauczanie poprzez czytanie książek (28 % vs 10 %); samodzielne nauczanie poprzez oglądanie telewizji/filmów lub słuchanie radia (37 % vs 14 %); lekcje konwersacji z native speakerem (20 % vs 8 %); i rozmawianie nieformalnie z native speakerem (29 % vs 14 %)³⁷.

Dla respondentów, którzy studiowali za granicą w ramach programów mobilności, takich jak Erasmus, różnica pokoleniowa jest znacząca, a liczba respondentów w najmłodszej kategorii wiekowej (15-24 lat) jest ponad dwukrotnie większa niż w przypadku najstarszej kategorii (55 lat i więcej) (10 % w porównaniu z 4 %). Należy również zauważyć, że osoby identyfikujące się jako należące do klasy wyższej (14 %) i wyższej klasy średniej (14 %) są najbardziej narażone na uczestnictwo, w przeciwieństwie do osób należących do klasy robotniczej (3 %) i niższej klasy średniej (6 %).

³⁷ Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się, a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego zrobić w nadchodzącym roku.

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

QB4a. Przeczytam kilka sposobów nauki języka obcego. Proszę, powiedz mi, którego z tych sposobów kiedykolwiek używałeś. (MOŻLIWOŚĆ KILKU ODPOWIEDZI)

	Lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego	Zajęcia językowe grupowe z nauczycielem poza szkołą	Jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiście	Lekcje rozmów z native speakerem	Rozmowa z native speakerem	Długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem	Kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem	Studia za granicą (poprzez mobilność szkolną/Uniwersytet do kraju, w którym mówi się językiem, np. program Erasmus+)	Naucz się czytać książki	Uczenie się za pomocą dowolnych materiałów audiowizualnych offline	Uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmy, słuchanie radia	Nauczanie siebie za pomocą aplikacji online lub kursów	Jedna do jednej lekcji online z nauczycielem	Inne	Brak	Nie wiem
UE-27	47	12	8	11	17	14	9	6	15	8	21	16	5	0	19	1
Płeć																
Człowiek	47	11	8	12	19	15	9	7	15	9	21	16	5	0	17	1
Kobieta	46	12	8	11	16	13	10	6	14	8	19	14	5	1	21	1
Wiek																
15-24	62	14	11	15	22	15	12	10	23	13	34	27	6	1	3	1
25-39	49	13	10	14	21	17	11	9	17	10	28	21	6	0	10	1
40-54	49	14	9	12	18	15	10	7	15	9	19	15	6	0	14	1
55+	39	9	6	7	13	12	7	4	10	5	12	7	3	1	32	2
Edukacja (koniec)																
15—	19	5	4	4	8	6	3	2	4	2	6	2	2	0	56	2
16-19	43	9	6	8	13	10	6	3	9	6	14	10	4	1	22	1
20+	58	17	11	15	24	22	14	11	22	13	28	21	7	0	5	1
Nadal studuje	68	16	12	18	25	19	13	11	27	13	37	30	5	0	2	1
Kategoria społeczno-zawodowa																
Samozatrudniony	47	15	11	15	22	17	12	9	16	10	22	16	6	0	10	1
Zarządcy	57	16	11	16	25	23	14	13	23	14	29	24	9	0	6	0
Pozostałe białe kołnierze	50	15	10	12	20	15	11	6	16	10	22	17	6	0	11	1
Pracownicy ręczni	45	10	7	10	14	11	8	4	10	7	18	13	5	1	19	1
Osoby domowe	31	1	7	7	7	7	4	3	7	3	9	7	3	0	42	1
Bezrobotny	41	8	6	8	12	8	7	4	11	6	17	12	3	0	24	3
Emerytowany	36	8	5	6	13	11	6	4	9	4	11	6	3	1	35	2
Studenci	68	16	12	18	25	19	13	11	27	13	37	30	5	0	2	1
Trudności z płaceniem rachunków																
Przez większość czasu	39	10	5	8	13	8	7	3	8	5	14	9	5	0	29	2
Od czasu do czasu	40	11	9	11	15	10	8	5	12	8	17	12	5	1	23	1
Prawie nigdy/Nigdy	51	12	8	12	19	17	10	8	17	9	22	17	5	0	16	1
Zajmujemy, że należymy do																
Klasa robotnicza	39	7	5	8	11	8	5	3	8	5	13	9	3	1	32	32
Niższa klasa średnia	44	10	6	10	16	12	8	6	12	8	17	12	5	0	23	2
Klasa średnia	48	13	10	12	19	16	11	7	16	9	22	16	6	0	15	1
Wyższa klasa średnia	59	19	12	15	29	25	16	14	26	12	30	25	7	0	5	0
Klasa wyższa	49	10	19	29	28	28	18	14	33	16	24	24	7	0	3	2
Aktywność jako osoba ucząca się języka																
Bardzo aktywny	55	19	13	20	29	24	17	12	28	18	37	37	8	0	0	0
Aktywny	46	14	14	14	22	18	13	10	21	14	27	24	8	0	3	1
Nieaktywny	45	9	6	8	14	11	7	4	10	5	14	7	4	1	27	1

7. Efektywność metod uczenia się

Respondenci zostali również poproszeni o rozważenie, która metoda, z której kiedykolwiek korzystali do nauki języka obcego, była najskuteczniejsza³⁸.

Europejczycy uważają, że lekcje języka w szkole są najskuteczniejszym sposobem nauki języka obcego.

Europejczycy najprawdopodobniej uważają, że lekcje języka w szkole są najskuteczniejszym sposobem, w jaki nauczyli się języka obcego, z czego nieco ponad jedna trzecia (34 %) mówi o tym.

Odzwierciedla to fakt, że lekcje szkolne są zdecydowanie najczęstszym sposobem, w jaki Europejczycy nauczyli się języka.

Mniej niż jeden na dziesięciu respondentów (9 %) wymienia nieformalną rozmowę z native speakerem jako najskuteczniejszy sposób, w jaki nauczyli się języka, a następnie długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem (8 %), lekcje języka grupowego z nauczycielem spoza szkoły (7 %), uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmów, słuchania radia (7 %) oraz lekcje konwersacji z native speakerem (6 %), a jedna do jednej lekcji online z nauczycielem (2 %).

Wszystkie inne sposoby uczenia się są uważane za najskuteczniejszą metodę stosowaną przez co dwudziestu Europejczyków lub mniej z nauczaniem siebie za pomocą dowolnych materiałów audiowizualnych offline (2 %) najmniej prawdopodobne, że zostaną uznane za najbardziej skuteczny sposób, który został wykorzystany.

Na szczeblu krajowym widzimy, że respondenci najczęściej postrzegają lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego jako skuteczne na Litwie (50 %), w Rumunii (45 %), Danii i Słowenii (44 %) oraz w Chorwacji (43 %). Najmniej prawdopodobne jest, że w Grecji (13 %), Luksemburgu (18 %) i na Cyprze (22 %).

Rozmowy nieformalne z native speakerem najprawdopodobniej będą postrzegane jako skuteczne w Estonii (15 %), na Łotwie i w Luksemburgu (14 %) oraz w Irlandii i Finlandii (po 13 %).

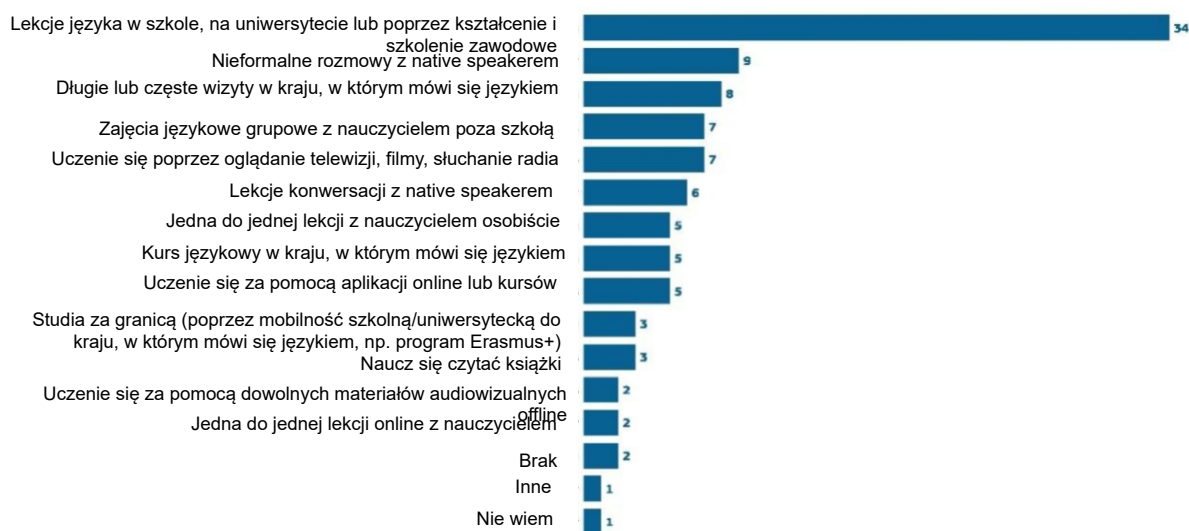
Więcej niż jeden na dziesięciu respondentów myśli to samo o długich lub częstych wizytach w kraju, w którym mówi się językiem: Szwecja i Dania (13 %), Niderlandy (12 %) oraz Finlandia i Francja (po 11 %).

Grecja wyróżnia się w odniesieniu do lekcji języka grupowego z nauczycielem spoza szkoły, przy czym prawie połowa (47 %) ocenia ją jako skuteczną metodę, a następnie Cypr (24 %), Austria (12 %) oraz Luksemburg i Portugalia (po 11 %), przy czym żaden inny kraj nie osiąga więcej niż 10 %.

Malta wyróżnia się jako jedyny kraj, w którym więcej niż jeden na pięciu (22 %) wymienia się nauczaniem poprzez oglądanie telewizji, filmów, słuchanie radia. Cypr jest jedynym krajem, w którym więcej niż jedna na pięć (21 %) podaje jedną do jednej lekcji z nauczycielem osobiście.

Spośród pozostałych metod żaden kraj nie osiąga więcej niż 10 % punktów, z wyjątkiem Luksemburga, gdzie 11 % uważa, że lekcje online są skuteczne dla jednego nauczyciela.

QB4b. Który z nich okazał się najbardziej skuteczny?

Podstawa: 21133 (pozwanych, którzy wykorzystali co najmniej jedną z metod uczenia się w QB4a)
 38 Pytanie 4b. W jaki sposób uważasz, że jest to najbardziej skuteczne?

QB4b. Który z nich okazał się najbardziej skuteczny?

	UE-27	BA	BG	CZ	DK	DE	EE	IE	EL	ES	FR	HR	IT	CY	LV	LT	LU	HU	MT	NL	PRZY	PL	PT	RO	SI	SK	FI	SE
Lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe	34	26	33	30	44	34	24	28	13	37	31	43	33	22	29	50	18	36	36	36	33	30	37	45	44	29	38	37
Zajęcia językowe grupowe z nauczycielem poza szkołą	7	8	7	6	3	6	9	2	47	9	3	5	4	24	5	3	11	8	6	4	12	7	11	6	3	8	5	4
Jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiście	5	3	7	7	1	2	5	6	17	8	3	8	8	21	7	6	7	10	5	2	2	7	2	5	3	6	1	2
Lekcje konwersacji z native speakerem	6	11	5	8	2	5	6	8	3	5	6	3	10	5	8	6	6	3	4	3	6	7	4	4	4	7	5	3
Nieformalne rozmowy z native speakerem	9	8	10	8	8	12	15	13	6	10	8	9	10	5	14	11	14	4	5	10	8	4	9	5	10	8	13	10
Długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem	8	7	8	8	13	10	10	5	2	5	11	4	9	2	5	6	8	6	1	12	8	7	6	4	6	8	11	13
Kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem	5	6	3	3	4	5	5	3	1	1	9	2	6	3	3	2	4	6	3	2	6	5	2	2	2	5	3	5
Studia za granicą (poprzez mobilność szkolną/uniwersytecką do kraju, w którym mówi się językiem, np. program Erasmus+)	3	3	2	3	4	4	3	4	2	5	1	2	4	4	3	1	4	2	2	3	5	4	3	1	3	3	3	4
Naucz się czytać książki	3	3	3	4	1	4	2	5	1	3	1	2	2	3	2	1	4	3	2	2	3	5	3	2	3	5	2	4
Uczenie się za pomocą dowolnych materiałów audio0visual offline	2	3	4	3	1	3	2	3	1	1	1	2	1	3	2	1	2	2	2	2	3	4	1	6	1	2	1	1
Uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmy, słuchanie radia	7	11	7	7	6	4	8	6	1	6	9	9	6	4	11	5	5	8	22	13	2	5	10	10	11	4	8	10
Uczenie się za pomocą aplikacji online lub kursów	5	7	3	4	5	5	4	8	1	4	8	4	4	1	4	3	4	3	7	8	5	5	2	5	5	2	6	6
Jedna do jednej lekcji online z nauczycielem	2	2	3	4	1	1	2	5	1	1	2	3	2	2	3	1	11	3	3	1	1	3	2	2	2	6	1	1
Inne	1	1	1	2	4	2	1	1	0	2	1	1	0	0	1	1	1	1	1	1	1	1	4	1	2	2	1	0
Brak	2	1	3	1	1	2	2	2	3	3	4	2	1	1	2	1	1	3	1	0	4	2	3	2	0	1	1	0
Nie wiem	1	0	1	2	2	1	2	1	1	0	2	1	0	0	1	2	0	2	0	1	1	4	1	0	1	4	1	0

Podstawa: 21133 (pozwanym, którzy wykorzystali co najmniej jedną z metod uczenia się w QB4a)

Analiza społeczno-demograficzna wskazuje, co następuje:

- Kobiety są nieco bardziej skłonne do postrzegania lekcji języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego jako skuteczne niż mężczyźni (35 % w porównaniu z 32 %).
- Respondenci w wieku 55 lat i starsi są bardziej skłonni (38 %) do myślenia w ten sposób niż osoby w wieku 15-24 lat (34 %), osoby w wieku 40-54 lat (33 %) oraz osoby w wieku 25-39 lat (28 %). Najmłodsza demografia jest najbardziej prawdopodobna (11 %) uważa, że uczenie się poprzez oglądanie telewizji,

filmów, słuchanie radia jest skuteczne, w porównaniu do 5 % wśród osób w wieku 40 lat i starszych.

- Więcej niż jeden na trzech (35 %) wśród osób, które chodziły do szkoły do 15 roku życia, uważa, że lekcje języka w szkole są skuteczne, w porównaniu z 29 % osób, które opuściły szkołę w wieku 20 lat lub starszych. Ta ostatnia grupa jest bardziej prawdopodobna (11 %) przekonana o skuteczności długich lub częstych wizyt w kraju, w którym mówi się językiem, w porównaniu z mniej wykształconymi rówieśnikami (6 %).
- Osoby zajmujące się domem najprawdopodobniej (41 %) uważają, że lekcje języka w szkole są skuteczne, w porównaniu z 35 % wśród pracowników fizycznych i 29 % menedżerów i osób samozatrudnionych. Menedżerowie są bardziej skłonni do przekonania (12 %) o długich lub częstych wizytach w kraju, w którym mówi się językiem, w porównaniu z pracownikami fizycznymi i osobami domowymi (zarówno 7 %).
- Ci, którzy uważają się za należących do klasy robotniczej, są bardziej skłonni (40 %) do myślenia, że lekcje języka w szkole są skuteczne, w porównaniu do 32 % klasy średniej i 28 % klasy wyższej.
- Osoby aktywne w nauce języków obcych, a zwłaszcza te, które są bardzo aktywne, są mniej prawdopodobne niż te, które są nieaktywne, aby powiedzieć, że lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub w ramach kształcenia i szkolenia zawodowego są skuteczne (23 % w porównaniu z 40 %).
- Zgodnie z tym, co zaobserwowano w poprzednim pytaniu, najmłodsza kategoria wiekowa (15-24 lat) jest dwa razy bardziej prawdopodobna niż najstarsza kategoria (w wieku 55 lat i powyżej), aby uznać programy mobilności takie jak Erasmus za skuteczne. Zauważamy również, że skuteczność tych programów wzrasta wraz ze wzrostem poziomu wykształcenia, a respondenci na poziomie podstawowym na poziomie niższym (3 %) i doktoranckim na najwyższym poziomie (9 %).

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

QB4b Który okazał się najbardziej skuteczny? (% – UE)

	Lekcje języka w szkole, na uniwersytecie lub poprzez kształcenie i szkolenie zawodowe	Zajęcia językowe grupowe z nauczycielem poza szkołą	Jedna do jednej lekcji z nauczycielem osobiste	Lekcje konwersacji z native speakerem	Nieformalne rozmowy z native speakerem	Długie lub częste wizyty w kraju, w którym mówi się językiem	Kurs językowy w kraju, w którym mówi się językiem	Studia za granicą (poprzez mobilność szkolną/uniwersytecką do kraju, w którym mówi się językiem, np. program Erasmus+)	Naucz się czytać książki	Uczenie się za pomocą dowolnych audiowizualnych offline	Uczenie się poprzez oglądanie telewizji, filmy, słuchanie radia	Uczenie się za pomocą aplikacji online lub kursów	Jedna do jednej lekcji online z nauczycielem	Inne	Brak	Niewiem
UE-27	34	7	5	6	9	8	5	3	3	2	7	5	2	1	2	1
Płeć																
Człowiek	32	6	5	6	10	9	4	4	3	2	7	6	2	1	2	1
Kobieta	35	7	5	6	9	8	5	3	3	2	6	5	2	1	2	1
Wiek																
15-24	34	6	5	5	8	7	5	4	2	2	11	6	2	1	1	1
25-39	28	6	6	7	10	8	6	4	3	2	9	6	2	1	2	0
40-54	33	7	6	6	9	9	5	3	3	2	5	6	2	1	2	1
55+	38	7	5	5	9	9	4	2	3	2	5	3	2	1	3	2
Edukacja (koniec)																
15—	35	7	3	6	11	6	4	2	4	1	7	3	2	1	6	2
16-19	38	6	5	5	9	7	4	2	3	2	6	5	2	1	3	2
20+	29	7	6	6	9	11	6	5	3	2	6	5	2	1	1	1
Nadal studiuje	35	6	5	6	8	8	5	5	2	2	10	5	1	1	0	1
Kategoria społeczno-zawodowa																
Samozatrudniony	29	6	6	6	9	10	5	4	3	2	7	6	2	1	1	1
Zarządcy	29	5	7	6	9	12	7	6	2	2	5	6	2	1	1	1
Pozostałe białe kołnierze	31	9	6	6	10	8	5	2	3	3	7	4	2	1	1	2
Pracownicy ręczni	35	6	5	6	9	7	4	2	3	2	8	6	2	1	3	1
Osoby domowe	41	6	5	5	5	7	4	1	5	1	6	6	2	1	4	1
Bezrobotny	32	6	4	5	10	8	4	2	2	3	9	6	3	1	4	1
Emerytowany	38	6	4	5	10	9	4	2	3	1	5	3	2	2	4	2
Studenci	35	6	5	6	8	8	5	5	2	2	10	5	1	1	0	1
Trudności z płaceniem rachunków																
Przez większość czasu	33	8	5	6	10	5	5	2	4	2	8	3	4	0	4	1
Od czasu do czasu	32	7	6	7	8	7	5	2	3	3	8	6	2	1	2	1
Prawie nigdy/Nigdy	34	6	5	5	9	10	5	4	3	2	6	5	2	1	2	1
Zalóżmy, że należymy do																
Klasa robotnicza	40	6	4	5	9	6	3	2	3	2	7	4	1	1	5	2
Niższa klasa średnia	34	6	4	6	10	8	4	3	3	2	7	5	3	1	3	1
Klasa średnia	32	7	6	6	9	9	5	3	3	2	7	6	2	1	1	1
Wyższa klasa średnia	29	7	6	5	11	12	6	6	2	2	5	5	2	1	0	1
Klasa wyższa	28	4	8	13	9	10	9	3	3	1	5	5	1	0	0	1
Aktywność jako osoba ucząca się języka																
Bardzo aktywny	23	6	6	7	11	10	6	5	3	3	7	9	2	1	0	1
Aktywny	21	7	8	6	10	8	6	3	4	3	10	8	3	1	1	1
Nieaktywne	40	7	4	5	8	8	4	3	3	1	6	3	2	1	3	2

8. Korzystanie z tłumaczeń maszynowych online

Większość Europejczyków rzadko lub nigdy nie korzysta z tłumaczeń maszynowych.

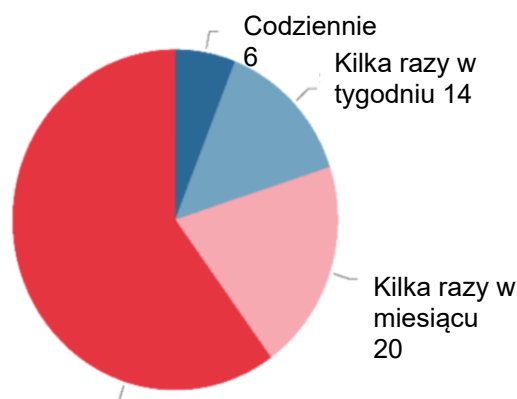
Respondenci zostali zapytani, jak często korzystają z tłumaczeń maszynowych online³⁹.

Sześciu na dziesięciu (60 %) respondentów twierdzi, że rzadko lub nigdy nie korzysta z tłumaczeń maszynowych. Co piąty (20 %) używa go kilka razy w miesiącu, a jeden na siedmiu (14 %) używa go kilka razy w tygodniu. Mała mniejszość (6 %) korzysta z niego codziennie. Istnieją jednak istotne różnice między krajami.

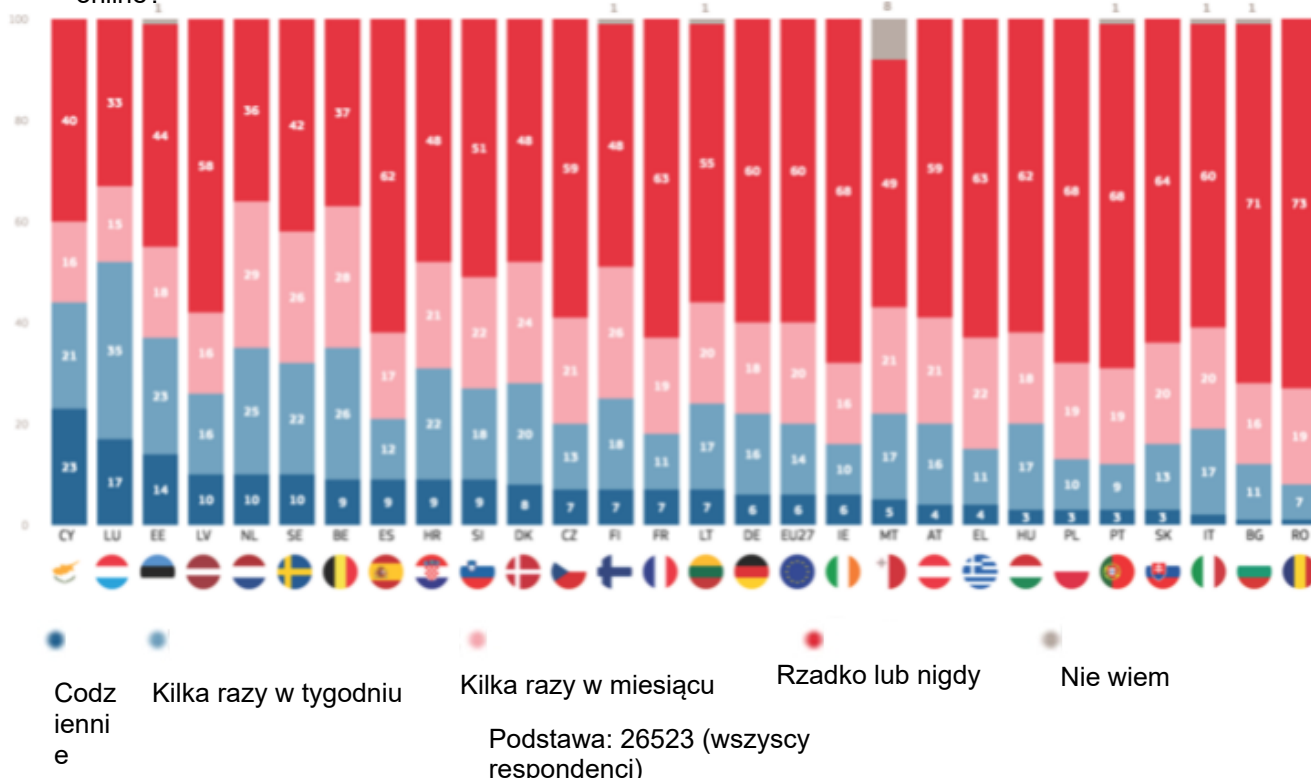
W 17 krajach ponad połowa respondentów twierdzi, że nigdy nie korzysta z tłumaczeń maszynowych, przy czym najwyższy odsetek odnotowano w Rumunii (73 %), Bułgarii (71 %), Irlandii, Portugalii i Polsce (68 % wszystkich) i na Słowacji (64 %). Najniższe wyniki w tym zakresie odnotowano w Luksemburgu (33 %), Holandii

Luksemburg wyróżnia się ponad jednym na trzech (35 %) tłumaczeniem maszynowym kilka razy w tygodniu, a następnie Belgią (26 %) i Holandią (25 %).

QB8. Jak często korzystasz z tłumaczeń maszynowych online? (UE27) (%)

QB8. Jak często korzystasz z tłumaczeń maszynowych online?

(36 %) i Belgii (37 %).

Respondenci najczęściej korzystają z tłumaczeń maszynowych kilka razy w miesiącu w Holandii (29 %), Belgii (28 %) oraz Szwecji i Finlandii (po 26 %).

Cypr jest jedynym krajem, w którym więcej niż jeden na pięciu (23 %) twierdzi, że codziennie korzysta z tłumaczeń maszynowych, a następnie Luksemburg (17 %), Estonia (14 %) oraz Łotwa, Niderlandy i Szwecja (10 % wszystkich). Najmniej prawdopodobne jest, że powiedzą to w Bułgarii i Rumunii (zarówno 1 %), we Włoszech (2 %) oraz na Węgrzech, w Polsce, Portugalii i na Słowacji (3 % wszystkich).

39 QB8. Jak często korzystasz z tłumaczeń maszynowych online?

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Kobiety częściej niż mężczyźni mówią, że rzadko lub nigdy nie korzystają z tłumaczeń maszynowych (62 % vs 57 %).
- Młodszy respondenci częściej korzystają z tłumaczeń maszynowych codziennie, a co dziesiąty (11 %) osób w wieku 15-24 lat twierdzi to w porównaniu z 5 % osób w wieku 40-54 lat i 2 % osób w wieku 55 lat i starszych.
- Istotną rolę odgrywa poziom wykształcenia. Na przykład osoby, które opuściły szkołę w wieku 20 lat i więcej, są bardziej skłonne (27 %) do korzystania z tłumaczeń maszynowych kilka razy w miesiącu w porównaniu z osobami, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych (5 %). To samo dotyczy osób, które używają go kilka razy w tygodniu (19 % vs 4 %) lub codziennie (8 % vs 1 %).
- Studenci (12 %) i menedżerowie (10 %) najczęściej korzystają z tłumaczeń maszynowych codziennie, w porównaniu z pracownikami fizycznymi (5 %), osobami domowymi (3 %) i emerytami (2 %).
- Respondenci, którzy uważają się za należących do klasy wyższej, są najbardziej skłonni (43 %) do korzystania z tłumaczeń maszynowych kilka razy w miesiącu, w porównaniu z klasą średnią (22 %) i klasą robotniczą (12 %).
- Respondenci z dużych miast (7 %) częściej korzystają z tłumaczeń maszynowych online niż respondenci z małych miast (5 %) i wsi (4 %). W tym samym duchu częściej korzystają oni z tłumaczeń maszynowych online kilka razy w tygodniu (17 %) niż respondenci z małych miast (15 %) i obszarów wiejskich (11 %).
- Osoby uczące się języków obcych są znacznie bardziej skłonne do korzystania z uczenia maszynowego codziennie w porównaniu z osobami nieaktywnymi (13 % vs 3 %)⁴⁰.

QB8 Jak często korzystasz z tłumaczeń maszynowych online? (% – UE)

	Codziennie	Kilka razy w tygodniu	Kilka razy w miesiącu	Rzadko lub nigdy	Nie wiem
UE-27	6	14	20	60	0
Płeć					
Człowiek	6	15	21	57	1
Kobieta	5	13	19	62	1
Wiek					
15-24	11	25	28	36	0
25-39	9	20	26	45	0
40-54	5	16	23	56	0
55 +	2	7	12	78	1
Edukacja (koniec)					
15—	1	4	5	89	1
16-19	4	11	17	68	0
20+	8	19	27	46	0
Nadal studiuje	12	29	30	29	0
Kategoria społeczno-zawodowa					
Samozatrudniony	6	19	26	49	0
Zarządcy	10	21	30	39	0
Pozostałe białe kołnierze	6	18	25	51	0
Pracownicy ręczni	5	12	20	63	0
Osoby domowe	3	8	10	78	1
Bezrobotny	7	11	17	65	0
Emerytowany	2	5	8	84	1
Studenci	12	29	30	29	0
Trudności z płaceniem rachunków					
Przez większość czasu	5	12	14	68	1
Od czasu do czasu	5	16	18	61	0
Prawie nigdy/Nigdy	6	14	22	58	0
Założmy, że należymy do					
Klasa robotnicza	3	8	12	76	1
Niższa klasa średnia	6	14	19	60	1
Klasa średnia	6	16	22	56	0
Wyższa klasa średnia	10	23	27	40	0
Klasa wyższa	9	14	43	34	0
Subiektywna urbanizacja					
Wiejska wieś	4	11	18	66	1
Mały! Miasto średniej wielkości	5	15	21	58	1
Duże miasto	7	17	21	55	0
Aktywność jako osoba ucząca się języka					
Bardzo aktywny	13	28	28	31	0
Aktywna	8	27	29	36	0
Nieaktywna	3	9	17	71	0

40 Bardzo aktywnymi osobami uczącymi się języków są respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, w przeciwieństwie do osób uczących się aktywnych, którzy zamiast tego nie nauczyli się nowego języka w ostatnim czasie, ale zamierzają to zrobić, oraz nie aktywni uczący się, a mianowicie ci respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się języka innego niż język ojczysty i nie zamierzają tego zrobić w nadchodzącym roku.

IV. CITIZENS NA TEMAT WIELOJĘZYCZNOŚCI

W niniejszym rozdziale przeanalizowano postawy Europejczyków w odniesieniu do szeregu zagadnień związanych z uczeniem się i używaniem dodatkowych języków. W pierwszej części rozdziału omówiono w szczególności, w jakim stopniu Europejczycy uważają, że obywatele UE powinni mieć możliwość posługiwania się językami innymi niż ich język ojczysty. W drugiej części rozdział zagłębia się w kwestię, czy należy chronić języki regionalne i mniejszościowe. W ostatniej części rozdziału omówiono kwestię, czy poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym.

1. Posługiwanie się jednym lub kilkoma językami oprócz języka ojczystego

Zdecydowana większość Europejczyków uważa, że każdy w UE powinien mówić co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego, a większość ludzi powinna mówić więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego.

Między Europejczykami panuje powszechna zgoda co do tego, że każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz

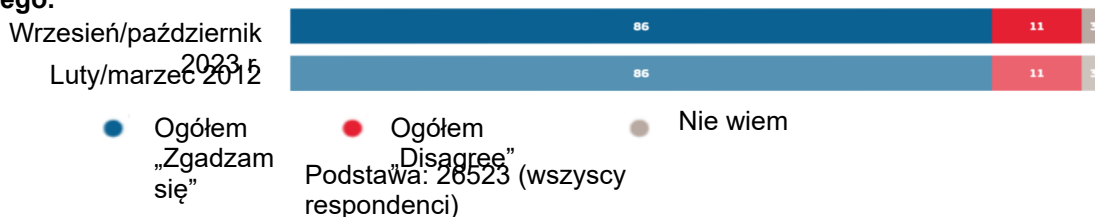
Europejczyków (11 %, =) nie zgadza się z tym poglądem, a zaledwie 3 % twierdzi, że „całkowicie się nie zgadza”.

Blisko siedmiu na dziesięciu Europejczyków (69 %, -4) zgadza się, że obywatele UE powinni mieć możliwość posługiwania się więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego, przy czym trzeci (32 %, -2) mówi, że „całkowicie zgadza się” z tym poglądem. Poziom całkowitej niezgody z tym poglądem (28 %, +4) jest wyższy niż w przypadku poglądu, że Europejczycy powinni posługiwać się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego. Różnice ograniczają się głównie do tych, którzy nie zgadzają się (20 %, +2), a nie „całkowicie” nie zgadzają się (8 %, +2). Ogólnie rzecz biorąc, respondenci w przeważającej części popierają wizję UE, zgodnie z którą obywatele UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego i niewiele jest dowodów na silne niezadowolenie z tej wizji.

Na szczeblu krajowym widzimy, że w 11 państwach członkowskich ponad dziewięć na dziesięć zgadza się co do tego, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz

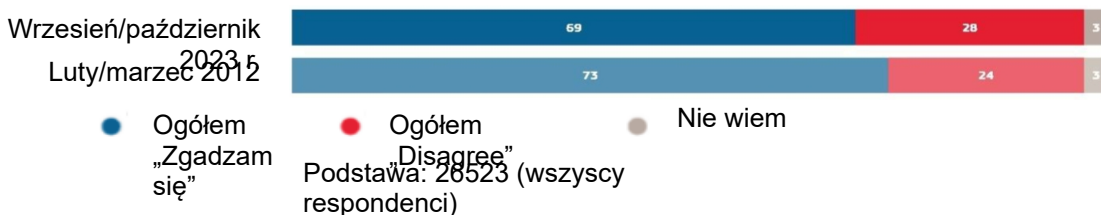
QB7. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. (UE27) (%)

Wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego.

QB7. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. (UE27) (%)

Każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego.

języka ojczystego⁴¹.

Ponad czterech na pięciu Europejczyków (86 %, taki sam odsetek jak w 2012 r.) powinno mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego, przy czym prawie połowa (48 %, +2) całkowicie się zgadza. Około jeden na dziesięciu

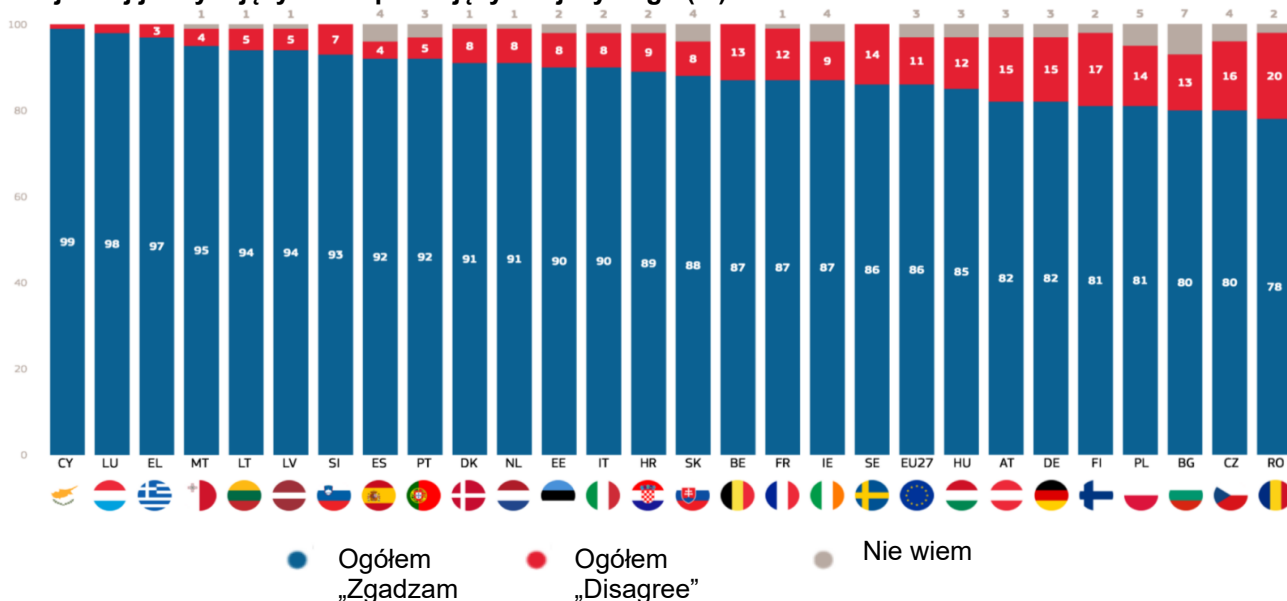
języka ojczystego, przy czym na Cyprze (99 %), Luksemburgu (98 %) i Grecji (97 %). W 13 krajach ponad połowa całkowicie zgadza się z tym stwierdzeniem, przy czym najwyższe wyniki odnotowano w Luksemburgu (77 %), Grecji (75 %) i na Łotwie (72 %). Jeśli chodzi o tych, którzy w pełni się zgadzają i zgadzają się, najniższe wyniki odnotowano w Rumunii (78 %), Czechach i Bułgarii (80 %) i Finlandii (81 %).

Większość respondentów zgadza się, że osoby w UE powinny mieć możliwość posługiwania się więcej niż

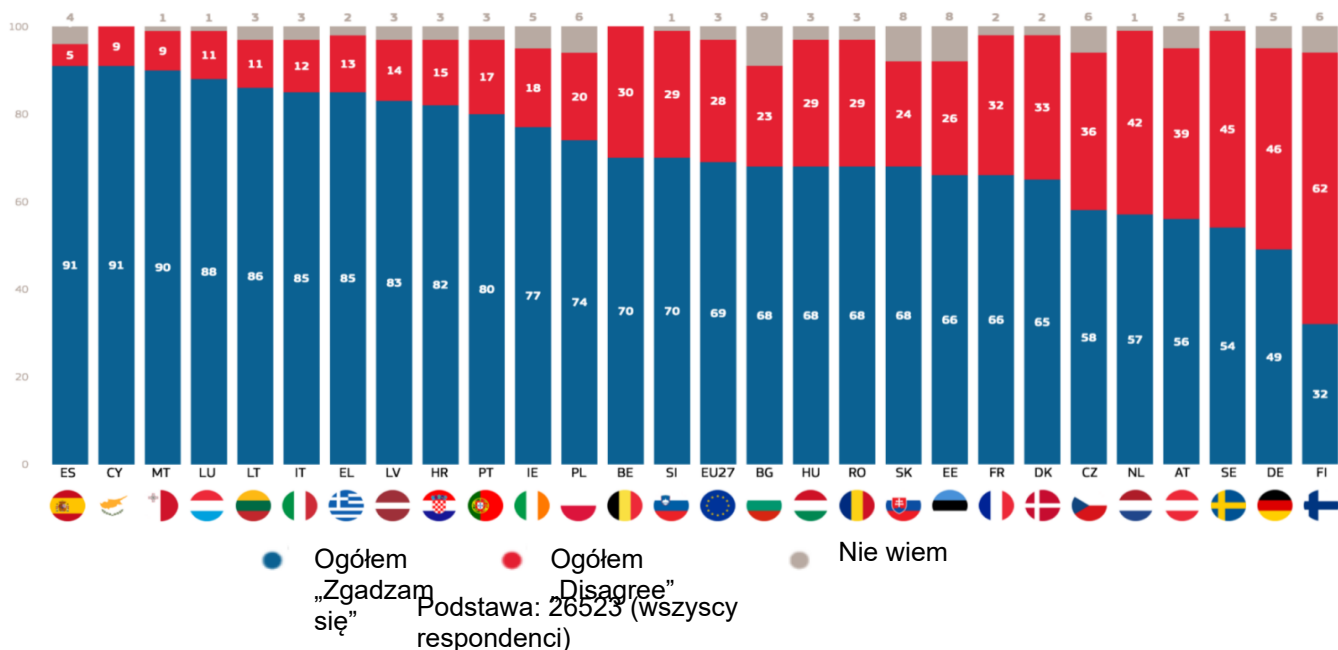
41 PYTANIE7. „Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń.”

jednym językiem oprócz języka ojczystego w każdym państwie członkowskim, z wyjątkiem Finlandii (32 %) i Niemiec (49 %). Najwyższe wyniki odnotowano na Cyprze i w Hiszpanii (91 %), na Malcie (90 %) i w Luksemburgu (88 %).

QB7.1. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzają się Państwo lub nie zgadzają się z każdym z poniższych stwierdzeń: – Każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego (%)

QB7.2. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzają się Państwo lub nie zgadzają się z każdym z poniższych stwierdzeń: – Każdy w UE powinien mieć możliwość mówienia w więcej niż jednym języku oprócz języka ojczystego (%)

Porównując lata 2012–2023, widzimy, że w 17 krajach respondenci są bardziej skłonni zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego. Największy wzrost odnotowano w Irlandii (87 %, +9), Portugalii (92 %, +9), Bułgarii (80 %, +7) i na Litwie (94 %, +6). Jeszcze większy wzrost odnotowano wśród tych, którzy całkowicie zgadzają się z tym stwierdzeniem, w szczególności Malty (76 %, +27), Grecji (75 %, +24) i Bułgarii (45 %, +18).

Respondenci są bardziej skłonni zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego w dziesięciu krajach, przy czym największy wzrost odnotowano w Irlandii (77 %, +21), na Cyprze (91 %, +15) i na Malcie (90 %, +15). Gwałtowny spadek odnotowano m.in. w Holandii (57 %, -24), Szwecji (54 %, -17) i Estonii (66 %, -16).

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Młodszy respondenci, zwłaszcza ci w wieku 15-24 lat, są bardziej skłonni (90 %, +5), aby zgodzili się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego, w porównaniu z 49 % osób w wieku 25–39 lat, 47 % osób w wieku 40–54 lat i 46 % osób w wieku 55 lat i starszych. Respondenci w wieku 15–24 lat są nieco bardziej skłonni (71 %) zgodzić się, że osoby w UE powinny być w stanie mówić więcej niż jednym językiem, w porównaniu z 67 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych.
- Osoby, które przebywały w szkole w wieku powyżej 20 lat, są bardziej skłonne (90 %) zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego, w porównaniu z osobami, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych (79 %). To samo dotyczy umiejętności mówienia więcej niż jednym językiem, przy czym najbardziej wykształcona grupa jest bardziej skłonna zgodzić się (35 %) w porównaniu z mniej wykształconymi rówieśnikami (31 %).
- Studenci są najbardziej skłonni (93 %) zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego, zwłaszcza w porównaniu z bezrobotnymi respondentami i osobami domowymi (zarówno 82 %). Osoby samozatrudnione są najbardziej skłonne (74 %) zgodzić się, że osoby w UE powinny być w stanie mówić więcej niż jednym językiem, w porównaniu z osobami bezrobotnymi (64 %) i emerytowanymi respondentami (65 %).
- Ci, którzy nigdy nie mają problemów z opłaceniem rachunków, są bardziej skłonni (88 %) zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się przynajmniej jednym językiem oprócz matki niż ci, którzy przez większość czasu mają trudności (81 %).
- Ci, którzy uważają się za należących do wyższej klasy średniej, są najbardziej skłonni (93 %) zgodzić się, że wszyscy w UE powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym dodatkowym językiem w porównaniu z 81 % osób w klasie robotniczej. Osoby należące do klasy wyższej są bardziej skłonne (79 %) zgodzić się, że ludzie w UE powinni być w stanie mówić więcej niż jednym językiem w porównaniu z 70 % klasy średniej i 68 % klasy robotniczej.

QB7.1 Powiedz mi, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. Każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym językiem oprócz języka ojczystego (% – UE)

	Całkowicie się zgadzam	Skłonność do wyrażania zgody	Skłonność do niezgody	Całkowicie się nie zgadzam	Nie wiem	Ogółem „Zgadzam się”	Ogółem „Disagree”
UE-27	48	38	8	3	3	86	11
Płeć							
Człowiek	48	39	8	3	2	87	11
Kobieta	47	39	8	3	3	86	11
Wiek							
15-24	55	35	6	3	1	90	9
25-39	49	38	9	3	1	87	12
40-54	47	40	8	3	2	87	11
55 +	46	39	8	3	4	85	11
Edukacja (koniec)							
15—	39	40	9	5	7	79	14
16-19	40	44	10	3	3	84	13
20+	58	32	6	3	1	90	9
Nadal studiuje	59	34	5	2	0	93	7
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	51	38	7	3	1	89	10
Zarządcy	57	34	6	2	1	91	8
Pozostałe białe kołnierze	48	40	8	2	2	88	10
Pracownicy ręczni	41	43	10	4	2	84	14
Osoby domowe	42	40	9	3	6	82	12
Bezrobotny	42	40	10	4	4	82	14
Emerytowany	46	38	8	4	4	84	12
Studenci	59	34	5	2	0	93	7
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	46	35	10	5	4	81	15
Od czasu do czasu	42	43	10	3	2	85	13
Prawie nigdy/Nigdy	51	37	7	3	2	88	10
Zalóżmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	44	37	9	4	6	81	13
Niższa klasa średnia	44	42	8	4	2	86	12
Klasa średnia	48	40	8	3	1	88	11
Wyższa klasa średnia	62	31	4	2	1	93	6
Klasa wyższa	61	28	6	4	1	89	10

QB7.2 Powiedz mi, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. Każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego (% – UE)

	Całkowicie się zgadzam	Skłonność do wyrażania zgody	Skłonność do niezgody	Całkowicie się nie zgadzam	Nie wiem	Ogółem „Zgadzam się”	Ogółem „Disagree”
UE-27	32	37	20	8	3	69	28
Płeć							
Człowiek	32	36	21	8	3	68	29
Kobieta	33	37	19	7	4	70	26
Wiek							
15-24	34	37	18	8	3	71	26
25-39	34	36	20	8	2	70	28
40-54	33	37	20	7	3	70	27
55 +	30	37	20	8	5	67	28
Edukacja (koniec)							
15—	31	36	17	9	7	67	26
16-19	30	37	21	8	4	67	29
20+	35	36	20	7	2	71	27
Nadal studiuje	36	37	18	7	2	73	25
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	36	38	18	6	2	74	24
Zarządcy	33	37	22	7	1	70	29
Pozostałe białe kołnierze	34	36	20	8	2	70	28
Pracownicy ręczni	32	38	19	8	3	70	27
Osoby domowe	33	36	16	7	8	69	23
Bezrobotny	30	34	21	11	4	64	32
Emerytowany	29	36	20	9	6	65	29
Studenci	36	37	18	7	2	73	25
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	33	33	18	11	5	66	29
Od czasu do czasu	33	38	19	7	3	71	26
Prawie nigdy/Nigdy	32	36	21	8	3	68	29
Zalóżmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	33	35	17	9	6	68	26
Niższa klasa średnia	28	39	21	8	4	67	29
Klasa średnia	34	36	21	7	2	70	28
Wyższa klasa średnia	31	37	21	9	2	68	30
Klasa wyższa	36	43	15	6	0	79	21

2. Ochrona języków mniejszości

Większość Europejczyków zgadza się, że należy chronić języki regionalne i mniejszościowe.

Respondenci zapytali, czy należy chronić języki regionalne i mniejszościowe.

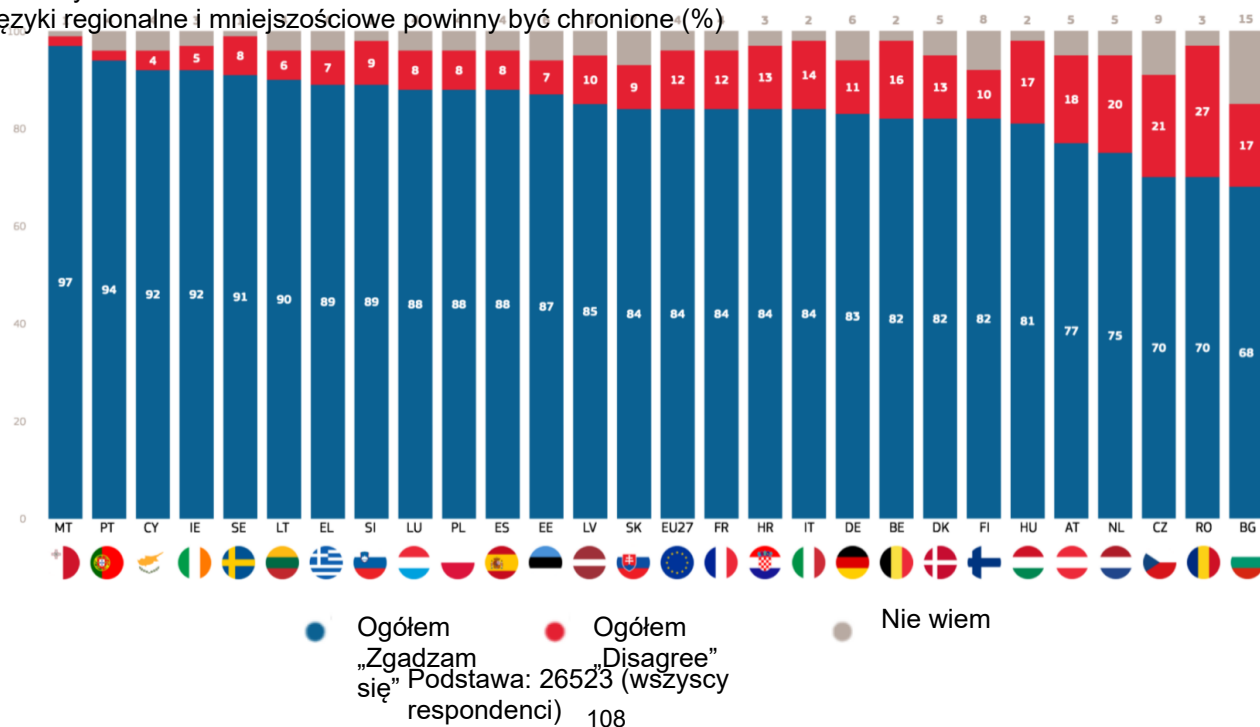
Ponad osiem na dziesięć (84 %) zgadza się, że należy chronić języki regionalne i mniejszościowe, przy czym ponad cztery na dziesięć (43 %) zgadza się całkowicie, a 41 % zgadza się z tym. Niewiele ponad jeden na dziesięć (12 %) się nie zgadza.

Na szczeblu krajowym w pięciu krajach ponad dziewięć na dziesięć zgadza się, że należy chronić języki regionalne i mniejszościowe: Malta (97 %), Portugalia (94 %), Cypr i Irlandia (92 %) i Szwecja (91 %). Respondenci są najmniej skłonni myśleć o tym w Bułgarii (68 %), Czechach i Rumunii (zarówno 70 %), jak i w Holandii (75 %). W dziesięciu państwach członkowskich ponad połowa całkowicie się zgadza, w szczególności na Malcie (74 %), Szwecji (71 %) i Słowenii (70 %).

QB7. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzają się Państwo lub nie zgadzają się z każdym z poniższych stwierdzeń („UE27”) (%)
Języki regionalne i mniejszościowe powinny być chronione.

QB7.4. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń:
 Języki regionalne i mniejszościowe powinny być chronione (%)

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Respondenci w wieku 25–54 lat są nieco bardziej skłonni (84 % do 85 %) zgodzić się, że należy chronić języki regionalne i mniejszościowe, w porównaniu z językami w wieku 15–24 lat oraz osobami w wieku 55 lat i wyższymi (zarówno 82 %).
- Blisko dziewięciu na dziesięciu (87 %) wśród osób, które uczęszczały do szkoły w wieku powyżej 20 lat, zgadza się z proponowanym oświadczeniem, w porównaniu z ośmioma na dziesięć (80 %) osób, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych.
- Menedżerowie są najbardziej skłonni (88 %) zgodzić się co do tego, że należy chronić języki regionalne i mniejszościowe, w porównaniu z samozatrudnionymi, innymi pracownikami umysłowymi i studentami (84 % wszystkich), bezrobotnymi (80 %) i osobami domowymi (77 %).
- Ci, którzy nigdy nie mają trudności finansowych, są bardziej skłonni (85 %) zgodzić się z proponowanym oświadczeniem niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi problemami (78 %).
- Bardzo aktywni uczeni języka, czyli respondenci, którzy rozpoczęli lub kontynuowali naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat, są bardziej skłonni zgodzić się z proponowanym stwierdzeniem (87 %) niż ci, którzy są nieaktywni (82 %), a mianowicie respondenci, którzy nigdy nie nauczyli się innego języka niż ich język ojczysty, ani nie zamierzają tego zrobić wkrótce.

PB7.4 Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzają się Państwo lub nie zgadzają się z każdym z poniższych oświadczeń:
Języki regionalne i mniejszościowe powinny być chronione (% – UE)

	Całkowicie się zgadzam	Skłonność do wyrażania zgody	Skłonność do niezgody	Całkowicie się nie zgadzam	Nie wiem	Ogółem „Zgadzam się”	Ogółem „Disagree”
UE-27	43	41	9	3	4	84	12
Płeć							
Człowiek	41	42	9	4	4	83	13
Kobieta	43	40	9	3	5	83	12
Wiek							
15-24	42	40	10	3	5	82	13
25-39	42	43	9	3	3	85	12
40-54	43	41	10	3	3	84	13
55 +	42	40	8	4	6	82	12
Edukacja (koniec)							
15—	39	41	9	4	7	80	13
16-19	38	43	10	4	5	81	14
20+	49	38	8	2	3	87	10
Nadal studiuje	44	49	9	3	4	84	12
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	42	42	8	4	4	84	12
Zarządcy	47	41	7	2	3	88	9
Pozostałe białe kołnierze	42	42	10	3	3	84	13
Pracownicy ręczni	41	42	10	3	4	83	13
Osoby domowe	38	39	11	4	8	77	15
Bezrobotny	37	43	10	5	5	80	15
Emerytowany	43	39	8	4	6	82	12
Studenci	44	40	9	3	4	84	12
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	42	36	11	5	5	78	16
Od czasu do czasu	39	43	11	3	4	82	14
Prawie nigdy/Nigdy	44	41	8	3	4	85	11
Założmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	44	38	8	3	7	82	11
Niższa klasa średnia	39	43	10	3	5	82	13
Klasa średnia	43	42	9	3	3	85	12
Wyższa klasa średnia	44	40	11	3	2	84	14
Klasa wyższa	46	36	10	7	1	82	17
Aktywność jako osoba ucząca się języka							
Bardzo aktywny	51	36	7	3	3	87	10
Aktywna	44	41	10	3	2	85	13
Nieaktywne	40	42	10	3	5	82	13

3. Poprawa umiejętności językowych jako priorytet polityki

Trzy czwarte Europejczyków uważa, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym.

Respondenci zostali zapytani, czy poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym.

Ponad trzy czwarte respondentów zgadza się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym (76 %, -2 p.p. w porównaniu z 2012 r.). Więcej niż jeden na trzech (35 %, +1) całkowicie się zgadza. Jeden na pięciu (19 %, +2) nie zgadza się, a 5 % (=) całkowicie się nie zgadza.

W dwunastu krajach ponad osiem na dziesięć zgadza się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym. Najwyższe wyniki odnotowano na Malcie (92 %), Luksemburgu (89 %) i na Cyprze (88 %). Respondenci są najmniej skłonni zgodzić się z tym stwierdzeniem w Estonii (60 %), Austrii i Słowacji (64 %) i

Rumunii (65 %). W sześciu krajach co najmniej połowa zgadza się całkowicie: Malta (68 %), Cypr (66 %), Grecja (52 %), Niderlandy (51 %) oraz Hiszpania i Luksemburg (po 50 %).

W 11 krajach respondenci są bardziej skłonni niż w 2012 r. zgodzić się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym, przy czym największy wzrost odnotowano na Malcie (92 %, +17), na Łotwie (71 %, +13) i w Portugalii (82 %, +10). Są znacznie mniej skłonni do takiego myślenia w Belgii (81 %, -7), we Francji (75 %, -7) i w Estonii (60 %, -7).

QB7.5. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzają się Państwo lub nie zgadzają się z każdym z poniższych stwierdzeń. (UE27) (%)

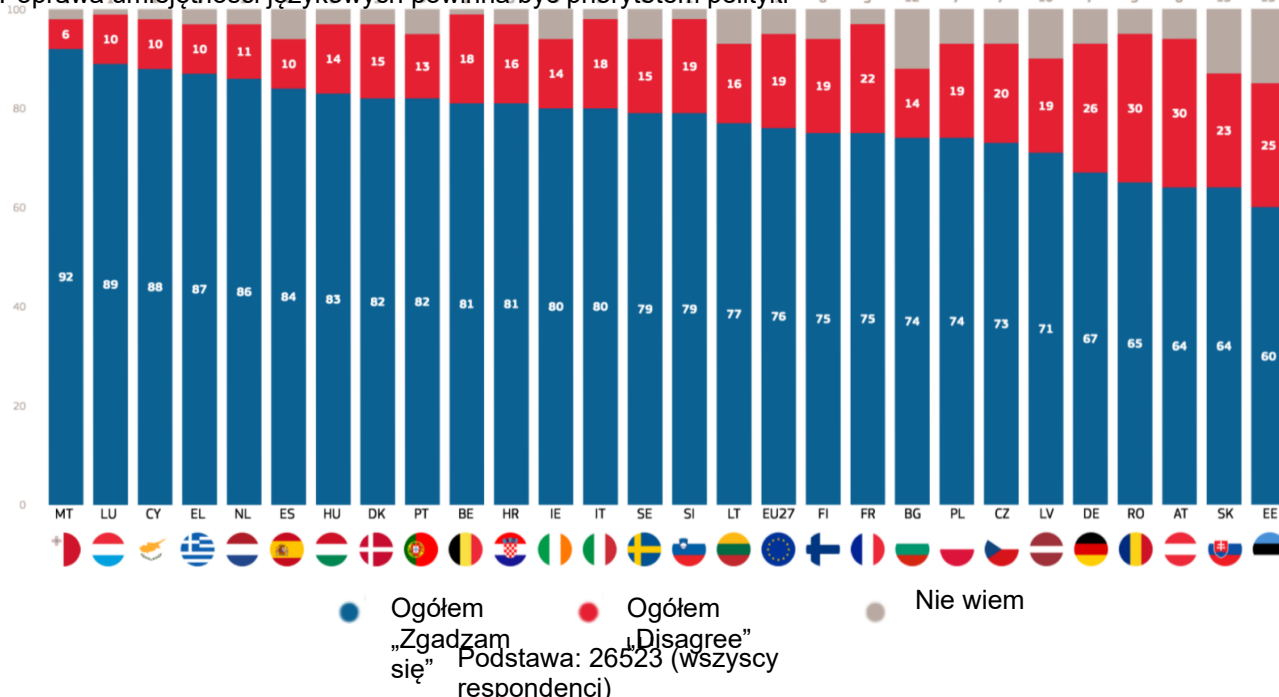
Poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem polityki

● Łącznie „Zgadza się”
● Ogółem „Disagree”
● Nie wiem
Podstawa: 26523 (wszyscy respondenci)

QB7.5. Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. (%)

Poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem polityki

Analiza społeczno-demograficzna pokazuje, co następuje:

- Młodszy respondenci są bardziej skłonni zgodzić się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym, przy czym ośmiu na dziesięciu (80 %, +2) wśród osób w wieku 15–24 lat zgadza się, w porównaniu z 73 % wśród osób w wieku 55 lat i starszych.
- Osoby, które kontynuowały edukację w wieku powyżej 20 lat, są bardziej skłonne zgodzić się z proponowanym oświadczeniem niż osoby, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych (82 % vs 64 %). Jeśli chodzi o tych, którzy całkowicie się zgadzają, proporcje są jeszcze wyraźniejsze (41 % vs 26 %).
- Biorąc pod uwagę kategorie społeczno-zawodowe, studenci są najbardziej skłonni (83 %) zgodzić się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym, w porównaniu z osobami samozatrudnionymi (80 %), pracownikami fizycznymi (73 %), emerytami (71 %) i bezrobotnymi (68 %).
- Ci, którzy nigdy nie mają trudności z opłaceniem rachunków, są bardziej skłonni (78 %) zgodzić się z proponowanym oświadczeniem niż ci, którzy przez większość czasu borykają się z takimi trudnościami (68 %).
- Respondenci, którzy uważają się za należących do wyższej lub wyższej klasy średniej (oba 82 %) są nieco bardziej skłonni zgodzić się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym w porównaniu z 78 % osób w klasie średniej i 71 % w klasie robotniczej.
- Aktywni uczący się języków są bardziej skłonni (85 %) niż ci, którzy nie są aktywni (72 %), zgadzają się, że poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym.

QB7.5 Proszę mi powiedzieć, w jakim stopniu zgadzasz się lub nie zgadzasz się z każdym z poniższych stwierdzeń. Poprawa umiejętności językowych powinna być priorytetem politycznym (% – UE)

	Całkowicie się zgadzam	Skłonność do wyrażania zgody	Skłonność do niezgody	Całkowicie się nie zgadzam	Nie wiem	Ogółem „Zgadzam się”	Ogółem „Disagree”
UE-27	35	41	14	5	5	76	19
Płeć							
Człowiek	34	42	15	5	4	76	20
Kobieta	35	40	14	5	6	75	19
Wiek							
15-24	38	42	14	3	3	80	17
25-39	36	42	14	5	3	78	19
40-54	35	42	14	5	4	77	19
55 +	33	40	14	6	7	73	20
Edukacja (koniec)							
15—	26	38	16	9	11	64	25
16-19	31	43	15	6	5	74	21
20+	41	41	12	3	3	82	15
Nadal studiuje	40	43	12	2	3	83	14
Kategoria społeczno-zawodowa							
Samozatrudniony	38	42	12	4	4	80	16
Zarządcy	39	43	12	4	2	82	16
Pozostałe białe kołnierze	35	44	14	4	3	79	18
Pracownicy ręczni	32	41	15	7	5	73	22
Osoby domowe	31	38	16	7	8	69	23
Bezrobotny	29	39	18	7	7	68	25
Emerytowany	32	39	15	6	8	71	21
Studenci	40	43	12	2	3	83	14
Trudności z płaceniem rachunków							
Przez większość czasu	33	35	16	10	6	68	26
Od czasu do czasu	32	43	16	5	4	75	21
Prawie nigdy/Nigdy	36	42	13	4	5	78	17
Założmy, że należymy do							
Klasa robotnicza	33	38	13	7	9	71	20
Niższa klasa średnia	30	42	17	6	5	72	23
Klasa średnia	35	43	14	4	4	78	18
Wyższa klasa średnia	42	40	12	4	2	82	16
Klasa wyższa	43	39	14	3	1	82	17

WNIOSKI

W niniejszym badaniu przeanalizowano europejskie perspektywy i działania dotyczące wielojęzyczności – obszar nadzorowany przez Dyрекcję Generalną ds. Edukacji, Młodzieży, Sportu i Kultury. Pozwala ona na porównanie z wynikami z 2012 r., analizując ewolucję postaw publicznych, zachowań i opinii wobec polityki. W końcowej części podsumowano wyniki badań i omówiono implikacje dla Komisji Europejskiej.

1. Wielojęzyczność w UE

Krajobraz językowy UE charakteryzuje się różnorodnością i silną skłonnością do wielojęzyczności. Język niemiecki jest najczęstszym językiem ojczystym (19 %), wyprzedzającym język angielski, który odnotował znaczny spadek z 13 % w 2012 r. do 2 % w 2023 r., ze względu na wystąpienie Wielkiej Brytanii z UE. Francuski (15 %), włoski (13 %), hiszpański (9 %) i polski (9 %) są również powszechnie używanymi językami ojczystymi.

Około sześciu na dziesięciu Europejczyków (59 %) jest w stanie mówić w co najmniej jednym języku innym niż ich język ojczysty, co stanowi wzrost z 56 % w 2012 r. (+3). Około 28 % (+1) może rozmawiać w co najmniej dwóch i 11 % (+1) co najmniej trzech językach. Jeśli chodzi o umiejętności językowe, język angielski jest powszechny, a blisko połowa Europejczyków (47 %) jest w stanie mówić wystarczająco dobrze, aby móc prowadzić rozmowę, co stanowi niewielki wzrost (+5) w porównaniu z 2012 r. Za tym idzie mniejszy odsetek respondentów, którzy potrafią mówić po francusku (11 %, =), niemieckim (10 %, -2), hiszpańskim (7 %, =), włoskim (3 %, =) i rosyjskim (3 %, -2). W porównaniu z 2012 r. we wszystkich państwach członkowskich UE język angielski znacznie rośnie jako język, w którym respondenci mówią wystarczająco dobrze, aby przeprowadzić rozmowę, przy czym największy wzrost odnotowano w Hiszpanii (38 %, +16), Czechach (41 %, +14) i Grecji (41 %, +14 %).

Czynniki społeczno-demograficzne odgrywają kluczową rolę w biegłości językowej. Kobiety, młodsze osoby i osoby z wyższym wykształceniem są bardziej narażone na wielojęzyczność. Na przykład 79 % (+5 w porównaniu z 2005 r. i 2012 r.) osób w wieku 15-24 lat może mówić co najmniej jednym dodatkowym językiem, w porównaniu z 44 % osób w wieku 55+. Ponadto osoby na stanowiskach kierowniczych lub wyższych klasach społecznych częściej mówią językami innymi niż ich język ojczysty.

Od 2012 r. obserwujemy również wzrost umiejętności posługiwania się dwoma językami innymi niż język ojczysty, przy czym odnotowano znaczny wzrost w takich krajach jak Czechy (33 %, +11), Łotwa (64 %, +10) i Hiszpania (28 %, +10). Zauważalny wzrost można zaobserwować również w europejskiej kategorii młodzieży, ponieważ młodzi Europejczycy w wieku 15-24 lat, którzy

potrafią posługiwać się dwoma dodatkowymi językami, wynoszą 39 %, co oznacza wzrost o 2 punkty procentowe od 2012 r. i 28 punktów procentowych od 2005 r. Angielski, choć dominujący, wciąż nie jest powszechnie używany we wszystkich państwach członkowskich, przy niższym poziomie płynności w krajach takich jak Polska i Rumunia.

Ogólnie rzecz biorąc, dane odzwierciedlają rosnącą tendencję do nauki wielu języków i poczucie większej pewności co do poziomu biegłości tych języków, dostosowując się do celów polityki UE i celów różnorodności kulturowej. Mimo że postęp w nauce języka angielskiego jest zauważalny, szczególnie wśród młodzieży, jest on wyraźnie mniej widoczny dla innych języków.

2. Używanie języków w różnych kontekstach

31 % Europejczyków używa swojego pierwszego języka obcego każdego dnia, przy czym dominującym wyborem jest angielski (20 %), a następnie niemiecki (4 %) i francuski (3 %). Język angielski jest również najczęstszym drugim językiem obcym. W latach 2012–2023 obserwujemy postępy w prawie każdym państwie członkowskim UE, zwłaszcza w Irlandii (33 %, +21), Holandii (48 %, +21) i na Cyprze (55 %, +20). Pod względem demograficznym mężczyźni częściej niż kobiety używają języka angielskiego codziennie (22 % vs 17 %). W różnych grupach wiekowych młodszy respondenci w wieku 15-24 lat częściej używają języka angielskiego codziennie (33 %) w porównaniu ze starszymi respondentami. Poziom wykształcenia wpływa również na korzystanie z niego, a osoby z wyższym wykształceniem częściej używają języka angielskiego.

W UE regularne posługiwanie się dodatkowymi językami różni się znacznie w zależności od kontekstu. Najczęściej używa się pierwszego dodatkowego języka podczas wakacji za granicą (50 %), a następnie Internetu (44 %) oraz oglądania filmów/telewizji lub słuchania radia (39 %), komunikacji z przyjaciółmi (35 %) i czytania wiadomości (29 %). Prawie trzech na dziesięciu (28 %) używa pierwszego dodatkowego języka w rozmowach w pracy, a 22 % do czytania związanego z pracą. Co ciekawe, 17 % używa dodatkowego języka podczas komunikacji z członkami rodziny.

Jeśli chodzi o konsumpcję mediów, większość (53 %) preferuje napisy nad nazwane filmami i programami zagranicznymi, co jest szczególnie wysokie w Szwecji i Finlandii (95 %). Była to istotna zmiana (11 punktów procentowych) od 2012 r., kiedy to większość preferowała dubbing. Młodszy odbiorcy i osoby z wyższym wykształceniem wykazują większą skłonność do treści z napisami.

3. Nauka języków obcych: motywy i metody

W Europie język angielski wyróżnia się 77 % (+1), biorąc pod uwagę jego kluczowe znaczenie dla rozwoju osobistego, a następnie niemiecki (14 %, -3), francuski (13 %, -1) i hiszpański (12 %, =). Kobiety (23 %, =) są nieco bardziej prawdopodobne niż mężczyźni (20 %, -2), że nigdy nie nauczyły się języka innego niż ich język ojczysty. Młodszy respondenci (w wieku 15-24 lat) są bardziej skłonni do dostrzegania korzyści płynących z nauki języków obcych, przy czym 18 % (=) zaczęło uczyć się nowego języka w ciągu ostatnich 2 lat w porównaniu z zaledwie 2 % (-1) osób w wieku 55 lat i starszych. Ponadto, osoby wysoko wykształcone są siedem razy bardziej prawdopodobne, aby rozpocząć naukę nowego języka w ciągu ostatnich dwóch lat w porównaniu z osobami z mniejszą edukacją.

Preferencje poszczególnych krajów różnią się, przy czym język angielski jest szczególnie ceniony dla rozwoju osobistego w Holandii (96 %, =), Szwecji (95 %, -2) i Danii (91 %, -1), podczas gdy jego znaczenie jest stosunkowo niższe w Luksemburgu (46 %, +5), Bułgarii (57 %, =) i na Węgrzech (61 %, -6). Niemiecki jest preferowany głównie w Słowenii (49 %) i Danii (43 %) i hiszpańskim w Irlandii, Francji (zarówno 28 %) i Holandii (21 %), chociaż nie tak bardzo jak w języku angielskim. Najwyższy wynik uzyskał francuski w Irlandii (26 %), Niemczech i Portugalii (obie 20 %), z wyjątkiem Luksemburga (62 %) i Belgii (40 %), gdzie jest językiem urzędowym.

Demografia odgrywa pewną rolę, ponieważ mężczyźni (78 %, +9) nieznacznie faworyzują język angielski, a młodszy Europejczycy (15-24 lat) zdecydowanie go preferują (90 %, +10). Poziom szkolnictwa wyższego koreluje z preferencjami dla różnych języków. Stabilność finansowa i wyższy status społeczny są również zgodne z uznaniem dla języków takich jak angielski, niemiecki i francuski. Podsumowując, podczas gdy angielski prowadzi, inne języki zachowują znaczenie, pod wpływem narodowości, czynników demograficznych i społeczno-ekonomicznych. Na przykład menedżerowie i pracownicy umysłowi zwykle cenią język niemiecki bardziej niż inne kategorie zawodowe.

Europejczycy podkreślają znaczenie języka angielskiego (85 %, -3) dla przyszłości swoich dzieci, z różnorodnością w poszczególnych krajach. Znaczenie języka angielskiego w tym zakresie jest szczególnie widoczne w Holandii 96 % (=), Szwecji (96 %, -2), Grecji (94 %, +2), Finlandii (94 %, +5) i Słowenii (93 %, =).

Korzyści płynące z nauki nowego języka obejmują możliwości zatrudnienia (51 %) i zrozumienie kulturowe (45 %). Preferencje różnią się jednak w zależności od kraju. Grecy i Litwini podkreślają na przykład pracę za granicą (odpowiednio 84 % i 75 %).

Jeśli chodzi o naukę języków, 15 % (+1) obecnie uczy się lub zamierza rozpocząć, a 48 % (+3) nie planuje rozpocząć. Zainteresowanie jest wyższe wśród mężczyzn i młodszych osób. Podczas badania motywacji do nauki nowych języków staje się jasne, że motywacja odgrywa kluczową rolę. Czterech na dziesięciu (39 %, +3) respondentów wyraża, że brak motywacji zniechęca ich do nauki innego języka, podczas gdy 28 % (=) podaje ograniczenia czasowe jako przeszkodę. 25 % (+4) przyznaje, że nie jest dobry w językach, a 20 % (-6) uważa, że koszt nauki jest przeszkodą.

Czynniki te różnią się w zależności od kraju. W Szwecji 56 % (+4) wyraża brak motywacji, podczas gdy Cypr wyróżnia się 48 % (+13), podkreślając ograniczenia czasowe. Czechy, Austria i Słowacja odnotowały najwyższy poziom nieadekwatności językowej na poziomie 32 %. Grecja znajduje się na pierwszym miejscu listy pod względem kosztów nauki języków obcych (41 %, +14), podczas gdy Francja jest liderem w postrzeganiu niewystarczających możliwości posługiwania się językiem (25 %, +1).

Badając, w jaki sposób Europejczycy nabywają nowe umiejętności językowe, podstawową metodą pozostaje lekcje szkolne, przy czym 47 % respondentów uczy się w ten sposób, chociaż liczba ta spadła o 21 % od 2012 r. Inne metody pozostają w tyle, a 20 % angażuje się w samouczenie się za pośrednictwem telewizji, filmów lub radia. Nieformalne rozmowy z native speakerami (17 %), samouczenie się poprzez czytanie (15 %) oraz aplikacje lub kursy online (15 %).

W kraju nauka w szkole jest najbardziej rozpowszechniona na Litwie (74 %), podczas gdy Irlandia pozostaje w tyle na poziomie 29 %. Samouczenie się za pośrednictwem mediów jest najbardziej rozpowszechnione w Szwecji i na Malcie (54 %). Interakcja native speakerów znajduje znaczenie w Szwecji (42 %), korzystanie z aplikacji online lub kursów jest popularne w Szwecji i Holandii (36 %), ale mniej w Grecji (4 %).

Oceniając skuteczność metod przyswajania języka, lekcje szkolne zachowują swój prymat, a 34 % respondentów uważa je za najskuteczniejsze. Na drugiej pozycji 9 % uważa rozmowy z native speakerami za najskuteczniejszą metodę, podczas gdy 8 % popiera wciągające uczenie się poprzez częste wizyty w odpowiednich krajach. Na poziomie krajowym respondenci na Litwie (50 %) i w Rumunii (45 %) opowiadają się za najbardziej skutecznymi lekcjami szkolnymi, podczas gdy w Grecji (13 %) i Luksemburgu (18 %) wykazują sceptycyzm. Nieformalna rozmowa z tubylcami jest wysoko ceniona w Estonii (15 %) i na Łotwie (14 %).

Sześć na (60 %) Europejczyków rzadko używa tłumacza maszynowego dziesięciu jonów. I odwrotnie, 20 % angażuje się kilka razy w miesiącu, 14 % kilka razy w

tygodniu i 6 % dziennie. Kraje o niskim wykorzystaniu tłumaczeń maszynowych to Rumunia (73 %), Irlandia, Portugalia i Polska (68 %). Natomiast najniższą niechęć mają Luksemburg (33 %), Niderlandy (36 %) i Belgia (37 %). Młodsze osoby w wieku od 15 do 24 lat (11 %) są dwukrotnie bardziej narażone na ich stosowanie na dobę w porównaniu do osób w wieku 40–54 lat (5 %) oraz osób w wieku 55 lat i starszych (2 %). Osoby uczące się języków obcych (13 %) są znacznie bardziej skłonne do korzystania z tłumaczeń maszynowych codziennie niż nieaktywni (3 %).

osobami, które opuściły szkołę w wieku 15 lat lub młodszych. Inne czynniki społeczno-ekonomiczne mają również wpływ na perspektywy, przy czym studenci (83 %, +1) i respondenci wyższej klasy średniej (82 %) wykazują większą zgodę.

4. Postawy obywateli w kwestii wielojęzyczności

W przeważającej mierze 86 % respondentów (=) uważa, że wszyscy w Unii Europejskiej powinni mieć możliwość posługiwania się co najmniej jednym dodatkowym językiem, przy czym prawie połowa (48 %, +2) wyraża silną zgodę. Ponadto 69 % (-4) Europejczyków popiera pogląd, że osoby w UE powinny mówić więcej niż jednym językiem oprócz języka ojczystego. W szczególności perspektywa ta cieszy się dużym poparciem, przy czym 32 % (-2) całkowicie się zgadza, a tylko 28 % (+4) nie zgadza się. Pogląd, że Europejczycy powinni być biegli w wielu językach, otrzymuje poparcie większościowe w każdym państwie członkowskim, z wyjątkiem Finlandii (32 %, -5) i Niemiec (49 %, -8).

Jeśli chodzi o analizę demograficzną, młodszy respondenci, zwłaszcza ci w wieku od 15 do 24 lat, wykazują większe prawdopodobieństwo (90 %, +5), aby zgodzić się, że Europejczycy powinni posługiwać się co najmniej jednym dodatkowym językiem. Ponadto osoby, które przedłużyły edukację po 20 roku życia, są bardziej prawdopodobne (90 %, +1), aby zgodzić się z tą perspektywą w porównaniu z mniej wykształconymi odpowiednikami. Rolę odgrywają również czynniki społeczno-ekonomiczne, przy czym studenci (93 %, +3) i osoby z wyższej klasy (79 %) wykazują większą zgodność z wielojęzycznością.

Znaczna większość, 84 %, popiera ochronę języków regionalnych i mniejszościowych. Malta (97 %), Portugalia (94 %), Cypr (92 %), Irlandia (92 %) i Szwecja (91 %) należą do krajów, w których ponad dziewięciu na dziesięciu respondentów opowiada się za ochroną tych języków.

Około trzech czwartych Europejczyków (76 %, -2) zgadza się, że poprawa umiejętności językowych powinna być traktowana priorytetowo jako cel polityczny, przy czym 35 % (-1) wyraża zdecydowane porozumienie.

Młodszy respondenci, zwłaszcza ci w wieku 15-24 lat, są bardziej skłonni (80 %, +2) do priorytetowego potraktowania poprawy umiejętności językowych jako celu politycznego. Ponadto osoby, które kontynuowały edukację w wieku powyżej 20 lat, są bardziej skłonne (82 %, =) do wspierania tego pomysłu w porównaniu z

SPECYFIKACJE TECHNICZNE

W okresie od 29 września do 19 października 2023 r. Verian przeprowadził falę 100.1 badania Eurobarometru na wniosek Komisji Europejskiej, Dyrekcji Generalnej ds. Komunikacji, Działu Monitorowania Mediów i Eurobarometru.

Fala 100.1 obejmuje ludność poszczególnych narodowości państw członkowskich Unii Europejskiej, zamieszkałą w każdym z 27 państw członkowskich i w wieku 15 lat i starszych.

Podstawowa konstrukcja próbki stosowana we wszystkich krajach jest wieloetapowa, losowa (prawdopodobna). W każdym kraju ramka próbna jest najpierw stratyfikowana przez regiony NUTS i w każdym regionie za pomocą miary miejskiej (DEGURBA). Liczba punktów próbnych wybranych w każdej warstwie odzwierciedla populację warstwy 15+. Na drugim etapie wylosowano punkty próbkowania z prawdopodobieństwem proporcjonalnym do ich liczebności 0+ z każdej warstwy. Próbki reprezentują zatem całe terytorium krajów objętych badaniem zgodnie z EUROSTAT-em NUTS II (lub równoważnym) oraz według rozkładu ludności zamieszkującej poszczególne narodowości pod względem obszarów metropolitalnych, miejskich i wiejskich⁴².

W każdym z wybranych punktów pobierania próbek losowo narysowano współrzędną początkową i narzędzie do odwrotnego kodowania geograficznego służące do identyfikacji najbliższego adresu współrzędnej. Ten adres był adresem wyjściowym do losowego spaceru. Kolejne adresy (każdy dziewiąty adres) zostały wybrane według standardowych procedur „losowej trasy” z adresu początkowego. W każdym gospodarstwie domowym respondent został losowo wylosowany. Podejście do losowego wyboru było uzależnione od wielkości gospodarstwa domowego. Na przykład w przypadku gospodarstw domowych z dwoma ponad 15 członkami skrypt został użyty do wyboru informatora (osoba odpowiadająca na kwestionariusz kontrolera) lub innego kwalifikującego się członka gospodarstwa domowego. W przypadku gospodarstw domowych z trzema członkami 15+ skrypt został użyty do wyboru informatora (1/3 czasu) lub dwóch pozostałych kwalifikujących się członków gospodarstwa domowego (2/3 czasu). Tam, gdzie wybrano dwóch pozostałych członków, ankieterowi kazano poprosić o najmłodszego lub najstarszego. Skrypt losowo przypisuje wybór do najmłodszych lub najstarszych z równym prawdopodobieństwem. Proces ten trwa dla

czterech ponad 15 członków gospodarstwa domowego – losowo prosząc o najmłodszych, 2. najmłodszych i najstarszych. W przypadku gospodarstw domowych z pięcioma ponad 15 członkami wracamy do zasady ostatnich urodzin.

Jeżeli nie nawiązano kontaktu z nikim w gospodarstwie domowym lub jeżeli wybrany respondent nie był dostępny (zajęty), rozmówca dokonał ponownej wizyty w tym samym gospodarstwie domowym nawet trzy razy (łącznie cztery próby kontaktu). Ankieterzy nigdy nie wskazują, że badanie zostało przeprowadzone wcześniej w imieniu Komisji Europejskiej; mogą udzielić tych informacji po zakończeniu ankiety, na żądanie.

Etap rekrutacji był nieco inny w Holandii, Finlandii i Szwecji. W dwóch ostatnich państwach wybrano próbę adresów w ramach każdego punktu pobierania próbek z rejestru adresów lub populacji (w Finlandii wybór nie odbywa się we wszystkich punktach próby, ale w niektórych przypadkach, w których oczekuje się poprawy wskaźników odpowiedzi). Wybór adresów odbywał się w sposób losowy. Następnie skontaktowano się telefonicznie z gospodarstwami domowymi i zwerbowano je do udziału w badaniu. W Holandii stosowana jest podwójna próbka RDD (numery komórkowe i stacjonarne), ponieważ nie ma pełnego rejestru ludności z dostępnymi numerami telefonów. Wybór liczb na obu klatkach odbywa się losowo, przy czym każda liczba otrzymuje równe prawdopodobieństwo wyboru. W przeciwieństwie do Szwecji i Finlandii, próbka nie jest gromadzona.

42 Klasyfikacja obszarów wiejskich na podstawie DEGURBA (<https://ec.europa.eu/eurostat/web/degree-of-urbanisation/ba-ckground>)

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

Kraje	Instytutów	Brak wywiadów	Daty prac w terenie		Ludność 15+	Proporcji UE-27	
BE	Belgium	MCM Belgium	1,011	28/09/2023	16/10/2023	9,619,330	2.5%
BG	Bulgaria	Kantar TNS BBSS	1,038	27/09/2023	15/10/2023	5,917,534	1.6%
CZ	Czechia	STEM/MARK	1,013	27/09/2023	18/10/2023	8,982,036	2.4%
DK	Denmark	Mantle Denmark (Kantar Public)	1,010	27/09/2023	16/10/2023	4,891,261	1.3%
DE	Germany	Mantle Germany (Kantar Public)	1,532	28/09/2023	19/10/2023	71,677,231	18.9%
EE	Estonia	Norstat Eesti	1,004	28/09/2023	17/10/2023	1,111,597	0.3%
IE	Ireland	B and A Research	1,015	27/09/2023	17/10/2023	4,005,909	1.1%
EL	Greece	Kantar Greece	1,014	28/09/2023	13/10/2023	9,167,896	2.4%
ES	Spain	Mantle Spain (Kantar Public)	1,009	26/09/2023	10/10/2023	40,639,381	10.7%
FR	France	MCM France	1,003	28/09/2023	16/10/2023	55,700,114	14.7%
HR	Croatia	Hendal	1,033	25/09/2023	15/10/2023	3,461,468	0.9%
IT	Italy	Testpoint Italia	1,047	25/09/2023	06/10/2023	51,599,668	13.6%
CY	Rep. Of Cyprus	CYMAR Market Research	504	28/09/2023	15/10/2023	752,304	0.2%
LV	Latvia	Kantar TNS Latvia	1,000	25/09/2023	16/10/2023	1,590,245	0.4%
LT	Lithuania	Norstat LT	1,017	28/09/2023	15/10/2023	2,373,312	0.6%
LU	Luxembourg	ILRES	508	27/09/2023	14/10/2023	533,335	0.1%
HU	Hungary	Kantar Hoffmann	1,020	27/09/2023	11/10/2023	8,313,539	2.2%
MT	Malta	MISCO International	510	28/09/2023	15/10/2023	446,788	0.1%
NL	Netherlands	Mantle Netherlands (Kantar Public)	1,036	28/09/2023	15/10/2023	14,763,684	3.9%
AT	Austria	Das Österreichische Gallup Ins.	1,012	27/09/2023	11/10/2023	7,647,176	2.0%
PL	Poland	Research Collective	1,015	26/09/2023	15/10/2023	31,982,941	8.4%
PT	Portugal	Intercampus SA	1,030	28/09/2023	15/10/2023	8,915,624	2.3%
RO	Romania	CSOP SRL	1,054	26/09/2023	13/10/2023	16,174,719	4.3%
SI	Slovenia	Mediana DOO	1,002	25/09/2023	15/10/2023	1,791,246	0.5%
SK	Slovakia	MNFORCE	1,008	27/09/2023	15/10/2023	4,591,487	1.2%
FI	Finland	Taloustutkimus Oy	1,004	27/09/2023	16/10/2023	4,672,932	1.2%
SE	Sweden	Mantle Sweden (Kantar Public)	1,074	26/09/2023	13/10/2023	8,541,497	2.2%
			26,523	25/09/2023	19/10/2023	379,864,254	100%

* Należy zauważyć, że całkowity procent podany w tej tabeli może przekroczyć 100 % ze względu na zaokrąglenie

Tryb rozmowy kwalifikacyjnej w podziale na kraje

Wywiady przeprowadzono w drodze bezpośrednich wywiadów, zarówno fizycznie w domach ludzi, jak i w drodze zdalnej interakcji wideo w odpowiednim języku narodowym. Wywiady ze zdalnymi interakcjami wideo („online face-to-face” lub CAVI, Computer Assisted Video Interviewing, przeprowadzono wyłącznie w Czechach, Danii, na Malcie i w Finlandii.)

Kraje	Liczba wywiadów z CAPI	Liczba wywiadów CAVI	Ogółem liczba wywiadów
BE Belgium	1,011		1,011
BG Bulgaria	1,038		1,038
CZ Czechia	844	169	1,013
DK Denmark	863	147	1,010
DE Germany	1,532		1,532
EE Estonia	1,004		1,004
IE Ireland	1,015		1,015
EL Greece	1,014		1,014
ES Spain	1,009		1,009
FR France	1,003		1,003
HR Croatia	1,033		1,033
IT Italy	1,047		1,047
CY Rep. Of Cyprus	504		504
LV Latvia	1,000		1,000
LT Lithuania	1,017		1,017
LU Luxembourg	508		508
HU Hungary	1,020		1,020
MT Malta	362	148	510
NL Netherlands	1,036		1,036
AT Austria	1,012		1,012
PL Poland	1,015		1,015
PT Portugal	1,030		1,030
RO Romania	1,054		1,054
SI Slovenia	1,002		1,002
SK Slovakia	1,008		1,008
FI Finland	903	101	1,004
SE Sweden	1,074		1,074
TOTAL EU27	25,958	565	26,523

CAPI: Wywiad osobisty wspomagany komputerowo
CAVI: Komputerowe wywiady wideo

Wskaźniki odpowiedzi

Dla każdego kraju dokonuje się porównania między próbką odpowiedzi a wszechświatem (tj. całkowitą populacją w kraju). Wagi są używane do dopasowania próbki odpowiedzi do wszechświata pod względem płci według wieku, regionu i stopnia urbanizacji. W przypadku szacunków europejskich (tj. średniej UE) dokonuje się dostosowania do wag poszczególnych krajów, ważąc je w górę lub w dół, aby odzwierciedlić ich liczbę ludności powyżej 15 lat jako odsetek ludności UE 15+.

Wskaźniki odpowiedzi oblicza się poprzez podzielenie całkowitej liczby pełnych wywiadów z liczbą wszystkich odwiedzonych adresów, z wyjątkiem adresów, które nie są kwalifikowalne, ale obejmują te, w których kwalifikowalność nie jest znana. W przypadku fali 100.1 badania EUROBAROMETER wskaźniki odpowiedzi dla krajów UE-27, obliczone przez Verian, wynoszą:

Kraje	Wskaźniki odpowiedzi	
BE	Belgium	40.3%
BG	Bulgaria	47.5%
CZ	Czechia	55.4%
DK	Denmark	35.6%
DE	Germany	24.5%
EE	Estonia	30.4%
IE	Ireland	35.5%
EL	Greece	29.9%
ES	Spain	35.1%
FR	France	36.7%
HR	Croatia	38.5%
IT	Italy	26.0%
CY	Rep. Of Cyprus	52.6%
LV	Latvia	37.1%
LT	Lithuania	44.4%
LU	Luxembourg	27.7%
HU	Hungary	61.1%
MT	Malta	54.5%
NL	Netherlands	63.8%
AT	Austria	38.9%
PL	Poland	40.6%
PT	Portugal	46.1%
RO	Romania	51.9%
SI	Slovenia	48.1%
SK	Slovakia	46.2%
FI	Finland	28.2%
SE	Sweden	77.6%

Margines błędu

Czytelnikom przypomina się, że wyniki badań są szacunkami, których dokładność, przy czym wszystko jest równe, opiera się na wielkości próby i na obserwowanej wartości procentowej. Przy próbkach około 1000 wywiadów realne wartości procentowe różnią się w następujących granicach ufności:

<u>Marginesy statystyczne wynikające z procesu doboru próby</u>											
(na poziomie 95 % zaufania)											
<i>różne rozmiary próbek są w rzędach</i>						<i>różne zaobserwowane wyniki znajdują się w kolumnach</i>					
	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	45 %	50 %	
	95 %	90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	65 %	60 %	55 %	50 %	
N=50	6,0	8,3	9,9	11,1	12,0	12,7	13,2	13,6	13,8	13,9	N=50
N=500	1,9	2,6	3,1	3,5	3,8	4,0	4,2	4,3	4,4	4,4	N=500
N = 1000	1,4	1,9	2,2	2,5	2,7	2,8	3,0	3,0	3,1	3,1	N = 1000
N=1500	1,1	1,5	1,8	2,0	2,2	2,3	2,4	2,5	2,5	2,5	N=1500
N=2000	1,0	1,3	1,6	1,8	1,9	2,0	2,1	2,1	2,2	2,2	N=2000
N=3000	0,8	1,1	1,3	1,4	1,5	1,6	1,7	1,8	1,8	1,8	N=3000
N=4000	0,7	0,9	1,1	1,2	1,3	1,4	1,5	1,5	1,5	1,5	N=4000
N=5000	0,6	0,8	1,0	1,1	1,2	1,3	1,3	1,4	1,4	1,4	N=5000
N=6000	0,6	0,8	0,9	1,0	1,1	1,2	1,2	1,2	1,3	1,3	N=6000
N=7000	0,5	0,7	0,8	0,9	1,0	1,1	1,1	1,1	1,2	1,2	N=7000
N=7500	0,5	0,7	0,8	0,9	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	1,1	N=7500
N=8000	0,5	0,7	0,8	0,9	0,9	1,0	1,0	1,1	1,1	1,1	N=8000
N = 9000	0,5	0,6	0,7	0,8	0,9	0,9	1,0	1,0	1,0	1,0	N = 9000
N=10000	0,4	0,6	0,7	0,8	0,8	0,9	0,9	1,0	1,0	1,0	N=10000
N=11000	0,4	0,6	0,7	0,7	0,8	0,9	0,9	0,9	0,9	0,9	N=11000
N=12000	0,4	0,5	0,6	0,7	0,8	0,8	0,9	0,9	0,9	0,9	N=12000
N=13000	0,4	0,5	0,6	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,9	0,9	N=13000
N=14000	0,4	0,5	0,6	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,8	0,8	N=14000
N=15000	0,3	0,5	0,6	0,6	0,7	0,7	0,8	0,8	0,8	0,8	N=15000
	5 %	10 %	15 %	20 %	25 %	30 %	35 %	40 %	45 %	50 %	
	95 %	90 %	85 %	80 %	75 %	70 %	65 %	60 %	55 %	50 %	

(W kwestionariuszu nie jest dostępny tutaj)

(ZAŁĄCZNIKI danych nie są dostępne tutaj)

KOMENTARZE

(Pierre Dieumegard)

Badanie Eurobarometru na temat języków trwało dwanaście lat!

W latach 2000–2012 opublikowano kilka badań Eurobarometru dotyczących języków, ale żadne z nich nie zostało opublikowane od czasu EBS386 w 2012 r.

Jednak od 2012 r. Europa i świat bardzo się zmieniły i można by sobie wyobrazić, że wiedza i opinie Europejczyków na temat języków również mogły ulec zmianie.

Badanie EBS540 dotyczące języków jest jednak rozczarowujące.

Jak zwykle komunikat prasowy jest bardzo pozytywny i pochlebny dla polityki Unii Europejskiej.

„W odniesieniu do znajomości języków obcych badanie Eurobarometru wykazuje pozytywne, choć skromne postępy od czasu ostatniego badania przeprowadzonego w 2012 r.”

Tak, to bardzo skromne.

— Dla pierwszego języka obcego zauważamy wzrost o 3 punkty procentowe odpowiedzi „może mieć rozmowę” z 56 % do 59 %. W tym tempie osiągnięcie 90 % zajmie ponad sto lat. Jest to naprawdę bardzo skromne, gdy weźmiesz pod uwagę czas i pieniądze wydane na nauczanie języka angielskiego w całym systemie szkolnym.

— Zaraz po tym zdaniu dotyczącym pierwszego języka obcego mówi się, że UE zbliża się do celu, jakim jest zdobycie znajomości dwóch innych języków. Nie, bo do tej pory nie było wzmianki o drugim języku.

— W następnym akapicie wyraźnie stwierdzono, że postęp jest bardziej ograniczony w drugim języku obcym: w porównaniu z 2012 r. tylko 28 % jest w stanie przeprowadzić rozmowę, co stanowi wzrost o jeden punkt procentowy. W tym tempie 50 % ludności Europy zajmie prawie cztery stulecia, aby móc prowadzić rozmowę w dwóch językach obcych.

— W perspektywie należy spojrzeć na stwierdzenie „Polski jest używany przez prawie połowę Europejczyków (47 %) jako język obcy”. W rzeczywistości 47 % Europejczyków twierdzi, że mówi po angielsku wystarczająco dobrze, aby przeprowadzić rozmowę (pytanie D48), chociaż poziom tej rozmowy jest nieznany. Jest to zgodne z badaniem Eurydice z 2023 r., zgodnie z

którym ponad 90 % młodych Europejczyków uczy się języka angielskiego w coraz młodszym wieku: to normalne, że po dziesięciu latach nauczania angielskiego duża część młodych Europejczyków twierdzi, że jest w stanie prowadzić rozmowę w tym języku. Ale nie powinniśmy zapominać o wynikach Surveylang (2012): pod koniec szkoły tylko 28 % uczniów osiąga poziom B2 w języku angielskim, co jest oficjalnie oczekiwanym poziomem.

— Komunikat prasowy odnosi się do [badania OECD](#) na temat tego, jak 15-latkowie uczą się angielskiego, ale badanie to obejmuje tylko 5 krajów (Finlandia, Grecja, Izrael, Niderlandy i Portugalia), z których tylko cztery znajdują się w Europie, a wszystkie z nich mają stosunkowo małą populację (17 mln mieszkańców maksymalnie dla Niderlandów). Jest to trudne do ekstrapolacji dla krajów o dużej populacji (Niemcy, Francja, Włochy, z populacją przekraczającą 60 milionów).

Tekst, grafika i tabele są często w zbyt niskiej rozdzielczości, aby można było je wykorzystać

Niektóre tabele mają postać tekstu, który można łatwo skopiować do oprogramowania do analizy statystycznej, ale inne mają postać obrazu rastrowego (tabela pikseli), którego nie można skopiować i wkleić. Tabele te mają często niską rozdzielczość, co oznacza, że nie mogą być używane przez oprogramowanie do automatycznego rozpoznawania znaków.

Dotyczy to również wykresów, gdzie legenda jest nieczytelna. Na przykład wykres QB3:

To samo dotyczy wykresu QB8:

Błędy podważają wiarygodność dokumentu

WE francuskiej wersji opublikowanej na początku czerwca wystąpiły różne błędy typograficzne, a także błędy w legendach wykresów i tabel oraz błędy w wartościach liczbowych. Błędy te zostały poprawione w wersji dostępnej w dniu 26 czerwca 2024 r. (prawdopodobnie po wysłaniu e-maila do kontaktów wskazanych w komunikacie prasowym).

Usunięto wrażliwe kwestie z poprzedniego sprawozdania

Przypomnienie sprawozdania z 2012 r.

W badaniu Eurobarometr 386 z 2012 r. zadano następujące pytania (EQ7): W jakim stopniu zgadzają się Państwo z następującymi stwierdzeniami?

„Wszystkie języki używane w UE powinny być traktowane jednakowo”; 81 % pozytywnych odpowiedzi („całkowicie zgadzam się” lub „napisz do zgody”)

— „każdy w UE powinien mieć możliwość posługiwania się wspólnym językiem”: 69 % pozytywnych odpowiedzi.

„Instytucje europejskie powinny przyjąć jeden język do komunikowania się z obywatelami europejskimi”: była bardzo wąska większość (51 % pozytywnych odpowiedzi).

Wydaje się tutaj paradoks: Obywatele europejscy chcą, aby wszystkie ich języki były szanowane i traktowane jednakowo oraz aby każdy mógł mówić wspólnym językiem. Z drugiej strony opowiadają się one jedynie w umiarkowanym stopniu za przyjęciem przez instytucje europejskie jednego języka do komunikowania się z nimi.

Te życzenia wyrażane przez Europejczyków nie są zgodne z praktyką instytucji europejskich, które faworyzują

język angielski jako jedyny język komunikacji urzędowej, bez poszanowania innych języków.

Jeśli spojrzymy na ten paradoks, staje się jasne, że jeśli mamy spełnić życzenia Europejczyków (powszechnego języka, ale szacunku dla różnych języków), obecna polityka języka angielskiego nie jest odpowiednia. Potrzebny jest wspólny język, który jest sprawiedliwy, wydajny, łatwy do nauczenia i precyzyjny: najlepszym językiem jest język międzynarodowy esperanto.

Co nowego w raporcie z 2024 r.

Chociaż w latach 2000–2012 przeprowadzono kilka sprawozdań Eurobarometru dotyczących języków, nie było ich wcale do 2024 r.

W obu przypadkach (2012 i 2024 r.) część IV sprawozdania poświęcona jest podejściu obywateli UE do wielojęzyczności.

Odsetek pozytywnych odpowiedzi na pytanie „Każdy w UE powinien być w stanie mówić w co najmniej jednym języku oprócz języka ojczystego” nie zmienił się: 86 % (QB7.1). Tekst sprawozdania jest jednak bardzo pozytywny i odnosi się do 17 krajów, w których odsetek ten wzrósł, nie wspominając o tych, w których się zmniejszyła.

Odsetek pozytywnych odpowiedzi na pytanie „Każdy w UE powinien być w stanie mówić w więcej niż jednym języku oprócz języka ojczystego” spadł z 73 % do 69 % (QB7.2). Możemy zatem powiedzieć, że Europejczycy w mniejszym stopniu niż w 2012 r. zgadzają się z oficjalną polityką UE dotyczącą dwóch języków oprócz ich języka ojczystego. Ale raport jest bardzo pozytywny i mówi o 10 krajach, w których odsetek ten wzrósł, szybko przechodząc nad pozostałymi, gdzie spadł.

Następnie nie ma wzmianki o poprzednim paradoksie, o chęci posiadania wspólnego języka, ale o tym, aby wszystkie języki były traktowane jednakowo. Zamiast tego mówi się, że „należy chronić języki regionalne lub mniejszościowe”: zdecydowana większość zakwestionowanych osób zgadza się z tym. Interesujące jest to, że kraje, które najbardziej chcą ochrony języków regionalnych i mniejszościowych (Malta i Portugalia) nie mają tego problemu. Wręcz przeciwnie, kraje, które chcą tego najmniej (Bułgaria i Rumunia) są znacznie bardziej skonfrontowane z tym problemem.

Ale nadal nieuczciwym jest usuwanie pytań, które mogłyby pokazać, że ludzie nie zgadzają się z polityką prowadzoną przez instytucje Unii Europejskiej.

Publikacja tego sprawozdania trwała długo. Z jednej strony, minęło 12 lat między dwoma doniesieniami na ten sam temat. Po drugie, to specjalne badanie Eurobarometr 540 zostało opublikowane w dniu 21 maja 2024 r.,

Specjalne badanie Eurobarometr 540 Europejczyków i ich języki wrzesień – październik 2023 r.

natomiast badanie terenowe przeprowadzono we wrześniu-październiku 2023 r.: sporządzenie sprawozdania zajęło 7 lub 8 miesięcy, podczas gdy w maju 2024 r. opublikowano badanie Eurobarometru na temat postaw Europejczyków wobec środowiska, badanie

przeprowadzone w marcu 2024 r. (tylko dwa miesiące). Można by pomyśleć, że tematyka języków jest szczególnie trudna i że opracowanie pozytywnego raportu zajęło kilka miesięcy.